

دانشکده فنی شهید رجایی کاشان

جزوه آموزشی

روان‌شناسی عمومی

Ψ

قابل استفاده برای دوره های کارشناسی

(رشته امور اداری)

تهیه و تنظیم: مریم واعظی

(استفاده از این جزوه با ذکر نام تهیه کننده آن بلامانع است.)

فهرست مطالب

عنوان صفحه

۱	پیشگفتار.....
۲	تاریخچه روان شناسی
۳	مکاتب روانشناسی.....
۴	رشته های روان شناسی
۱۰	روش های تحقیق در روان شناسی
۱۰	روش مشاهده ای طبیعی
۱۰	روش آزمایشی
۱۱	روش بالینی (کلینیکی)
۱۲	روش آزمون ها
۱۳	روش روان کاوی
۱۳	عوامل موثر بر رفتار آدمی
۱۶	اساس عصبی رفتار.....
۱۶	نورون
۱۷	أنواع نورون
۱۸	تفاوت عصب با نورون
۱۹	پیام رسان های شیمیایی
۱۹	پیام رسان های دستگاه عصبی، انتقال دهنده های عصبی
۲۰	پیام رسان های دستگاه غدد درون ریز: هورمون ها
۲۱	۱. دستگاه عصبی بدنی
۲۲	۲. دستگاه عصبی خود مختار
۲۳	پاراسمپاتیک و سمتیک
۲۳	دستگاه عصبی مرکزی(مغز و نخاع)
۲۴	۱. هسته های مرکزی
۲۵	۲. دستگاه کناری لیمیک
۲۶	۳. مخ
۳۰	رشد و نظریه های پیرامون آن
۳۰	سه فرآیند رشد
۳۱	بازتاب ها، شاخص های موقتی رشد
۳۲	عوامل موثر بر رشد

۳۲	توارث
۳۳	محیط
۳۴	نظریه های پیرامون رشد
۳۴	نظریه شناختی ژان پیاژه
۳۸	نظریه رشد اخلاقی کلبرگ
۴۰	نظریه رشد روانی - اجتماعی اریک اریکسون
۴۴	یادگیری و عوامل مؤثر بر آن
۴۴	نظریه های مربوط به یادگیری
۴۴	یادگیری از راه شرطی شدن کلاسیک
۴۷	یادگیری از راه شرطی شدن فعال
۵۰	یادگیری های شناختی
۵۱	یادگیری از راه بینش
۵۱	نظریه گشتالت
۵۲	یادگیرینهان
۵۲	یادگیری مشاهده ای
۵۵	انگیزه و هیجان
۵۵	تعریف انگیزه و انگیزش
۵۵	طبقه بندی انگیزه ها
۵۸	تعریف هیجان
۵۸	عوامل به وجود آمدن هیجان
۶۰	انواع هیجان
۶۲	هوش
۶۳	نظریه های مربوط به هوش
۶۳	هوش سیال و متبلور کتل
۶۴	نظریه هوش چندگانه ی گاردنر
۶۴	سنجهش هوش
۷۱	تفکر و زبان آموزی
۷۱	تعریف تفکر
۷۱	تعریف زبان
۷۱	ویژگی های زبان
۷۲	یادگیری و اجزای زبان

۷۲	ارتباط تفکر و زبان
۷۴	یادآوری و فراموشی
۷۴	حافظه
۷۵	حافظه حسی
۷۶	حافظه کوتاه مدت
۷۷	حافظه بلند مدت
۷۸	مراحل حافظه
۸۰	فراموشی
۸۰	نظریه های فراموشی
۸۱	بیماری آلزایمر
۸۵	روش های تقویت حافظه
۸۸۷	فهرست منابع

فهرست مطالب

	عنوان	صفحه
تصاویر		
۱۷	تصویر شماره یک:	
۱۸	تصویر شماره دو:	
۱۹	تصویر شماره سه:	
۲۶	تصویر شماره چهار:	
۲۸	تصویر شماره پنج:	
۴۵	تصویر شماره شش:	
		جداول
۲۲	جدول شماره یک:	
۲۹	جدول شماره دو:	
۶۹	جدول شماره سه:	

پیشگفتار

برای انسان‌ها همیشه این سوال پیش می‌آید که روان‌شناسی چه فایده‌هایی دارد؟ مخصوصاً اگر دانشجوی روان‌شناسی یا علوم تربیتی نباشد. درس روان‌شناسی عمومی از جمله دروس مهمی است که دانشجویان روان‌شناسی و سایر رشته‌های وابسته، به مطالعه‌ی آن اقدام می‌کنند هر چند نام این دروس عمومی است، لیکن عمومی بودن به معنای سهل و آسان بودن آن نیست در این درس دانشجو باید به صورت مختصر بعضی حیطه‌ها و شاخه‌های روان‌شناسی را مطالعه کند، چرا که روان‌شناسی علم مطالعه رفتار و فرآیندهای ذهنی انسان است. این رفتار که در عین حال هم به فرد و هم به محیط وابسته است همیشه دارای معنا است بنابراین هدف کلی از آشنایی با علم روان‌شناسی این است که بتوانیم رفتار یا واکنش‌های خود و دیگران را در یک محیط و در یک زمان مطالعه کنیم. بنابراین با توجه به این هدف، ما را بر آن داشت که در تدوین این جزوه مباحث مرتبه با روان‌شناسی عمومی (عوامل مؤثر بر رفتار، نظریه‌های رشد، نظریه‌های یادگیری، هوش و ...) را مطرح نماییم.

امیدواریم مباحث عنوان شده سر آغازی برای مطالعه و آشنایی بیشتر با مباحث گوناگون در حیطه‌های مختلف روان‌شناسی باشد.

قابل ذکر است که منابع مرتبه با مطالب در پایان جزوه بیان شده است.

با سپاس
مریم واعظی

تاریخچه روان‌شناسی

برای انسان همیشه سوال‌های گوناگون پیش می‌آید و انسان‌ها همیشه به دنبال علت اعمال و رفتارهای خود هستند.

مثال آیا می‌دانید که چرا گاهی شاد و گاهی غمگین هستید؟

آیا می‌دانید که چرا رفتار برخی مردم عجیب به نظر می‌رسد و علت آن چیست؟

روان‌شناسی سعی می‌کند پاسخ به این سوال‌ها و صدها سوال دیگر را پیدا کند بنابراین جذابیت

روان‌شناسی در این است که به سوال‌های شما پاسخ می‌دهد به سخن دیگر روان‌شناسی درباره‌ی خود

شما صحبت می‌کند. این که چگونه احساس غم یا شادی می‌کنید و چرا گاهی از یک نفر خوشتان می‌آید

و چرا گاهی از یک نفر بدتان می‌آید و علت آن را نمی‌داننید و خلاصه این که چگونه رفتار می‌کنید

بنابراین وقتی روان‌شناسی می‌خواهد در واقع رفتار خود را مطالعه می‌کنید و در نتیجه می‌توانید رفتار

دیگران را نیز مطالعه کنید.

روان‌شناسی یعنی شناختن روان یا ذهن، به عبارت دیگر روان‌شناسی یعنی علم مطالعه رفتار

دقیق‌آدمی. بنابراین روان‌شناس کسی است که روان یا ذهن را مطالعه می‌کند حتماً می‌پرسید که روان یا

ذهن در کجا قرار دارد؟ آیا می‌توان آن را دید یا لمس کرد؟ مسلماً خیر.

روان یا ذهن را نمی‌توان مستقیماً دید یا آن را مطالعه کرد، می‌پرسید پس روان‌شناسان چه کار می‌

کنند؟ برای آن که به سوال شما پاسخ دهیم ابتدا مثال زیر را در نظر می‌گیریم:

فرض کنیم می‌خواهید اتومبیلی بخرید آیا می‌پرسید که موتور اتومبیل چند اسب بخار قدرت دارد؟

مسلماً نه. برای اطلاع از قدرت موتور آن را راه می‌برید. در صورت امکان در بیرون از شهر رانندگی می‌

کنید، مصرف بنزین، وضعیت روغن، صدای موتور و ... را در نظر می‌گیرید اگر موتور خوب کار کند روغن

سوزی نخواهد داشت، مصرف بنزین بالا نخواهد بود. سرعت اتومبیل زیاد خواهد بود.

بنابراین، از روی کنش موتور به عملکرد آن پی خواهید برد که چقدر قدرت دارد و چگونه کار می کند. شما بدون آن که از قدرت موتورهای اتومبیل های بنز و پیکان و زیان اطلاع داشته باشید، بنز را صد مرتبه از پیکان بهتر و پیکان را صد مرتبه از زیان بهتر می دانید. چون در موقعیت های مختلف عملکردهای آنها را دیده اید یا دست کم از دیگران شنیده اید.

مطالعه روان یا ذهن آدمی نیز به همین شیوه انجام می گیرد. ذهن یا روان مستقیماً قابل مطالعه نیست اما از روی جلوه ها یا از روی عملکردهایی که دارد قابل مطالعه است.

پس به طور کلی روان شناسی، یعنی شناخت روان یا ذهن، چون نمی توانیم از فرآیند ذهنی دیگران، یعنی از آن چه در درون مغز دیگران اتفاق می افتد، شناخت مستقیم داشته باشیم، به اجبار باید عملکرد آنها یا به سخن دیگر، رفتار آنها را در نظر بگیریم.

اصطلاح روان شناسی ریشه ای یونانی دارد از دو واژه *psycho* به معنی روح یا ذهن و *logy* به معنی شناخت یا مطالعه تشکیل شده است. *Psychology* مطالعه‌ی نفس و شناخت یا علم روح و روان می باشد.

با توجه به مطالب ذکر شده روان شناسی علم مطالعه و فرآیندهای ذهن موجود زنده به خصوص انسان است بر اساس روش علمی یکی از علوم کاربردی و شاخه‌ای تحصیلی است که علم مفاهیمی همچون ادراک، شناخت، تمرکز، توجه، احساسات، انگیزه، کارکرد ذهن، رفتار، روابط بین فردی و خانواده و دیگر زمینه‌ها را مورد بررسی قرار می دهد روان شناسی علم فرا شاخه‌ای است غیر قابل مشاهده بودن موضوع این علم یعنی ذهن و روان و انتزاعی بودن مفاهیم آن، دلیل شباهت این علم به علوم انسانی است. اما از سوی دیگر مطالعه و بررسی علمی و تجربی بودن آن روان شناسی را به دایرۀ علوم تجربی می کشاند.

هر چند ظهور علم روان شناسی را به سال ۱۸۷۹ (اوایل قرن ۱۹) نسبت می دهند سالی که ویلهلم وونت اولین آزمایشگاه روان شناسی را در شهر لایپزیک آلمان بنانهاد و در نتیجه به پدر روان شناسی جدید شهرت یافت و در سایه تلاش های وونت بود که روان شناسی روش توصیفی را کنار می گذارد تا روان شناسی به صورت تجربی درآید.

مکاتب روانشناسی

مکتب یعنی مدرسه، جایی که در آن کودکان، خواندن، نوشتن و حساب کردن می آموزند، چنان که صائب تبریزی و حافظ هر یک به شیوه ای این مطلب را بیان می کند:

درس معلم ار بود زمزمه‌ی محبتی جمعه به مکتب آورد طفل گریز پای را
نگار من که به مکتب نرفت و خط ننوشت به غمze مسأله آموز صد مدرس شد
مکتب در این معانی نیز به کار می رود مجموع اندیشه ها و افکار یک استاد که در جمعی نفوذ کرده
باشد؛ یک نظر فلسفی، ادبی و ...؛ مجموع هنرمندان یک ملت یا یک شهر که با علاقه‌ی خاصی به اجرا و
بیان هنری می پردازند، بنابراین، وقتی از مکتب‌های روان‌شناسی صحبت می شود. منظور الگوهای فکری
خاصی است که رفتار آدمی را با مفهوم و برداشت خاصی در نظر می گیرند. مکتب‌های مهم روانشناسی
عبارتند از:

ساخت‌گرایی

این مکتب که ویلهلم وونت آلمانی آن را پایه ریزی کرده است. سعی می کند شعور با آگاهی را با
تجزیه‌ی آن به عناصر متعدد، مثل احساس، ادراک و هیجان ... تعریف کند. بنابراین، می توان گفت که این
الگوی فکری درباره‌ی عناصر بسیار ساده‌ی فرد تحقیق می کند تا روان او را بشناسد. ارزش مکتب ساخت
گرایی در این است که از فلسفه جدا شد، سعی کرد آگاهی را وارد آزمایشگاه کند، عناصر مختلف آن را مورد
مطالعه قرار دهند آن را اندازه بگیرد و بدین وسیله روان‌شناسی علمی را پایه ریزی کند. در این مکتب، برای
شناسایی عناصر تشکیل دهنده‌ی آگاهی، از روش درون نگری استفاده می شد.

روان‌کاوی

هر چند افراد دیگری در به وجود آمدن مکتب روان‌کاوی نقش داشته‌اند، فروید پدر این مکتب به
حساب می آید. فروید و سایر هم مکتب‌های او تلاش کرده اند تا رشد انسان را بر اساس رویدادهایی که در
دوران کودکی برای او اتفاق افتاده است تحلیل کنند. طبق این مکتب، انسان به طور تصادفی و ارادی عمل

نمی کند بلکه بر اساس انگیزش های درونی، آرزوهای سرکوب شده یا نا آگاه عمل می کند. بنابراین، هر رفتاری که از انسان سر می زند جبری است. فروید، برای دسترس به نا آگاه انسان، ابتدا روش هیپنوتیسم را پیش می گیرد، بعد به تداعی آزاد و تعبیر خواب روی می آورد. در این روش، درمانگر، به بیماری کمک می کند تا به اعمق ذهن خود پی ببرد و علت رفتارهای خود را بداند. امروزه مکتب روان کاوی، نسبت به زمان فروید، رشد زیادی کرده است. بسیاری از محققان اندیشه های فروید را مورد انتقاد قرار داده گاهی آنها را رد کرده اند در هر صورت، کمتر زمینه ای وجود دارد که روان کاوی در آن نفوذ نکرده باشد.

انسان گرایی

این مکتب، بر خلاف روان کاوی، قبول ندارد که رفتار انسان به طور جبری، بدون اراده ای او و از طریق نیروهای ناهمشیار، یعنیامیال و آرزوهای سرکوب شده ای دوران کودکی، هدایت می شود. بر اساس این مکتب، انسان می تواند بر سرنوشت خود اثر بگذارد یا حتی آن را کنترل کند. چون انسان آزاد است، پس می تواند زندگی، خوشبختی و بدبختی خود را به طور آزاد و با اراده ای خود تعیین کند. طبق دیدگاه انسان گرایی، عمدۀ ترین عاملی که فرد را به حرکت و ایجاد نگرشی است که او به خود و دنیای اطراف خود دارد. انسان گرایان هر نوع جبرگرایی را، به صورت های روانی، زیستی، اجتماعی و اقتصادی آن رد می کند امروزه انسان گرایی در محیط های بیمارستانی، کارگری و کارمندی وارد شده در روابط انسانی بازده اثر عمیقی گذاشته است پیشروان این مکتب، کارل راجرز و آبراهام مزلو هستند.

رفتار گرایی

رفتارگرایی معتقد است که فرد در برابر محیط خود واکنش نشان می دهد نه این که، به گفته ای روان کاوان، از درون برانگیخته می شود یا به گفته ای انسان گرایان، بر اساس اراده و اختیار خود عمل می کند. پاولف، واتسون و اسکینر رفتار را پاسخ به یک محرک در نظر می گیرند. رفتارگرایان می خواهند ذهنیت را از مشاهده ای علمی رفتار حذف کنند. آنها تغییرات محیط و پاسخ ارگانیسم را در نظر می گیرند. در درون این مکتب، نقطه نظرهای زیادی وجود دارد. مثلاً، در شرطی شدن کلاسیک، روی بازتاب و در شرطی شدن

عامل، روی تقویت تأکید می شود. رفتارگرایان تندره انسان را به صورت یک ماشین در نظر می گیرند که تحت استیلای دنیای بیرون است. رفتارگرایان هستند که روان شناسی را به صورتی که امروزه می شناسیم، برای ما تعریف کرده اند. روان شناسی امروزی، یعنی، مطالعه‌ی عینی رفتار. رفتارگرایی، انسان گرایی و روان کاوی، سه محور بزرگ روان شناسی معاصر را، به صورتی که امروزه در دانشگاهها تدریس می شود، تشکیل می دهند.

شناخت گرایی

این مکتب انسان را به صورت ماشین یا موجودی که به طور جبری تحت استیلای رویدادهای درونی یا بیرونی است، در نظر نمی گیرد. ژان پیاژه این شیوه را برای مطالعه‌ی رشد شناخت انسان ارائه کرده است. شناخت گرایی، که در سال‌های ۱۹۷۰ به وجود آمده، انسان را یک تحلیل گر شناخت در نظر می گیرد. رفتارگرایی نیز به مطالعه‌ی فرآیندهای شناختی و یادگیری شناختی علاقه مند است، بدین صورت که توانایی تحلیل و تفکر فرد در محیط را مورد بررسی قرار می دهد، اما فرق عمدی شناخت گرایی با رفتارگرایی این است که شناخت گرایی روی فرآیندهای شناختی انگشت می گذارد و آنها را زیر بنای رفتار می دارد، در صورتی که رفتارگرایی روی اثر محرک‌های محیط در رفتار تأکید دارد. بنابراین، می توان گفت که رفتار هر فرد به برداشت او از محیط و حتی از خود وابسته است. امروزه مکتب شناخت گرایی یکی از مکتب‌های مهم روان شناسی به شمار می آید این مکتب، مطالعه‌ی فرآیندهای شناختی، مثل زبان، یادگیری، حافظه، حل مسئله در انسان، و همچنین کاربرد این فرآیندها در کامپیوتر را در بر می گیرد. ضمناً مکاتب دیگری چون گشتالت گرایی، کنش گرایی، اجتماع و فرهنگ گرایی و زیست گرایی نیز وجود دارد.

رشته‌های روان‌شناسی

گفتیم که روان‌شناسی رفتار انسان و حتی رفتار حیوان را مطالعه می‌کند. چون تنوع رفتار بسیار زیاد است. طبیعتاً باید رشته‌های مختلف روان‌شناسی وجود داشته باشد تا هر یک از آنها جنبه‌ای از رفتار انسان و حیوان را مطالعه کند. از طرف دیگر، چون منبع اصلی همه‌ی رفتارها مغز است، بنابراین، جدایی این رشته‌ها تا اندازه‌ای قرار دادی خواهد بود. تعداد رشته‌های موجود در روان‌شناسی زیاد است اما در اینجا به مهمترین آنها اشاره می‌شود.

۱. روان‌شناسی حیوانی:

مطالعه‌ی رفتار حیوانات در محیط طبیعی یا آزمایشگاهی، به منظور مقایسه آنها با یکدیگر و تعمیم نتایج به رفتار انسان.

۲. روان‌شناسی فیزیولوژیک:

مطالعه‌ی رابطه‌ی رفتار و بدن، به منظور شناخت فرآیندهای عصبی بنیادی مثل حافظه و زبان.

۳. روان‌شناسی ژنتیک:

مطالعه‌ی رفتار بر حسب رشد انسان: کودکی، نوجوانی، جوانی، میانسالی، بزرگسالی و پیری، هدف از این مطالعه، شناخت رشد انسان و لحظه‌های بحرانی آن است.

۴. روان‌شناسی اجتماعی:

مطالعه‌ی رفتار فرد در گروه برای شناخت کنش‌های متقابل بین فرد و گروه و کمک به فرد برای سازگاری با اجتماع خود.

۵. روان‌شناسی زبان:

مطالعه‌ی برخی فرآیندهایی که به فرد اختصاص دارد، از جمله زبان انسانی و زبان حیوانی، این رشته تا اندازه‌ای تازه، پویا و الهام بخش است. هدف این است که قوانین حاکم بر زبان و ارتباط کلامی شناخته شود.

۶. روان‌شناسی تفاوت‌های فردی:

تحقیق درباره‌ی تشابه‌ها و تفاوت‌های انسان‌ها و همچنین انسان‌ها و حیوانات (مطالعه‌ی ارتباط بین میمون‌ها و مقایسه‌ی آن با ارتباط بین انسان‌ها). هدف این رشته، شناخت رفتارهای بنیادی درون یک نوع و بین انواع است.

۷. روان شناسی بالینی: تشخیص و پیش بینی، روابط کمک رسانی، پشتیبانی و درمان، به منظور سازگاری فرد با محیط، ورود به اجتماع یا بازگشت به اجتماع در چارچوب سلامت روانی.
۸. روان شناسی تربیتی: کاربرد اصول روان شناسی در تعلیم و تربیت، مطالعه‌ی روش‌های مختلف یادگیری و فنون تدریس به منظور کمک به دانش آموز برای موفقیت در تحصیل.
۹. روان شناسی صنعتی: انتخاب کارکنان، انتخاب فنون تولید، تحلیل حرکات و مطالعه‌ی فنون حاکم بر بازار هدف این رشته کاربرد روان شناسی و مطالعه‌ی فرد در محیط کار است.
۱۰. روان سنجی: تحقیق درباره‌ی اندازه‌گیری، تهیه‌ی آزمون‌ها و تعیین روایی و کاربرد آنها. چون اجرا و تفسیر آزمون‌ها دو فعالیت مهم و رایج روان شناسی است، روان سنجی، در روان شناسی، اهمیتی خاص دارد. هدف این رشته، اندازه‌گیری، انتخاب و راهنمایی افراد است.
۱۱. روان شناسی عمومی: مطالعه‌ی مفاهیم بنیادی روان شناسی مثل یادگیری، حافظه، فراموشی، احساس، ادراک، انگیزش، هیجان و ... به منظور آشنا کردن دانشجو یا دانش آموز با جنبه‌های کلی رفتار و آماده ساختن او برای شروع دروس تخصصی روان شناسی.
۱۲. روان شناسی آزمایشی (تجربی) کاربرد آزمایشی در روان شناسی، یعنی مشاهده‌ی پدیده‌ها، ارایه فرضیه، اجرای آزمایش و طبقه‌بندی نتایج به دست آمده. هدف از روان شناسی آزمایشی پی بردن به روابط علت و معلولی بین پدیده‌های است.
۱۳. روان شناسی شخصیت: مطالعه‌ی سبک یا شیوه‌ی بودن یک فرد، مطالعه‌ی چیزی که موجب تمایز یک فرد از دیگران می‌شود. هدف روان شناسی شخصیت پی بردن به عوامل مؤثر بر تکوین شخصیت و کمک به افراد به منظور داشتن شخصیت سالم است.
۱۴. روان شناسی یادگیری: مطالعه‌ی چگونگی یادگیری انسان و حیوان و عوامل مؤثر بر یادگیری. هدف این رشته، در اصل، کمک به دانش آموز یا دانشجوست تا بتواند در یادگیری آنچه ضرورت دارد بازده بالایی داشته باشد.

۱۵. روان شناسی مرضی: مطالعه‌ی نابهنجاری‌های رفتاری به منظور پی بردن به علل آن‌ها و نهایتاً جلوگیری از اختلال‌های رفتاری.

۱۶. روان شناسی کودک: مطالعه‌ی مراحل رشد کودک و نوجوانی به منظور شناخت هر چه بیشتر عوامل مؤثر بر رشد رفتار، چون یادگیری‌های دوران کودکی اساس یادگیری‌ها و رفتارهای دوران بزرگسالی است، روان شناسی کودک اهمیت ویژه دارد.

۱۷. روان شناسی مشاوره: استفاده از یافته‌های روان شناسی در جهت راهنمایی دانش آموزان، دانشجویان و مردم عادی در جهت حل دشواری‌های سازگاری خود و داشتن زندگی سالم.

روش‌های تحقیق در روان‌شناسی

روش مشاهده‌ی طبیعی

در این روش، روان‌شناس رفتار موجود زنده را در شرایط عادی و طبیعی زندگی مطالعه می‌کند و هیچ دخل و تصرفی در آن به عمل نمی‌آورد. مثلاً، روان‌شناسی که می‌خواهد رفتار رانندگان ایرانی را به هنگام تصادف، مطالعه کند، رفتارهای آنها را در محل تصادف زیر نظر می‌گیرد. مشاهده‌ی طبیعی، از این نظر که می‌تواند در دسترس همه باشد و نیاز به وسیله‌ی پیچیده یا گران قیمت ندارد. همچنین از این نظر که رفتار واقعی فرد، نه رفتار ساختگی و تصنیعی او، مورد مطالعه قرار می‌گیرد، حائز اهمیت است.

از معایب مشاهده‌ی طبیعی این است که وقت زیادی لازم دارد، نمی‌تواند علت یا علتهای رفتار را روشن کند و از همه مهمتر، نظر شخصی مشاهده کننده وارد عمل می‌شود. یعنی مشاهده‌گر واقعی را بر اساس نگرشها و تمایلات شخصی خود می‌بیند. بنابراین، مشاهده‌ی طبیعی به تنها یکی کافی نخواهد بود آنچه از طریق مشاهده‌ی طبیعی به دست می‌آید باید به کمک آزمایش تأیید شود. همان‌طور که پژوهش نمی‌تواند به آنچه چشمش می‌بیند و گوشش می‌شنود اکتفا کند. بلکه از بیمار نتایج آزمایش خون و ادرار نیز می‌خواهد، روان‌شناس نیز باید آن‌چه را که از راه مشاهده‌ی طبیعی به دست آورده است به کمک روش آزمایشی مورد بررسی قرار دهد.

روش آزمایشی

در روش مشاهده‌ی طبیعی، محقق نمی‌تواند به علل رفتارها پی ببرد بلکه می‌تواند موقعیتی را که رفتار مورد مطالعه در آن اتفاق افتاده است توصیف کند. برای کشف علل رفتارها در یک موقعیت معین، تنها می‌توان از روش آزمایشی کمک گرفت. روش آزمایشی تنها روشی است که اطلاعات قابل اطمینان فراهم می‌آورد. در این روش، محقق به میل خود می‌تواند یک متغیر را تغییر دهد و آثار آن را روی موجود زنده بررسی کند. عاملی که اثر آن روی موجود زنده بررسی می‌شود متغیر مستقل و نتیجه‌ای که متغیر مستقل

ایجاد می کند متغیر وابسته نامیده می شود. زیرا وجود آن به اثر متغیر مستقل وابسته است. مثال زیر مطلب را روشنتر می کند.

فرض کنیم روان شناسی می خواهد اثر تشویق (متغیر مستقل) را در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان (متغیر وابسته) را مطالعه کند. از چند معلم می خواهد که کل دانش آموزان کلاس خود را، بدون آن که آنها متوجه شوند، به دو گروه تقسیم کنند. یکی از گروهها را برای مدتی تشویق کنند و با گروه دیگر کاری نداشته باشند. بدین ترتیب که روی اوراق یکی از گروه ها کلماتی مثل آفرین، بارک الله، مرحبا، زنده باد و ... بنویسند. اما روی اوراق گروه دیگر چیزی ننویسند. پس از مدتی آنها را به یک آزمون پیشرفت تحصیلی تحت آزمایش قرار دهند. اگر نتایج گروه اول از نتایج گروه دوم به طور معنادار بیشتر شد نتیجه این خواهد بود که تشویق در پیشرفت تحصیلی اثر دارد. در این آزمایش، کلیه ای دانش آموزان را آزمودنیها، گروه اول را گروه آزمایشی و گروه دوم را گروه گواه یا گروه کنترل می نامند.

روش بالینی (کلینیکی)

بالین در لغت به معنای بستر بیماری است. چنانچه باباطاهر و صائب می گویند:

از این دو گر یک بودی چه بودی؟
به بالینم حبیبی یا طبیبی
دلم هر لحظه از داغی به داغی دیگر آویزد چو بیماری که گرداند زتاب درد بالین را
یا شاعر لا آذری می گوید:

گر طبیبانه بیایی به سر بالینم به دو عالم ندهم لذت بیماری را
منظور از روش بالینی در روان شناسی، درست مثل پزشکی، عبارت است از کاربرد روش مشاهده به
شیوه ای کاملاً خاص، در این روش سعی می کند به رفتارهای آزمودنی معنا بدهنند؛ ایجاد و تکوین آنها را در
نظر بگیرند، ناکامی ها، تعارض ها و شیوه های برخورد با تعارض ها را کشف کنند. روش بالینی، بر خلاف
روش آزمایشی، نه موقعیتی ایجاد می کند و نه آن را تحت کنترل در می آورد. در این روش، رفتار انسان با
مطالعه ای عمیق موارد فردی تحت بررسی قرار می گیرد. البته لازم به یادآوری است که مشاهده ای بالینی از

سایر مشاهداتی که نقطه‌ی شروع هر علمی است متمایز نیست. مشاهده‌ی بالینی حتی از مشاهده‌ی طبیعی نیز زیاد متمایز نیست. تفاوت آن در این است که ارزش و اهمیتی خاص پیدا می‌کند.

روان‌شناسی بالینی، اطلاعات به دست آمده از تاریخچه‌ی زندگی بیمار، گواهی اطرافیان، مشاهده‌ی رفتار، مصاحبه‌ی چهره با بیمار، اطلاعات زیستی و روان کاوی را به صورت یک مجموعه در نظر می‌گیرد تا معنای دقیق انگیزه‌ها و ناکامی‌ها را بداند و درباره‌ی رفتار بیمار نظر بدهد. روان‌شناسی بالینی سعی می‌کند، با مطالعه موارد خاص، به تعمیم علمی درباره‌ی رفتار آدمی دست یابد. البته در این خصوص بین روان‌شناسان آزمایشی و روان‌شناسان بالینی اختلاف نظر وجود دارد. به اعتقاد روان‌شناسان آزمایشی، ممکن است که مطالعه‌ی عمیق موارد خاص و تعمیم یافته‌ها کافی باشد اما چه کسی تضمین خواهد کرد که در مطالعه‌ی موارد خاص خطا وارد عمل نشده است آنچه غیر قابل انکار به نظر می‌رسد این است که در روش بالینی نظر شخصی روان‌شناس وارد عمل می‌شود و نتایج را از عینیت دور می‌کند.

روش آزمون‌ها

یکی از هدف‌های عمدۀ علم، اندازه‌گیری پدیده‌های مورد نظر و جنبه‌ی کمی دادن به آنهاست. وقتی پدیده‌ها با اعداد نشان داده می‌شود به راحتی می‌توان آنها را طبقه‌بندی کرد و قوانینی درباره‌ی آنها به دست آورد. در روانشناسی، مجموعه‌ی شیوه‌هایی که به ما کمک می‌کند تا ویژگی‌های روانی انسان را از حالت کیفی به حال کمی در آوریم اصطلاحاً **روش روان‌سننجی** نامیده می‌شود. روان‌سننجی در معنای وسیع کلمه‌ی یعنی استفاده از روش آزمایشی، اما در معنای محدود کلمه‌ی یعنی بهره‌گیری از آزمون‌ها.

آزمون روانی عبارت است از یک موقعیت تجربی استاندارد شده که به عنوان انگیزه برای ایجاد رفتار به کار می‌رود. رفتاری که فرد در مقابل آزمون نشان می‌دهد، به کمک روش‌های آماری، با رفتار افراد دیگری که آنها نیز در همان موقعیت قرار گرفته اند مقایسه می‌شود. این مقایسه اجازه می‌دهد تا آزمودنی از نظر کمی و کیفی طبقه‌بندی شود.

از آزمونها مخصوصاً می‌توان در روان‌شناسی کاربردی استفاده کرد. آزمون‌ها معمولاً ارزش پیش‌بینی دارند. بدین معنا که از روی نتایج آنها می‌توان پیش‌بینی کرد که آزمودنی در آینده چگونه عمل خواهد کرد. مثلاً بدین معنا که از روی نتایج آنها می‌توان پیش‌بینی کرد که آزمودنی در آینده چگونه عمل خواهد کرد. مثلاً از روی نمرات دانش آموز در آزمون‌های هوش و استعداد می‌توان گفت که احتمالاً در کدام رشته قوی و در کدام رشته ضعیف خواهد بود.

روش روان‌کاوی

روان‌شناسان تمایل دارند روش روان‌کاوی را به روش بالینی نزدیک کنند. واقعیت این است که روان‌کاوی در موقعیت بالینی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در روان‌کاوی روی این نکته تکیه می‌شود که پدیده‌های آگاه تنها بخش بسیار کوچکی از مجموعه‌ی روان را تشکیل می‌دهد، همان‌طور که وقتی یک قطعه‌ی خ روی آب شناور می‌شود، تنها بخش بسیار کوچکی از آن بیرون از آب می‌ماند. بنابراین، هدف روان‌شناسی در درجه اول، این خواهد بود که ماهیت پدیده‌های ناآگاه را کشف کند، زیرا معتقد است که این پدیده‌ها پویایی خاصی دارند و اثر آنها بر رفتار انسان بیشتر و شدیدتر از اثر پدیده‌های آگاه است. برای دسترسی به پدیده‌های ناآگاه، فروید روش تداعی آزاد را به عنوان روش اصلی پیشنهاد کرده است. در تداعی آزاد، از آزمودنی خواسته تا آنچه را که به ذهنش می‌آید، بدون کوچکترین سانسور، بر زبان آورد. در تداعی آزاد، زنجیره‌های کلمات، در اثر دخالت پدیده‌های ناآگاه، تغییر شکل می‌یابد و جهت خاصی پیدا می‌کند. اینجاست که روان‌شناس، با دنبال کردن بی‌نظمیهای موجود در تداعی‌ها دوباره به پدیده‌های ناآگاه بر می‌گردد.

عوامل موثر بر رفتار آدمی

اگر به کارهای روزانه خود دقت کنیم خواهیم دید که هر یک از آنها برای دستیابی به هدفی انجام می‌شود، مثلاً هنگامی که صبح از خواب بیدار می‌شویم بعضی از عوامل ما را مجبور به برخاستن از بستر می-

کند این عوامل ممکن است نیازهایی چون گرسنگی، تشنگی، فراغتی درس، حضور به موقع در محل کار یا کلاس درس یا نیازهای روانی و بدنی دیگر باشد.

در همه این حالات، یک محرك سبب ایجاد رفتار می شود و رفتار واکنش موجود زنده در مقابل محرك های درونی و بیرونی است که بر اثر مجموعه ای از اثرات فیزیولوژیکی محیطی و روانی به وجود می آید.

در پیدایش رفتار، دستگاه عصبی، غدد داخلی و ماهیچه ها و به طور کلی آن دسته از امکانات زیستی که از راه توارث به موجود زنده می رساند نقش اساسی دارند عامل مؤثر دیگر در ایجاد رفتار، محیط است. محرك های محیطی بر انسان اثر می گذارند و او را به واکنش وادار می کنند. در بروز رفتار انسان علاوه بر دو عامل وراثت و محیط، میل و اراده ای انسان نیز دخالت دارد یعنی انسان علاوه بر تأثیرپذیری بی چون و چرا از محیط و وراثت موجودی تصمیم گیرنده و انتخاب گر است.

پس به طور کلی می توان عوامل مؤثر بر رفتار انسان را به سه دسته تقسیم کرد:

۳. خود

۲. محیط

۱. وراثت

اگر انسان ها را به دقیقت مورد مشاهده قرار دهیم شباهت و تفاوت های زیادی را در میان آنها خواهیم یافت. ممکن است این سوال پیش آید که چرا آدمیان این همه با یکدیگر شباهت دارند و در عین حال چرا این قدر با یکدیگر متفاوت هستند در حقیقت خصایص زیستی چون قد، وزن، شکل و ظاهر بدن با ویژگی های ذهنی مانند هوش و استعداد از والدین به کودکان منتقل شده به طوری که نوزاد در بعضی از صفت های کلی شبیه والدین خود و در بسیاری از صفت های جزئی با آنها تفاوت دارد.

۲. محیط

سلول تخم یا تخمک بارور شده دارای صفات و خصوصیات موروثی است که اگر در محیط و شرایط مساعد قرار گیرد توان رشد و نمو دارد و می تواند به انسانی کامل تبدیل شود چنان چه محیط برای رشد

تخمک بارور شده نامساعد باشد سلول تلف می شود و یا مراحل رشد آن ناتمام می ماند. لذا وجود خصوصیات موروثی شرط لازم زندگی است ولی به تنها ی کافی نیست انسان علاوه بر عامل های ارثی از تعدادی عامل های دیگری نیز متأثر می شود عوامل غیر زیستی انسان را در استفاده از خصوصیات ارثی یاری می نمایند مجموعه این عامل ها، محیط نام دارد که شامل عوامل غیر مادی و مادی با کلیه مواد و نیروها و جاندارانی است که در طول زندگی انسان بر روی او اثر می گذارد.

روان شناسی، محیط یا عوامل محیطی را به دو دسته تقسیم می کند که عبارت است از:

- الف) محیط درونی شامل صفات، خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و فیزیولوژیکی فرد است.
- ب) محیط بیرونی بر دو بخش قبل از تولد و بعد از تولد تقسیم می شود.

۳. خود

علاوه بر تأثیر وراثت و محیط، اراده نیز می تواند در پیدایش یا از میان رفتن رفتاری مؤثر باشد مثلاً یک نفر تمام حواس خود را متوجه امور خاصی می کند در صورتی که شخص دیگر خیلی سطحی یا بدون کوچکترین توجهی از آن می گذرد.

رفتار ارادی نتیجه ی بلافصل احساس و ادراکات فعلی موجود زنده است در صورتی که رفتار ارادی ناشی از عزمی است که به اتکاء احساسات و عواطف و عقاید و تفکراتی که در زندگانی فرد ذخیره گردیده و متناسب با آنها در او پیدا شده است.

خود نسبت به عوامل دیگر در اعمال انسان قوی تر عمل می کند، خود حالت جبری وراثت و محیط را خنثی می کند و استقلال انسان را حفظ می کند.

اساس عصبی رفتار

هر بار که یکی از گیرنده‌های حسی محرکی را دریافت می‌کند مثلاً چشم نوشته‌های تصاویر را می‌بیند، گوش صدای دوستی را می‌شنود یا زبان طعم بستنی شکلاتی را می‌چشد، پیام‌هایی به مغز می‌فرستد و حتی چشم‌ها مثلاً کلمه‌ی «دندریت» را می‌بینند، محرکی را به پیام‌های عصبی تبدیل می‌کند و عصب‌های بینایی این پیام‌ها یا این اطلاعات را به مغز انتقال می‌دهند مغز، پس از پردازش اطلاعات، در مورد آن چه باید گفته شود، «تصمیم می‌گیرد» حرکت زبان و تارهای صوتی را فرماندهی می‌کند و حتی خوب فکر می‌کنیم، واقعاً جای تعجب است که مغز در اکثر موارد سردرگم نمی‌شود و این همه اطلاعات وارد را نگه می‌دارد مغز انسان ساختی دارد که در حد اعجاز پیچیده است که میلیاردها سلولی که آن را تشکیل می‌دهند با یکدیگر همکاری می‌کنند تا حرکات، احساسات، عواطف و افکار را به وجود آورند.

همین مغز پیچیده با کمک هزاران عصب با بدن ارتباط برقرار می‌کند و همین، عصب به ما اجازه می‌دهند که اعمال بسیار متنوعی انجام دهیم، شرکت در مسابقه دو، حفظ کردن اشعار یا مطالب مغز، اساس همه اعمال و حرکات ما را تشکیل می‌دهد و به هر یک از ما اجازه می‌دهد تا منحصر به فرد باشیم مغزها، هر اندازه که منحصر به فرد باشند، اجزای یکسانی دارند. روان‌شناسان زیست نگر، آناتومی مغز و سایر عناصر تشکیل دهنده‌ی دستگاه عصبی را مطالعه می‌کنند تا روابط آنها با رفتار را آشکار سازند مثلاً آنها می‌دانند که وقتی شما، در یادآوری اسمی اجزای مختلف نورون با دشواری رو به رو می‌شوید کدام قسمت مغز احساس ناکامی می‌کند. همچنین آنها راهها و چگونگی انتقال پیام‌هایین چشم‌ها و مغز و شیوه انتقال پیام‌ها بین نورون‌ها را می‌شناسند.

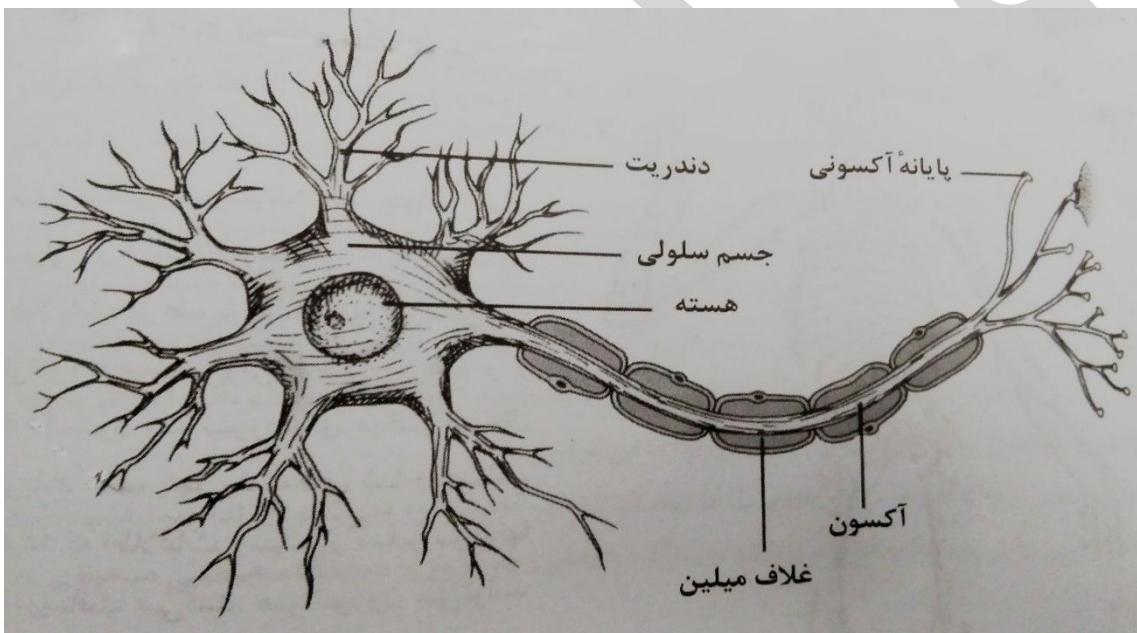
نورون

دستگاه عصبی مرکزی، از جمله مغز در اصل از نورون‌ها تشکیل می‌شود نورون، عبارت است از سلولی که اطلاعات را در درون ارگانیسم انتقال می‌دهد. همه رفتار ما، اعمال، احساس‌ها از فعالیت نورون نشأت می‌گیرند نورون‌ها از سه قسمت اصلی تشکیل می‌شوند.

۱. دندریت ها: رشته های شاخه شاخه هستند که اطلاعات رسیده از سایر نورون ها را دریافت می کنند.

۲. جسم سلولی: اطلاعات الکتریکی رسیده از دندریت ها را یکپارچه می کند مواد غذایی را جذب می کند و چون شامل هسته است بزرگترین قسمت پروتئین های لازم برای عملکرد خود سلول در بر دارد.

۳. آکسون: ساخت دراز و لوله ای شکل دارد که اطلاعات پیام های عصبی را انتقال می دهد.

تصویر ۱: ساختمن نورون: دندریت ها اطلاعات را دریافت می کنند، جسم سلولی اطلاعات را یکپارچه می کند و آکسون آنها را به نورون های دیگر انتقال می دهد. یک عایق چربی است که به اطلاعات در آکسون سرعت می دهد. پایانه های آکسونی، انتقال دهنده های عصبی را ذخیره و آزاد می سازد.

انواع نورون

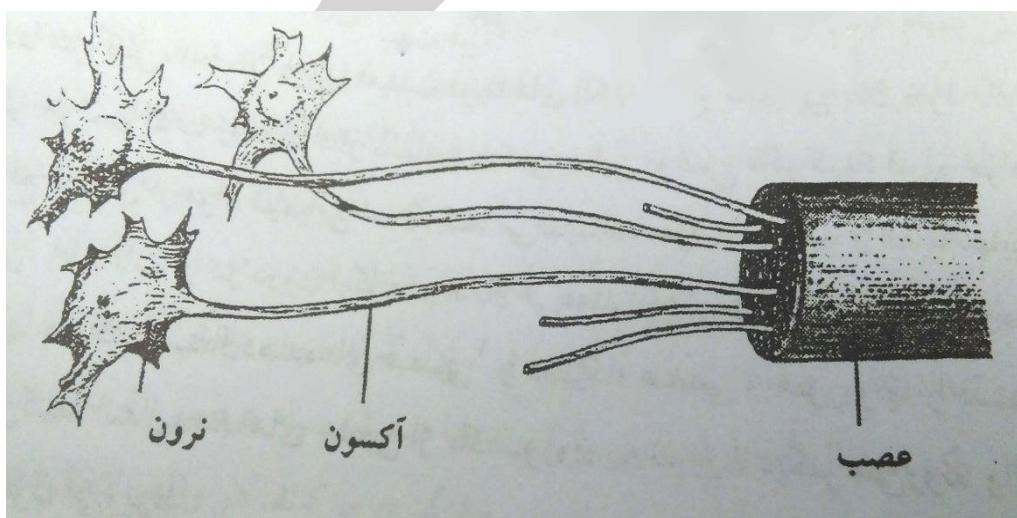
نورون ها بر حسب کارکرد سه نوع هستند.

۱. نورون های حسی (آوران) این نورون ها تکانه های دریافتی گیرنده های حسی را به دستگاه عصبی مرکزی می رسانند.
۲. نورون های حرکتی (وابران) این نورون ها حامل پیام هایی هستند که از مغز یا نخاع به اعضای پاسخ دهنده و عملاً به عضلات و به غده ها می روند.

۳. نورون های میانجی، پیام های نورون های حسی را دریافت می کنند و آن را به سایر نورون های میانجی یا نورون های حرکتی می رسانند. این نورون ها حفظ در مغز، نخاع و چشم وجود دارند بین نورون ها یاخته هایی وجود دارد به نام یافته های گلیائی که وظیفه ای خانه داری مغز یعنی تمیز نگه داشتن محیط آن ، تغذیه نورون ها و در جای خود نگه داشتن آن را دارد تعداد نورون ها موجود در مغز بین ۱۰ میلیارد تا یک تریلیون و یافته های گلیائی تقریباً ۹ برابر آن است سرعت تکانه های عصبی به دو عامل بستگی دارد. ۱. به ملین پوش بودن یا نبودن آکسون؛ ۲. طول آکسون هر چه طول آکسون بلندتر باشد نورون دارای غلاف ملین باشد سرعت انتقال پیام بیشتر می شود.

تفاوت عصب با نورون

این تفاوت مثل تفاوت کابل تلفن با سیم تلفن است می دانیم که کابل از هزاران سیم تشکیل می شود مثلاً عصب بینایی ما بیش از یک میلیون آکسون دارد که اطلاعات بینایی را از چشم به مغز انتقال می دهد وقتی به تصویری نگاه می کنید هزاران نورون شما فعال می شوند پیام های آن ها را هزاران آکسونی که دو عصب بینایی را تشکیل می دهند و به مغز انسان می دهند آسیب دیدن یک نورون، در مقایسه با آسیب دیدن یک عصب کاملاً بی معنا است.

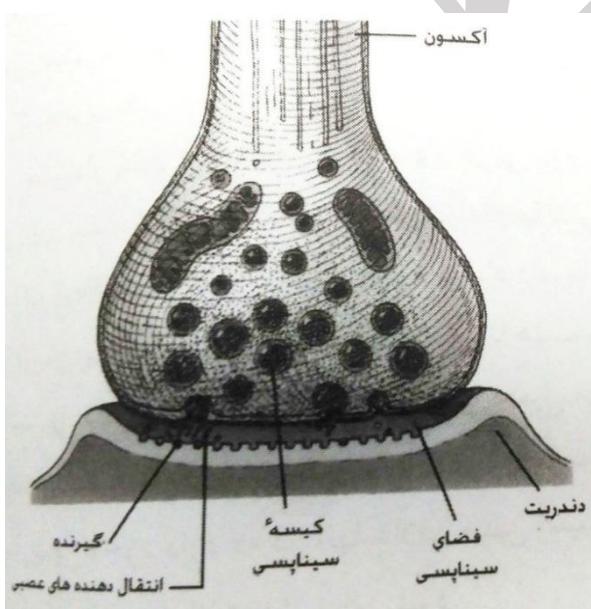
تصویر ۲: عصب، عصب شبکه ای از آکسون هاست که به نورون های مختلف تعلق دارند. آکسون های تشکیل دهنده ای عصب، عمل یکسانی انجام می دهند.

پیام رسان های شیمیایی

بدن شما در واقع توده ای از مواد شیمیایی است شما می آندیشید، حرکت می کنید و احساس هایی دارید زیرا مواد شیمیایی، اطلاعات را در درون ارگانیسم انتقال می دهنده این مواد پیام رسان، انتقال دهنده های عصبی و هورمون ها هستند. انتقال دهنده های عصبی را دستگاه عصبی و هورمون ها را دستگاه غدد درون ریز تولید می کند. انتقال دهنده های عصبی از یک نورون به نورون دیگر می روند و هورمون ها مستقیماً به جریان خون می ریزند.

پیام رسان های دستگاه عصبی، انتقال دهنده های عصبی

اطلاعاتی که از گیرنده های حسی، از مغز یا از نخاع می رسد در داخل ارگانیسم از نورونی به نورون دیگر می روند وقتی شما به تصاویری نگاه می کنید نورون های موجود در شبکیه چشم تحریک می شوند. این نورونها، به نوبه خود، نورون های عصب بینایی را تحریک می کنند. نورون های عصب بینایی نورون های مغز و آنها نیز سایر نورون های مغز را تحریک می کنند و این کار همین طور ادامه می یابد زنجیره تحریکات یا مخابره‌ی اطلاعات از یک نورون به نورون دیگر، از محل اتصال دو نورون، یعنی سیناپس آغاز می شود.

تصویر ۳: سیناپس. انتقال دهنده های عصبی در کیسه های سیناپسی واقع در پایانه های عصبی وجود دارند. وقتی پیام عصبی

به پایانه‌ی آکسونی می رسد، کیسه‌ها، انتقال دهنده های عصبی را به درون فضای سیناپسی می ریزند. انتقال دهنده های عصبی در فضای سیناپسی توزیع می شوند و گیرنده های دندربیت را تحریک می کنند.

وقتی پیام عصبی به پایانه های آکسونی نورون می رسد موجب می شود تا تعداد کمی انتقال دهنده های عصبی در فضای سیناپسی (فضای بین دو نورون) آزاد شود. انتقال دهنده های عصبی، فضای سیناپسی را طی می کنند و نورون هم جوار نورون آزاد کننده ای انتقال دهنده های عصبی را با وصل شدن به گیرنده های واقع در روی غشای آن، تحریک می کنند. گیرنده ها، نسبت به انتقال دهنده های عصبی خیلی حساس هستند. به دنبال این اتصال بار الکتریکی غشای نورون دوم به مقدار کم تغییر می کند اگر گیرنده ها به تعداد کافی تحریک بشوند، تغییر بار در سلول گیرنده، پیام عصبی راه خواهد انداد.

اتصال یک انتقال دهنده عصبی با گیرنده ها همیشه پیام عصبی راه نمی اندازند زیرا برخی انتقال دهنده های عصبی از تولید پیام های عصبی جلوگیری می کنند در واقع انتقال دهنده های عصبی در مورد سلول هایی که باید بر آنها اثر بگذارند، حالت تحریک کننده‌گی یا بازدارنده‌گی دارند. آنها در حالت اول تولید پیام عصبی را ممکن می سازند و در حالت دوم، از تولید پیام عصبی جلوگیری می کنند. انتقال دهنده های عصبی تحریک کننده از استیل کولین، نورادرنالین، سروتونین و دوپامین، آندروفین یکی از انتقال دهنده های اصلی بازدارنده است که پیام های عصبی در مسیرهای درد را سد می کند. دانشمندان معتقدند که در مغز دهها انتقال دهنده عصبی وجود دارد و هر سال مقداری از آنها کشف می شوند همچنین دانشمندان متوجه شده اند انتقال دهنده ای که در یک قسمت از مغز اثر تحریک کننده‌گی دارد، می تواند در قسمت دیگر آن اثر بازدارنده‌گی داشته باشد.

پیام رسان های دستگاه غدد درون ریز: هورمون ها

دستگاه عصبی و دستگاه غدد درون ریز، در کنار یکدیگر کار می کنند تارفتار را به راه اندازند و عملکرد مناسب ارگانیسم را تضمین کند دستگاه غدد درون ریز از غده هایی تشکیل می شود که موادی تحت عنوان هورمون ترشح می کنند در اثر تحریکی که مغز انجام می دهد غده ها هورمون های خود را در جریان خون وارد می کند عملکرد تعداد زیادی از غده ها، از جمله هیپوفیز، تیروئید، فوق کلیوی و پانکراس این است که تعادل حیاتی را ثابت نگاه دارند. منظور از تعادل حیاتی این است که ارگانیسم به صورت به

هنچار به کار خود ادامه دهد برای این کار، آنها مقدار مواد خون و بافت‌ها را ثابت نگه می‌دارند مثلاً مقدار قند خون باید در محدوده‌ی معینی قرار بگیرد اگر مقدار قند خون از حد معینی تجاوز کند پانکراس هورمون انسولین ترشح خواهد کرد تا مقداری قند خون را به سطح معینی برگرداند. یکی از وظایف مهم غدد درون ریز، مخصوصاً بیضه‌ها و تخم‌دان‌ها، تنظیم تولید مثل و راه اندازی رشد صفات جنسی ثانوی (مثل رشد ریش و سینه‌ها) است.

۱. دستگاه عصبی بدنی

دستگاه عصبی محیطی، از اعصاب تشکیل می‌شود و کار اعصاب این است که مغز و نخاع را با بقیه بدن ارتباط دهد دستگاه عصبی محیطی از دو قسمت تشکیل می‌شود دستگاه عصبی بدنی و دستگاه عصبی خودمنختار.

دستگاه عصبی بدنی اطلاعات حسی و اطلاعات حرکتی را انتقال می‌دهد و دستگاه عصبی خودمنختار، اعمال غیر ارادی بدن را هدایت می‌کند. مثل ضربان‌های قلب و تنفس.

دستگاه عصبی بدنی: شبکه پیام‌های حسی و حرکتی

دستگاه عصبی بدنی از اعصاب، که اطلاعات حسی و اطلاعات حرکتی را انتقال می‌دهند تشکیل می‌شود اطلاعات حسی از تحریک گیرنده‌های حسی، وضعیت ماهیچه‌ها و اندام‌ها نشأت می‌گیرد و به طرف نخاع و مغز می‌رود اطلاعات حرکتی، از مغز و نخاع به طرف ماهیچه‌های استخوان بندی می‌روند انقباض یا انبساط آنها را موجب می‌شود و حتی نوشته‌های مربوط به تصاویر را می‌خواندید، اطلاعات حسی از چشم‌ها به مغز می‌آید و اطلاعات حرکتی از مغز به دهان و تارهای صوتی می‌رفت، عصبی که اطلاعات حسی را به نخاع و مغز می‌آورد عصب آورنده و عصبی که اطلاعات حرکتی را به اندام‌ها می‌برد، عصب ُرنده نامیده می‌شود.

۲. دستگاه عصبی خود مختار

عامل اصلی دستگاه عصبی خود مختار، حفظ تعادل حیاتی، یعنی حفظ تعادل ارگانیسم به هنجر است برای این کار، دستگاه عصبی خود مختار، غدد درون ریز ماهیچه های قلب و ماهیچه های صاف شبکه های خونی و اعضای داخلی را کنترل می کند دستگاه عصبی خود مختار به دو قسمت تقسیم می شود.

دستگاه عصبی محیطی

(اعصابی که دستگاه عصبی مرکزی را به سایر قسمتهای ارگانیسم وصل می کنند)

دستگاه عصبی بدنه

(اعصاب انتقال دهنده‌ی اطلاعات حسی و حرکتی - ارادی)

دستگاه عصبی خود مختار

(اداره کننده‌ی اعمال ارگانیسم - غیر ارادی)

دستگاه عصبی پاراسمپاتیک

(حفظ تعادل حیاتی)

دستگاه عصبی سمپاتیک

(آماده کردن ارگانیسم برای مقابله با عوامل استرس زا)

جدول ۱: تقسیم بندی دستگاه عصبی محیطی

پاراسمپاتیک و سمپاتیک

دستگاه عصبی پاراسمپاتیک، معمولاً در نبود عوامل فیزیکی و روانی استرس زا فعال می شود این

دستگاه مقدار ضربان های قلب را کم می کند فشار خون را پایین می آورد و به هضم غذا و دفع مدفع سرعت می بخشد. خلاصه این که، دستگاه عصبی پاراسمپاتیک حفظ و نگهداری جریان طبیعی ارگانیسم را تضمین می نماید در واقع برای سلامتی شانس بزرگی خواهد بود که دستگاه عصبی پاراسمپاتیک بر دستگاه عصبی سیپماتیک مسلط شود.

دستگاه عصبی سمپاتیک، به هنگام وجود عوامل فیزیکی و روانی استرس زا فعال می شود این

دستگاه هضم غذا و دفع مدفع را قطع می کند نفس را سرعت می بخشد تعداد ضربان های قلب را زیادتر می کند فشار خون را بالا می برد و آزاد شدن برخی هورمون ها در جریان خون را موجب می شود نتیجه تحریک آن این است که مقدار زیادی خون اکسیژن دار به ماهیچه های استخوان بندی می رسد و تولید رفتارهای مناسب برای مقابله با عوامل استرس زا ممکن می شود تحریک دستگاه عصبی سمپاتیک گاهی واکنش جنگ یا گریز نامیده می شود این واکنش ارگانیسم را برای مبارزه با هر عامل استرس زا یا فرار از آن آماده می کند.

دستگاه عصبی مرکزی (مغز و نخاع)

دستگاه عصبی مرکزی از مغز و نخاع تشکیل می شود. مغز مرکز فرماندهی اعمال ارادی (مثل رانندگی) و برخی اعمال غیر ارادی (مثل تنفس) است نخاع ساخت هایی دارد که بازتاب ها را تولید می کنند. و رشته هایی دارد که مغز را با سایر قسمت های ارگانیسم ارتباط می دهنند. نخاع از پا به مغز شروع می شود و به پایین پشت خاتمه می یابد نخاع را مهره ها و ستون فقرات محافظت می کند نخاع در همه اعمال ارادی و بازتاب های قسمت هایی که پایین تر از گردن قرار دارند، دخالت می کند ارتباط بین اطلاعاتی که از بدن به مغز می رسد و اطلاعاتی که از مغز به ماهیچه ها فرستاده می شود بر عهده نخاع است.

مغز با میلیاردها نورون و سازمان دهی بسیار پیچیده‌ی خود، احساس‌ها، افکار و اعمال را فرماندهی می‌کند اندازه و پیچیدگی مغز حیوانات، به طور قابل ملاحظه‌ای تغییر می‌کند مغزگونه‌های پایین، مثل ماهی‌ها و خزندگان، نسبت به مغز گونه‌های بالا مثل سگ‌ها و گربه‌ها، هم کوچک‌تر و هم ساده‌تر است ساختمان‌های اصلی مغز انسان عبارتند از: کرتکس، نواحی زیر کرتکس، مخچه و ساقه مغز.

هر چند مکان بعضی از ساختارهای مغز مشخص می‌شود اما به طور کلی این ساختار به تدریج در هم می‌آیند لذا مغز آدمی را می‌توان مرکب از سه لایه‌ی متعدد مرکز دانست.

۱. هسته‌ی مرکزی ۲. دستگاه کناری لیمبیک ۳. نیم کره‌های مغز (مخ)

۱. هسته‌ی مرکزی

هسته‌ی مرکزی بیش ترین بخش ساقه مغز را در بر می‌گیرد مخچه در پشت ساقه‌ی مغز و اندکی بالاتر از بصل النخاع قرار گرفته است مخچه از نظر تکامل ساختمان بسیار قدیمی دارد مخچه، حرکات همزمان و فعالیت حرکتی را هماهنگ می‌کند. فرمان‌های حرکات ارادی از منطقه حرکتی واقع در قطعه‌ی پیشانی می‌آید. اما مخچه است که سیالی، هماهنگی و صراحت حرکات را تضمین می‌کند.

یکی دیگر از بخش‌هایی که در قسمت هسته‌ی مرکزی وجود دارد هیپوتalamوس و تalamوس است رابط اصلی بین دستگاه عصبی و دستگاه غدد درون ریز هیپوتalamوس است. هیپوتalamوس ساخت بسیار کوچکی دارد و در بالای هیپوفیر و زیر تalamوس جای گرفته است چون هورمون‌های هیپوفیز سایر غدد درون ریز را فعال می‌کند سابق بر این هیپوفیز به عنوان غده رهبر به حساب می‌آمد اما امروز معلوم شده است که خود هیپوفیز را هیپوتalamوس در کنترل گرسنگی، سیری، تشنجی، رفتار جنسی و تنظیم فعالیت غدد درون ریز و حفظ تعادل حیاتی و بسیاری از هیجان‌ها نقش مهمی دارد. وقتی که تعادل (دماهی بدن، ضربان قلب، فشار خون) به هم بریزد هیپوتalamوس وظیفه‌ی ایجاد تعادل بدن را بر عهده دارد و همچنین در پاسخ به موقعیت‌های فشارزا نیز هیپوتalamوس نقش خاصی در بسیج کردن بدن برای عمل دارد.

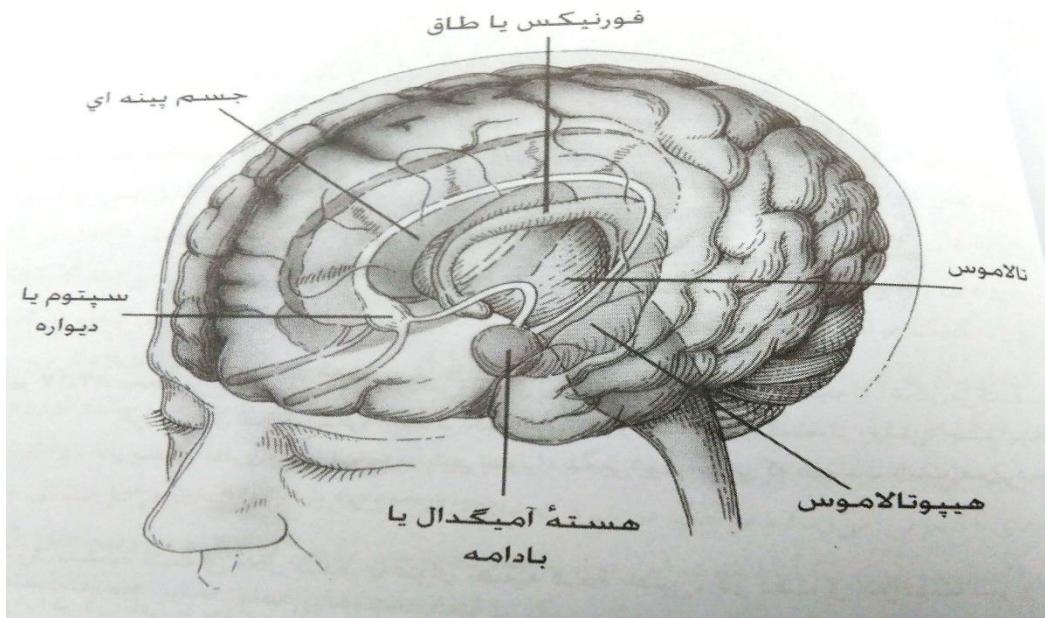
تشکیلات شبکه ای قسمت دیگری از هسته‌ی مرکزی است این قسمت شبکه ای است از مدارهای عصبی که از بخش زیرین ساقه‌ی مغز به سوی تalamوس بالا می‌رود و از میان بعضی دیگر از ساختارهای مرکزی می‌گذرد و این قسمت نقش برایمنی در حالت برانگیختگی آدمی دارد این تشکیلات به صورت صافی عمل می‌کند به این معنی که بعضی از پیام‌ها را به قشر مخ راه می‌دهد (هوشیاری آگاهانه) و راه را بر بعضی دیگر می‌بندد.

تalamos به شکل تخم مرغ و بالای ساقه‌ی مغز قرار دارد دارای دو بخش است یک بخش به صورت ایستگاه تقویت کننده عمل می‌کند و اطلاعات وارد از اندام‌های گیرنده‌ی بینایی، شنوایی، لامسه و چشایی را به مخ هدایت می‌کند و نقش دیگر بر کنترل و خواب و بیداری دارد.

۲. دستگاه کناری لیمبیک

پیرامون هسته‌ی مرکزی مغز و چند ساختار وجود دارد که مجموعاً دستگاه کناری نام دارد. هیپوتalamos، فور نیکس یا طاق، هیپوکامپ یا دُم اسبی، هسته آمیگدال یا بادام، سپتوم یا دیواره و قسمت هایی از قطعات پیشانی و گیجگاهی، هسته‌ی آمیگدال و سپتوم، قسمت‌هایی از دستگاه لیمبیک هستند که با پرخاشگری رابطه‌ی نزدیک دارند. گربه‌ها و سگ‌هایی که هسته آمیگدال یا بادامه‌ی آنها تحریک می‌شود، پرخاشگری بیشتری نشان می‌دهند.

اما به نظر می‌رسد که سپتوم پرخاش را کاهش می‌دهد در واقع، پس از قطع منطقه‌ی سپتوم تalamos حیوانات به آن چه در جلوی خود می‌بینند حمله می‌کنند. هیپوتalamos، با تنظیم هیپوفیز غده ای که ترشح تستوسترون را تحریک می‌کند پرخاش کردن را تحت تأثیر قرار می‌دهد در بسیاری از انواع حیوانات، این هورمون جنسی نر، با پرخاش کردن ارتباط دارد هر اندازه میزان تستوسترون خون بیشتر باشد، حیوان به همان اندازه پرخاشگرتر خواهد بود. شایان ذکر است که بخش هیپوکامپ با دُم اسبی که قسمتی از دستگاه کناری محسوب می‌شوند نقش ویژه‌ای در حافظه دارد و در ذخیره سازی رویدادهای تازه در قالب خاطرات مؤثر است.

تصویر ۴: ساختمان های اصلی دستگاه لیمبیک (دستگاه کناری).

۳. مخ

قشر خارجی و چین خورده‌ی مغز کرتکس نامیده می‌شود خاکستری رنگ است زیرا یاخته‌های آن

بدون میلین است، کرتکس مثل گردو به دو نیم کره تقسیم می‌شود نیم کره راست و نیم کره چپ (با پردازش متقابل). هر نیم کره به چهار قطعه تقسیم می‌شود.

۱. پیشانی؛ ۲. آهیانه ای؛ ۳. پس سری؛ ۴. گیجگاهی

۱. قطعه پیشانی: جایگاه استعدادهای زیادی است استعدادهایی که تفاوت انسان از سایر حیوانات را

موجب می‌شوند در میان این استعدادها می‌توان آگاهی از خویشتن، نوآوری، توانایی برنامه ریزی را نام برد. می‌توان پرسید: در ۲۰ دقیقه بعد، دو ساعت بعد، هفته آینده، سال آینده چکار خواهید کرد؟

در حالت فعلی شناخت، تنها انسان است که می‌تواند به این سوالات پاسخ دهد و این کار را به کمک قطعه‌ی پیشانی مغز انجام می‌دهد قطعه‌ی پیشانی، قسمت جلوی دو نیم کره را اشغال می‌کند و بیشترین حجم را دارد.

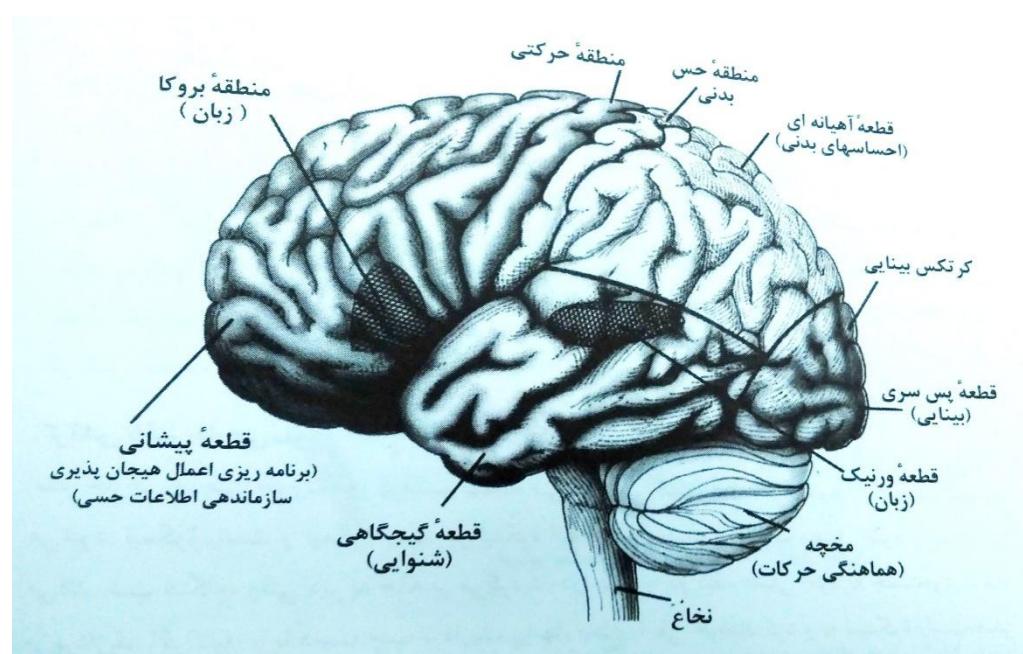
۲. قطعه آهیانه ای: این قطعه در قسمت بالای مغز و در پشت قطعه‌ی پیشانی قرار دارد احساس

های بدنی در همین جا به وجود می‌آید و خاطرات مربوط به محیط زندگی نیز در همین جا ذخیره می‌شود. قسمت‌های قطعه‌ی آهیانه‌ای، منطقه‌حسی بدنی را در بر دارد منطقه‌ای که اطلاعات رسیده از گیرنده‌های پوستی لامسه، درد و حرارت را دریافت می‌کند. مثلاً وقتی پای خود را روی میخ می‌گذاریم احساس درد زمانی شروع می‌شود که پیام‌های ارسالی از طریق گیرنده‌های درد و فشار، به منطقه‌ی حسی بدنی می‌رسد. بقیه قسمت‌های قطعه‌ی آهیانه‌ای مناطق ارتباطی را شامل می‌شود، مناطقی که اطلاعات رسیده از محیط بیرونی را یکپارچه می‌کنند و اطلاعات پوستی را با اطلاعات بینایی و شنوایی‌ها هماهنگ می‌سازد. بنابراین مناطق ارتباطی واقع در قطعه‌ی آهیانه‌ای هستند که به هنگام استفاده از حافظه، پیدا کردن یک محل و شناسایی اشیاء فعال می‌شوند.

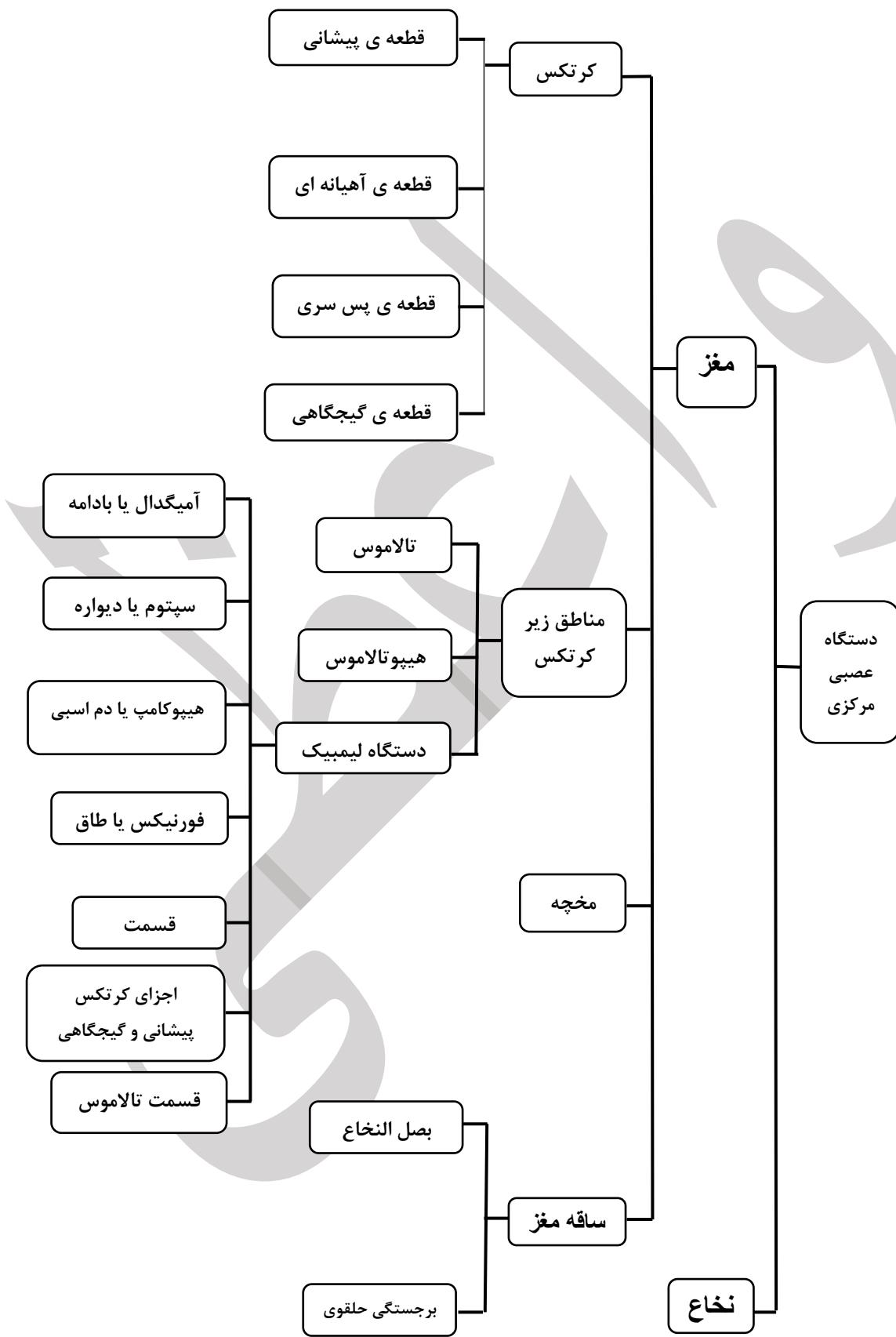
۳. قطعه پس سری: پشت مغز را قطعه پس سری اشغال می‌کند و به طور کامل برای چشم و ادراف بینایی اختصاص دارد قطعه‌ی پس سری ابتدا اطلاعات بینایی را پردازش می‌کند بعد آنها را به مناطق ارتباطی و ظاهراً به سایر قسمت‌های مغز نیز می‌فرستد.

۴. قطعه‌ی گیج گاهی: چهارمین قطعه در طرفین مغز جای گرفته است. اعمال اصلی آن عبارتند از ادارک شنوایی، زبان، حافظه و برخی جنبه‌های هیجان پذیری، منطقه‌شنوایی در قسمت جلوی منطقه‌ی گیج‌گاهی قرار دارد این قطعه اطلاعات حسی رسیده از گوش‌ها را پردازش می‌کند و آنها را به قطعه‌ی آهیانه‌ای انتقال می‌دهد. قطعه‌ی آهیانه‌ای نیز این اطلاعات را با اطلاعات رسیده از سایر گیرنده‌های حسی ترکیب می‌دهد.

منطقه‌ورنیکه در قسمت بالای گیج‌گاهی سمت چپ، نزدیک محل اتصال آن با قطعه‌ی آهیانه‌ای قرار دارد منطقه‌ورنیکه محل تفکر و ادراک زبان است اشخاصی که منطقه‌ورنیکه آنها آسیب می‌بینند در برقراری ارتباط دشواری‌های جدی پیدا می‌کنند این اشخاص نمی‌توانند بخوانند، بنویسند و حرف بزنند. همچنین آنها زبان را در هیچ یک از اشکال آن (گفتاری، نوشتاری یا حرکتی) نمی‌فهمند.

تصویر ۵: کرتکس یا قشر خارجی مغز: تصویر بالا، چهار قطعه‌ی کرتکس و اعمال اصلی آنها را نشان می‌دهد. چهار قطعه‌ی کرتکس عبارتند از: پیشانی، آهيانه‌ای، پس سری و گیچگاهی

جدول ۲: نمودار تقسیم بندی های اصلی دستگاه عصبی مرکزی

رشد و نظریه های پیرامون آن

از لحظه انعقاد نطفه و در طول زندگی که می تواند ۱۰۰ سال طول بکشد به تدریج که دوره

های شبه جنینی، جنین، خردسالی، کودکی، نوجوانی، بزرگسالی، میان سالی، پیری را طی می کنیم تغییراتی مهم در ما به وجود می آید این تغییرات زمینه های زیادی را در بر می گیرد. جسمی - شناختی و روانی - اجتماعی.

دانشمندان تغییر و تداوم در زندگی را رشد می نامند به نظر آنها رشد بعضی تغییراتی که به طور مستمر در طول زندگی ارگانیسم از لحظه انعقاد نطفه تا لحظه مرگ، به وجود می آید رشد از فرآیندهایی عبور می کند که در ارگانیسم برنامه ریزی شده است و تعامل هایی را پشت سر می گذارد که بین ارگانیسم و محیط به وجود می آید در مورد رشد انسان نیز وضع به همین صورت است رشد فرآیندی است که موجب تغییر شخص می شود و در عین حال، او را در برخی جنبه ها ثابت نگاه می دارد آن چه به انسان اختصاص دارد، احتمالاً این است که همیشه در حال رشد است زندگی او همیشه ناقص است تنها مرگ به آن پایان می دهد.

طبق سنت مطالعه رشد بر عهده روان شناسان است حوزه مطالعه رشد اصطلاحاً روان شناسی رشد نامیده می شود. تعریف خود روان شناسی چنین است مطالعه علمی رفتار و فرآیندهای ذهنی. بنابراین روان شناسی رشد شاخه ای از روان شناسی است که چگونگی تغییر اشخاص به مرور زمان و در عین حال ثابت ماندن آنها از برخی جنبه ها را مطالعه می کند.

سه فرآیند رشد: بزرگ شدن، پخته شدن و سازگار شدن

۱. رشد جسمی: بزرگ شدن یکی از ویژگی های بسیار آشکار آغاز رشد و افزایش قد و وزن است که

معمولاً رشد جسمی نامیده می شود.

۲. پختگی، رسش پختگی جنبه دیگری از رشد است پختگی به تحقق کم و بیش خودکار توانایی

بالقوه زیستی، طبق یک نظم تعیین شده و برگشت ناپذیر وابسته است. رشد جسمی و پختگی هر دو

تغییرات زیستی را به همراه می آورد رشد جسمی از افزایش سلول‌ها و بافت‌های ارگانیسم به وجود می آید در حالی که پختگی به رشد اندام‌ها و اعضای ارگانیسم، تا زمانی که توانایی عملکرد مطلوب خود را بر اساس مرحله رشد آنها به دست می آورند، وابسته است در حقیقت بر اثر پختگی، ارگانیسم به شایستگی‌ها و توانایی‌های تازه دست می یابد مثلاً در رشد حرکتی کودک پس از تولد مثل سینه خیز رفتن، سرپا ایستادن و راه رفتن، گرفتن اشیاء را نظم معینی برقرار است.

۳. یادگیری (سازگار شدن) یادگیری بعد دیگری از رشد است یادگیری تغییرات کم و بیش دائمی رفتار بر اثر تجربه در توانایی‌های بالقوه فرد به وجود می آید یادگیری در تمام طول زندگی و در هر محیطی امکان وقوع آن وجود دارد مثل یادگیری بستن بندهای کفش کودک توسط والدین آنها. پختگی به تجربه یا شکل‌گیری خاصی نیاز ندارد اما یادگیری به رشد جسمی و پختگی وابسته است.

بازتاب‌ها، شاخص‌های موقتی رشد

کودک به هنگام تولد مجهز به تعدادی دستگاه رفتاری است که به آسانی راه می افتد و بازتاب‌ها نامیده می شوند بازتاب‌ها عبارت است از یک واکنشی نسبتاً ساده، غیر ارادی و ذاتی در مقابل یک محرک است مثال بازتاب مکیدن، مورو، گونه، بابینسکی، چنگ زدن با کف دست و چنگ زدن با کف پا، راه رفتن. ما در اینجا به ۴ نوع بازتاب اشاره خواهیم کرد.

۱. بازتاب مکیدن: این بازتاب مکیدن برای بقای نوزاد ضرورت دارد زیرا به او اجازه تغذیه می دهد برای راه اندازی این بازتاب سقف دهان کودک را لمس می کنند با این عمل کودک دهان خود را به حالت مکیدن در می آورد و سه تا چهار بار مک می زند بعد، یک لحظه استراحت می کند وقتی مادر به بچه شیر می دهد در فاصله‌ی استراحت، سینه یا شیشه را تکان می دهد تا بازتاب مکیدن به راه بیفتد.

۲. بازتاب مورو: این بازتاب زمانی به راه می افتد که سر و گردن کودک تکیه گاه نداشته باشد، کودک دست‌ها و پاهای را به طرف خارج بدن باز می کند، بعد آنها را به طرف رو به روی بدن می برد و در عین حال جمع می کند برای راه اندازی بازتاب مورو، یک دست را زیر سر و دست دیگر را زیر باسن کودک

می گذارد و او را بلند می کند آنگاه دستی را که در زیر سر قرار دارد، به طور ناگهانی دو سانتی متر پایین می آورد. این باز تاب در جریان رشد جنینی آغاز می شود و در ۶ یا ۷ سالگی از بین می رود.

۳. بازتاب بابینسکی: زمانی به کار می افتد که کف پاشنه پای کودک به طرف انگشتان قلچک داده می شود این حرکت سبب می شود که انگشتان پا به طرف بیرون باز شود این باز تاب در حدود ۱۲ ماهگی از بین می رود.

۴. بازتاب گونه: وقتی گونه دهان کودک را به آرامی لمس می کنند، او سر خود را به طرف تحریک بر می گرداند آن گاه دهان خود را باز و شروع به مکیدن می کند این عمل بازتاب گونه نامیده می شود و این بازتاب در حدود ۴ ماهگی از بین می رود.

عوامل موثر بر رشد

از زمان های قدیم متفکران و دانشمندان در این فکر بودده اند که به هنگام تولد ویژگی های ارثی، تا چه اندازه حضور دارند و ویژگی های محیط چگونه رفتار انسان را تعیین می کند برخی از آنها در تلاش برای بی بردن به آن چه رشد را هدایت می کند، بزرگترین اهمیت را به توارث(فطرت) داده اند، در حالی که برخی دیگر به اهمیت محیط (یادگیری) تأکیده کرده اند حتی گروهی دیگر، که بیشترین آنها روان شناسان بوده اند، کنش متقابل بین توارث و محیط را مطرح کرده اند.

ولی ممکن است این سوال مطرح شود. مهم ترین عامل رشد انسان گدام است؟ محیط یا توارث. بدیهی است که نمی توان یکی از دو عامل محیط و وراثت را به تنها ی قبول کرد بلکه باید به تأثیر متقابل دو عامل وراثت و محیط برای به وجود آوردن فرآیند رشد توجه نمود و مطالعه خانواده روشنی است که اثر بخشی توارث و محیط را در رشد تعیین می کند.

توارث

بدن هر انسان بالغ از 10^{15} سلول تشکیل شده است در قسمت میانی سلول، هسته قرار دارد در داخل هسته، رشته هایی وجود دارد که خاصیت رنگ پذیری دارند و به همین دلیل به نام کروموزوم معروف اند در

اطراف هسته ماده ای لعابی رنگ به نام سیتوپلاسم واقع شده است. عوامل انتقال صفات ارثی در داخل هسته و به اصطلاح در کارخانه تولید پروتئین ها در سیتوپلاسم واقع شده است در کروموزوم ها، عناصر شیمیایی به نام ژن وجود دارد که عامل اساسی انتقال وراثت است این ژن ها بر روی کروموزوم ها به صورت دانه های تسبیح کنار هم قرار گرفته اند. ژنهای از ترکیبات شیمیایی پیچیده و نوعی اسید به نام اسید دی اکسی ریبونوکلئیک که مخفف آن DNA است تشکیل شده است.

همین ژن ها در ایجاد تفاوت های فردی نقش بسیار پر اهمیتی را ایفاء می کنند در هر یک از یاخته های انسان ۴۶ کروموزوم که ۲۳ جفت هستند، وجود دارد تعداد کروموزوم ها در کلیه سلول های ارگانیسم تمام افراد به استثنای سلول های جنسی یکسان است. در انسان ۲۲ جفت از کروموزوم ها که هر جفت از دو کروموزوم یکسان تشکیل شده است. در هر دو جنس چه زن و چه مرد به طور یکسان وجود دارد این کروموزوم ها به نام کرموزوم غیر جنسی (معمولی) نامیده می شود.

یک جفت کرموزوم دیگر به نام کرموزوم جنسی نامیده می شود و به حسب این که در نزد مرد یا زن وجود داشته باشد تفاوت می کند. دو کرموزوم جنس زن همانند یکدیگر و به X موسوم اند ولی در جنس مرد این جفت کرموزوم ها همانند نبوده و از یک کرموزوم X و یک کرموزوم متفاوت دیگر به نام Y تشکیل شده است.

هنگامی که یاخته های جنسی مرد و زن با هم ترکیب می شوند بر حسب اتفاق ممکن است که کرموزوم X مرد با یکی از کرموزوم های جنسی زن که آن نیز X خواهد بود ترکیب شود نتیجه این ترکیب نطفه دختر خواهد بود حال چنان چه کرموزوم Y مرد با یکی از کرموزوم های جنسی زن ترکیب شود ترکیب XY پدید خواهد آمد که نطفه پسر را تشکیل می دهد.

محیط

عواملی که پیرامون موجود زنده را احاطه کرده اند می توانند همیشه باعث تحریک یا کاهش امکانات ژنتیکی فرد شوند. نوزاد بعد از تولد وارد محیط خارجی می شود که از محیط داخل شکم مادر وسیع تر

است و تنوع بیشتری دارد چنین فضایی سرشار از عوامل گوناگون مادی و اجتماعی و فرهنگی است این عوامل به گونه ای آشکار و تردید ناپذیر بر ساخت شخصیت و چگونگی رشد کودک تأثیری تعیین کننده بر جای می گذارند. عوامل محیطی که در جریان رشد موثر واقع می شوند را می توان به شرح ذیل نام برد.

۱. تغذیه؛ ۲. هوای آزاد و نور خورشید؛ ۳. بیماری و آسیب؛ ۴. وضع خانوادگی

نظریه های پیرامون رشد

پرسش این است که انسان در مسیر رشد خویش، چگونه عمل می کند، آیا به صورت عنصری فعال در محیط خود عمل می کند یا آن که تنها دریافت کننده منفعل محركات محیط خویش است اگر انسان را موجودی فعال بینداریم در آن صورت او خواهان محركات محیطی خواهد بود. در خصوص میزان تغییر پذیری انسان و این که رفتار آدمی در پاسخ به محرك های محیطی تا چه اندازه قابل تغییر است نظریه های فراوان ارائه شده است. که در این جا نظریه پردازانی چون ژان پیاز، اریک اریکسون، لارنس کلبرگ، سخن خواهیم گفت.

نظریه شناختی ژان پیازه

پیازه رشد را فرآیند سازگاری در نظر می گیرد کودک به کمک بازتاب های ساده ای که از لحظه تولد در اختیار دارد به تدریج رفتارهای خود را تغییر می دهد تا بتواند با محیط کنش متقابل داشته باشد و از این کنش متقابل با محیط یکسری ساختارهای ذهنی را کشف کند در حقیقت به یکسری شناخت هایی دست می یابد.

موجود زنده همیشه تلاش می کند که خود را با محیط انطباق دهد این انطباق یا سازگاری با محیط به دو صورت است:

۱. درون سازی؛ ۲. برون سازی

که این دو عامل در انسان تا خاتمه عمر صورت می گیرد.

درون سازی: هنگامی که انسان برای درک وقایع جدید در محیط خودش از شناخت های پیشین

خود استفاده کند به این عمل درون سازی می گویند.

مثال: دختر بچه کوچولویی مثلاً گربه را دیده و به آن پیشی گفته است وقتی که خرگوش را برای اولین بار می بیند باز آن را پیشی می نامند یا ممکن است از طریق همین درون سازی به یک مرد غریبیه هم

بگوید: «بابا»

برون سازی: هنگامی که انسان برای درک وقایع جدید در محیط خودش از شناخت های پیشین

خود استفاده نمی کند و متناسب با وقایع جدید به اطلاعات جدید و تجارت جدید دست می یابد به این عمل برون سازی می گویند.

مثال: اجسام بلند کردنی هستند (درون سازی) ولی برای اولین بار کودک با جسمی برخورد می کند (گلوله فلزی سنگین) که آن را نمی تواند بلند کند حال متعجب می شود و ناگزیر است قبول کند بعضی اجسام بلند نمی شوند (برون سازی)

مراحل رشد شناختی ژان پیاژه

پیاژه در رشد ذهنی کودکان ۴ مرحله را ارائه می دهد برای این که کودکان به آخرین مرحله رشد

ذهنی برسند باید مراحل رشد را بدون وقفه و پشت سر هم بگذرانند این ۴ مرحله عبارتند از:

۱. مرحله حسی - حرکتی (تولد تا دو سالگی)

۲. مرحله پیش عملیاتی یا تفکر پیش از عمل (۷ - ۲ سالگی)

۳. مرحله عملیات عینی یا تفکر عملی (۱۱ - ۷ سالگی)

۴. مرحله عملیات صوری (۱۱ سالگی به بعد)

باید توجه داشت که هیچ یک از مراحل رشد ذهنی دقیقاً با سن تقویمی کودک مطابقت ندارد و هر

کودکی به مرحله‌ی خاصی از رشد زودتر یا دیرتر از کودکان دیگری می رسد مهم ترین اصل در طی

مراحل رشد این است که اگر برخی تجارت لازم در زندگی کودک ضمن طی مراحل رشد وجود نداشته باشد دستیابی به مرحله نهایی رشد (تفکر صوری) ممکن نخواهد بود.

مراحل رشد ذهنی پیاژه

۱. دوره حسی - حرکتی: در این دوره به طوکلی هوش وابسته به اعمال کودک است در این مرحله تنها فعالیت زندگی کودک یک سلسله اعمال انعکاسی اوست مثل مکیدن، دست و پا زدن، چنگ زدن، گریه کردن و ...

با این اعمال انعکاسی به گونه‌ای می‌خواهد با دنیای پیرامون خود ارتباط برقرار کند در این مرحله کودک هیچ گونه آگاهی از وجود خود ندارد کودک اعمالی را به طور تصادفی که انجام می‌دهد دوباره تکرار می‌کند تکرار اعمال برای کودک رضایت بخش است بنابراین الگوهای اعمال انعکاسی شکل می‌گیرد مثلاً در مرحله قبل بر حسب تصادف شست خود رامکیده است. حالا این کار را تکرار می‌کند در حقیقت تمام اعمال تکراری کودک متوجه بدن خود اوست در اواخر ۸ ماهگی بین فعالیت‌های گرفتن، دیدن و لمس کردن کودکان هماهنگی برقرار شده است در این مرحله اعمال تکراری برای کودک جالب شده است دیگر اعمال او صرفاً بر روی بدن خودش متمرکز نیست بلکه می‌خواهد ببیند اعمال او بر روی محیط چه اثری می‌گذارد مثلاً اگر زنگی به تختخواب او آویزان باشد، به کنار تختخواب لگد می‌زند تا ببیند نتیجه‌ی آن چیست؟ این کار را تکرار می‌کند، اگر نخی از آن آویزان باشد آن را تکان می‌دهد تا صدای زنگ را بشنود. از ۸ تا ۱۲ ماهگی به طور کمی اعمال کودک هدفدار می‌شود رفتار خود به خود از او اتفاق نمی‌افتد بلکه به منظور رسیدن به اهداف خاصی صورت می‌پذیرد. بین ۱۸ تا ۲۴ ماهگی در اعمال کودکان ابتکار پدیدار می‌شود ابتکار در ذهن او صورت می‌گیرد و صرفاً جنبه آزمایش و خطا ندارد بلکه برای اولین بار می‌توان گفت که «فکر می‌کند» مثال دستش به نخ کلید لامپ دیواری نمی‌رسد به چراغ نگاه می‌کند به نخ نگاه می‌کند به میز عسلی نگاه می‌کند یکباره میز عسلی را زیر چراغ می‌برد و روی آن می‌ایستد و چراغ را روشن می‌کند.

کودکان ضمن مشاهده اشیاء آنها را دستکاری هم می کنند ولی نمی توانند اشیاء را در غیاب آنها تجسم کنند. قدرت تجسم در این مرحله برای کودکان وجود ندارد کودکان در این مرحله متوجه پایداری شیئ می شوند پایداری شی یعنی توانایی درک موجودیت یک شی به رغم غیر قابل رویت بودن آن.

۲. مرحله رشد تفکر پیش از عمل (پیش عملیاتی): مهم ترین ویژگی در این مرحله رشد زبان کودک است او دنیای خارج را با کمک احساسات و افکار خود درک می نماید تجسم و تصور اشیاء در غیاب آن برایش ممکن است. اعمال نمادین انجام می دهد تکه ای از چوب را برابر می دارد و تصور می کند که آن اسب اوست یا چوب قوطی کبریت را برابر می دارد و تصور می کند که آن ماشین اوست در حقیقت متوجه مفهوم جاندار پنداری می شود. کودکان در این دوره خودمحور هستند کودکان در این مرحله نمی توانند خواص متعدد یک شی را مشاهده کنند فقط توجه کودک به یک مقدار از خواص شی معطوف است. اعمال کودکان در این مرحله به صورت خطأ و آزمایش است. تفکر کودکان در این مرحله به صورت برگشت ناپذیر است.

۳. مرحله رشد تفکر عملی (عملیات عینی): اعمال کودک در این مرحله درونی می شود تفکر عملی به معنای آن است که کودک آن چه در مرحله تفکر پیش از عملیاتی با دستکاری اشیاء یاد گرفته، اکنون آن را در ذهن خود بازسازی می کند الگوها و مفاهیم در ذهن کودک حفظ می شود و مفاهیم آموخته را در ذهن خودش نگه می دارند. کودکان در این مرحله قادر به طبقه بندی کردن هستند. توانایی استدلال کردن را دارند ولی این توانایی استدلال بر مبنای مشاهده مستقیم و روابط آنها به کار می رود تفکر کودکان در این مرحله برگشت پذیر است. به عبارت دیگر او درباره عملی از ابتدا تا انتها یا از انتها به ابتدا می تواند فکر کند. تفکر کودکان در این مرحله متوجه بقای وزن و حجم می شوند کودکان در این مرحله متوجه فضای جغرافیایی (مکان) و زمان تاریخی هم می شوند.

۴. مرحله رشد و تفکر صوری: کودکان قادر هستند درباره اعتقادات و دنیای خودش فکر کند و مجردات را به کار برد و درباره تجربیاتی که شخصاً انجام نداده است بحث کند این مرحله مصادف با دوران

نوجوانی است. نوجوانان در این مرحله به صورت انتزاعی فکر می کنند در این دوره می توانند نظریاتی درباره واقعیت خلق کنند درباره‌ی آینده اش آرمان‌هایی را تصور می کند با نظرهای مخالف تفکر خودش مخالفت می کند قادر به ارائه استدلال کردن است روی حل یک مسئله قبل از عمل آن را تجزیه و تحلیل می کند با توجه به مسئله فرضیه سازی می کند و با کمک آن رویدادهای محیطی را پیش بینی می کند.

نظریه رشد اخلاقی کلبرگ

(کلبرگ ۱۹۸۱) برای این که نشان دهد رشد شناختی کودک چگونه پایه‌ی سبک‌های مختلف استدلال اخلاقی را تشکیل می دهنند نظریه‌ای فراهم آورده است. پیش از طرح نظریه‌ی او داستان زیر را که در اکثر تحقیقات مورد استفاده قرار گرفته است را بررسی می کنیم).

در اروپا زنی به علت سرطان خاصی در حال مرگ بود دارویی وجود داشت که به نظر پزشکان می توانست او را نجات دهد این دارو را یکی از داروسازان همان شهر به تازگی کشف کرده بود تهیه دارو گران تمام می شود. داروساز آن را به ده برابر قیمت می فروخت. او ۲۰۰ دلار هزینه می کرد و در مقابل مقدار کمی از آن ۲۰۰۰ دلار می خواست هانیز، شوهر این زن بیمار، از همه آشنایان می خواهد که در تهیه این پول به او کمک کنند با این همه تنها می تواند ۱۰۰۰ دلار یعنی نصف قیمت دارو را فراهم آورد. او به دارو ساز می گوید که زنش در حال مرگ است و پیشنهاد می کند که دارو را ارزان بفروشد یا پول آن را بعداً دریافت کند. اما داروساز پاسخ می دهد: «من این دارو را کشف کرده‌ام و می خواهم از آن استفاده اقتصادی ببرم.» هانیز، چون نالمید می شود، به قصد دزدی، وارد داروخانه می شود و دارو را به خاطر زنش می دزد.

نظر شما درباره‌ی این ماجرا چیست؟ آیا هانیز می بایست دارو را می دزدید؟ آیا او حق داشت که دست به دزدی بزند؟

سوال خیلی پیچیده تر آن است که بتوان به صورت بلی یا خیر پاسخ داد، داستان هانیز نمونه‌ی یک دو راهه‌ی اخلاقی است که در آن قوانین قضایی یا اجتماعی یا نیاز مبرم انسانی (نجات همسر) رو در روی

هم قرار می گیرد. کلبرگ معتقد است که سطوح یا مراحل استدلال اخلاقی نیز مثل مراحل رشد شناختی، نظم مشخصی دارد در واقع کلبرگ به سه سطح رشد اخلاقی اشاره می کند.

سطح پیش - قراردادی (پیش عرف)

در این سطح، کودک با قرار دادهای اجتماعی، هنجارها و قوانینی که از طرف خانواده یا اجتماع تعیین می شود کاری ندارد بلکه قضایت های اخلاقی خود را براساس نتایج اعمال و رفتار خود بنا می گذارد. مثلاً رفتار مناسب را رفتاری می داند که اطاعت به همراه می آورد و رفتار نامناسب را رفتاری به حساب می آورد که موجب تنبیه می شود در این سطح، رفتار نامناسب رفتاری است که به فرد اجازه می دهد تا نیازهای شخصی و گاهی هم نیازهای دیگران را ارضاء کند (زن هانیز به دارو نیاز دارد بنابراین دزدی عملی نیست که به دنبال سرزنش بیاورد زیرا تنها راه به دست آوردن داروست) این سطح تا ۹ سالگی ادامه می یابد.

سطح قراردادی (عرف)

در این سطح قضایت اخلاقی بر اساس خوبی و بدی، تطابق با هنجارهای قراردادی (هنجارهایی که خانواده، اعتقادات مذهبی و اجتماعی تعیین می کنند) انجام می گیرد. رفتار خوب رفتاری است که اکثر مردم آن را می پذیرند و به عنوان هنجار به کار می برنند. مثلاً هانیز می بایستی دارو را می دزدید زیرا شوهر باید برای نجات زنش فداکاری کند و این نوع فداکاری از جانب اجتماع پسندیده است کمک کردن به زن خود، یک رفتار به هنجار و طبیعی است یا حتی می گوید که هانیز نمی بایستی دست به دزدی می زد زیرا اشخاص شرافتمند دزدی نمی کنند. خلاصه این که در سطح قراردادی، قضایت های اخلاقی بر اساس هنجارها و قراردادهای موجود در جامعه انجام می گیرد در این سطح، رفتارها بر اساس قواعدی که نظم اجتماعی را حفظ می کنند با احترام به قدرت و انجام دادن تکالیف خود ارزش های والا یی پیدا می کنند.

بسیاری از افراد در سطح قرار دادی رشد می کنند اما جلوتر نمی روند این سطح در نوجوانان ۱۳ تا

۱۶ ساله دیده می شود.

سطح پس قراردادی

در این سطح استدلال اخلاقی بر قضاوت های شخصی استوار است به این معنا که قضاوت های اخلاقی از ارزش های شخصی نشأت می گیرد نه از هنجارهای قرار دادی یا چهره های قدرت، یعنی قوانین و هنجارهای اجتماعی و حتی اعتقادات نمی توانند رفتار فرد را محدود کنند. (در موقعیت هانیز، هر چند دزدیدن دارو غیر قانونی و غیر اخلاقی است، خود فرد آن را بهترین راه حل می داند) در این سطح فرد، اصول اخلاقی جهانی، عدالت، احترام متقابل و احترام به فردیت و شأن انسان را جزء اصول اخلاقی خود می داند رفتاری که با اصول اخلاقی خود او مطابقت می کند خوب است و لا غیر. اگر یک قانون نادرست به نظر بررسد یا با حقوق خود تعارض پیدا کند اطاعت از آن اشتباه خواهد بود افرادی که به این سطح می رسند معتقد می شوند که بالاترین قدرت اخلاقی را دارد افراد این سطح طبق باورهای خود عمل می کنند حتی اگر این باورها با قوانین در تضاد باشند همه ی انسان ها نمی توانند به این سطح برسند.

نظریه رشد روانی - اجتماعی اریک اریکسون

اریکسون معتقد است که رشد در تمام مراحل زندگی انسان ادامه دارد به نظر اریکسون رشد شامل ۸ مرحله است و در هر یک از این مراحل، انسان با بحران های خاصی روبروست که رفع یا عدم رفع آنها می تواند بر روی شخصیت فرد اثر مثبت یا منفی داشته باشد به عبارت دیگر هر مرحله شامل دو قطب است که دو تجربه عاطفی مخالف هم را شامل می شود و در حقیقت راههای مختلف تکامل با دیگران را مشخص می کند. این ۸ مرحله عبارتند از:

الف) مرحله اعتماد در برابر بی اعتمادی «در بد و تولد تا یکسالگی»

این مرحله شامل نوزادی است کیفیت زندگی نوزادی برای کودک که شامل عشق، محبت، توجه، غذا دادن، لمس و نواش و سایر روابط مشابه بین نوزاد و مادر است، تأثیر مستقیمی بر احساس اولیه کودک در

مورد اعتماد یا عدم اعتماد او به محیط بر جای می گذارد. حال اگر در این مرحله کیفیت روابط مادر با کودک شامل عدم محبت و توجه غیر کافی باشد، امکان به وجود آمدن عدم اعتماد به محیط در کودک پیدا می شود که به احتمال زیاد، تا دوره های بعدی زندگی نوازد نیز ادامه می یابد.

(ب) مرحله خود مختاری در برابر شک و تردیدی (۲ تا ۳ سالگی)

این مرحله دوران اول کودکی را در بر می گیرد در طی این دوره از زندگی کودک روابط خود را با والدین و دیگران مورد بررسی قرار داده و سعی در ابراز وجود دارد، اگر کودک در این کوشش برای ابراز وجود در خانواده با شکست روبرو شود، احتمال دارد در آینده همواره با شکست رو به رو شود، احتمال دارد که در آینده همواره انتظار شکست داشته و قدرت اتكاء به خود را از دست دهد. این حالت در صورتی پیش می آید که پدر و مادر شدیداً مستبد بوده و کودک را همواره کوچک بشمارند. باید دانست نتایج مرحله به مراحل دیگری انتقال می یابد. بدین ترتیب کودکی که در مرحله اول احساس اعتماد در او ایجاد شده است، در مرحله دوم به مراتب آسان تر می تواند به اتكاء به خود برسد تا کودکی که در مرحله ای اول به احساس بی اعتمادی رسیده باشد.

(ج) مرحله ابتکار در برابر احساس گناه (۴ تا ۵ سالگی)

دوره دوم کودکی میدان ظهور این مرحله است. پرورش احساس اعتماد در مرحله اول و احساس اتكاء به خود در مرحله دوم در کودک، آمادگی لازم را به او می دهد تا قدم به مرحله سوم بگذارد. کودک در این مرحله قادر است به جاهای تازه قدم نهاده و حس کنجکاوی خود را برای کشف مجهولات به کار بیندازد. رشد و تکامل کنجکاوی در کودک که او را وادار به اعمال تازه می کند و احساس گناهی که بر اثر انجام آن اعمال ابتکاری در او پیدا می شود. وجود اخلاقی او را پی ریزی می کند. والدین در برابر برخی از کنجکاوی های کودک مقاومت کرده و اجازه ظهور این گونه اعمال را به او نمی دهند و به این ترتیب، کودک با معنی کلمه‌ی «نه» آشنا می شود. وقتی که کودک چه در عالم خیال و چه در عالم واقعیت از امر و نهی پدر و مادر تخلف می کند، احساس گناه در او پیدا می شود، بنابراین والدینی که بیش از حد مانع بروز اعمال

کنجکاوانه کودک می شوند ممکن است کودگی با احساس گناه شدید پرورش دهنده که این احساس جرأت دست زدن به بسیاری از کارهای عادی را نیز از کودک سلب کند در مقابل، پدر و مادر که این احساس را به اندازه کافی در کودک پرورش ندهند باعث می شوند کودک دارای وجود اضطرابی بوده و از انجام بسیاری از اعمال خلاف قوانین اجتماعی رو گردان نباشد.

د) مرحله سازندگی در برابر احساس حقارت (۶ تا ۱۱ سالگی)

مرحله چهارم در حقیقت دوران دبستان را شامل می شود، کودک در این دوره بین دو قطب سازندگی و حقارت در کشاکش است، کودک مایل است نه تنها مسایل مختلف را بیاموزد، بلکه آنها را به کمک دیگران به مرحله عمل نیز در آورد. لیکن برای چنین سازندگی وی به مواد اولیه و ابزار و همچنین توجه و تحسین دیگران احتیاج دارد. حال اگر چنین توجه و تحسینی به کودک نشان داده نشود، احساس حقارت در او به وجود خواهد آمد.

در این سال ها مربیان باید برای هریک از کودکان شرایط یا موقعیت هایی را فراهم آورند، تا آنان در انجام اعمال گوناگون به موقعیت هایی نایل شوند، به همین دلیل مربی باید بکوشد تا از پیدایش هر نوع احساس عدم توانایی در کودک جلوگیری کند. به منظور رسیدن به این هدف هر مربی باید از توانایی ها و استعدادهای موجود در شاگردان خود آگاهی داشته و محیط آموزشی را به نحوی مطلوب کنترل کند.

ه) مرحله احساس هویت در برابر آشفتگی

این مرحله مشخص کننده حالت فرد در دوران بلوغ است. در این مرحله پسران و دختران به علت بحران بلوغ و تغییرات جسمانی و روانی، بیشتر احساس سرگشتگی، گیجی و عدم تعادل و همبستگی درونی می کنند. ترشحات هورمونی آنان به نحوی دگرگون می شود که نیروهای جنسی و تخیلی در مورد آن، سایر جنبه های شخصیتی را تحت الشاع قرار می دهد، مشکل اساسی در این مرحله از رشد، دستیابی به احساس هماهنگی و وحدت درونی است. نوجوان در تلاش کشف و ثبت هویت خود بر می آید و همواره به آن می اندیشد. نوجوان با سوالاتی از این گونه مواجه می شود: من کی هستم و نقش من در اجتماع

چیست؟ آیا هنوز به جامعه کودکان و نوجوانان تعلق دارم یا جامعه بزرگسالان؟ شغل یا حرفه آینده من

چیست؟ و ...

نوجوان در حال بحران های عاطفی، تلاش می کند تا اعتماد به نفس پیدا کرده، در زندگی خود به اصطلاح بازنده نشود، ولی مدام درباره تصویری که از خویشتن دارد فکر کرده، آن را با تصاویری که احتمالاً دیگران از وی دارند مقایسه می کند. چنان چه نقش اجتماعی او روشن نشود بدون تردید به نوعی سردرگمی و تزلزل نقش دچار شده و دوران بلوغ یا نوجوانی وی طولانی تر می شود لیکن اگر وی بتواند مدیریت خود را کشف و نقش اجتماعی خود را پیدا کند به هماهنگی و وحدت شخصیتی دست می یابد.

(و) مرحله نزدیکی در برابر کناره گیری (دورانجوانی)

در این مرحله جوانی که از مرحله جست و جوی و قوانین خود در دوره‌ی پیشین با موفقیت عبور کرده است، مشتاقانه با دیگران رابطه صمیمانه برقرار کرده، عدم توفیق در ایجاد صمیمت با دیگران، احتمالاً فرد را به سوی انزواطلبی و کناره گیری از مردم سوق می دهد که خود از نظر روانی - اجتماعی حالتی ناهنجار محسوب می شود.

(ز) مرحله مولد بودن در برابر عدم تحریک (میانسالی)

تحرک و جنبش در این دوره مبنای خلاقیت و مولد بودن و علاقه به فعالیت هایی است که اثر آن به نسل بعد نیز منتقل می شود. عدم تحرک فرد عاملی به سوی دلزدگی و بی تفاوتی و حتی صمیمیت مجازی است.

(ح) مرحله انسجام در برابر یأس و نومیدی (دوره پیری)

در این مرحله انسان موفق کسی است که وحدانیت و رضایت خود را از زندگی با وجود ضعف تدریجی نیروهای بدنی و افزایش احساس اتکای به دیگران حفظ کند. از سوی دیگر، به وجود آمدن احساس یاس یا عدم رضایت از خود و آنچه که انجام داده است باعث می شود که شخص را به سوی نومیدی و احساس پوچی در این دوره که آخرین دوره حیات است سوق دهد.

یادگیری و عوامل مؤثر بر آن

تعریف یادگیری

یادگیری عبارت است از تغییر نسبتاً پایداری که بر اثر تجربه در توانایی های بالقوه فرد به وجود می آید. برای درک کامل این تعریف لازم است اصطلاحات تغییر نسبتاً پایدار، توانایی بالقوه و تجربه شرح داده شود.

منظور از تغییر نسبتاً پایدار تغییری است که کم و بیش دوام دارد و نه تغییر موقتی و ناپایدار که در اثر عواملی مانند خستگی، مصرف دارو، عادت به تاریکی و ... به وجود می آید. هدف از «*توانایی بالقوه*» عبارت است از توانایی هایی که در فرد وجود دارد، اما هنوز ظاهر نشده است. مثلاً عده ای از ما توانایی را داریم که خلبان ماهری شویم، اما در حال حاضر نمی توانیم خلبانی کنیم. در این مورد گفته می شود که توانایی ها برای هدایت یک هواپیما به صورت بالقوه است و هنوز به فعل در نیامده است.

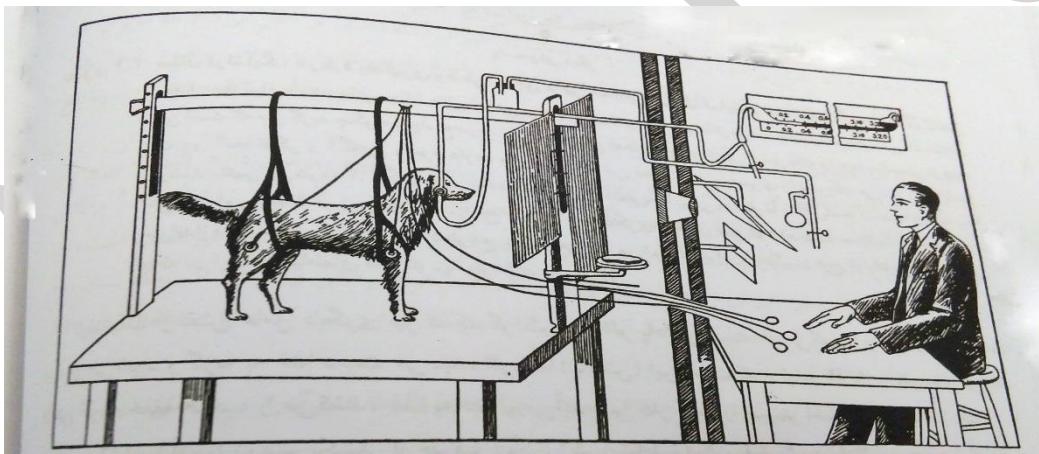
هدف از کلمه *«تجربه»* این است که تنها تغییراتی را می توان به عنوان یادگیری به حساب آورد که محصول تمرین باشند نه تغییراتی که در اثر رشد بلوغ، مثل رشد قد و وزن به وجود می آیند.

نظریه های مربوط به یادگیری

یادگیری از راه شرطی شدن کلاسیک

اساس یادگیری از راه شرطی شدن کلاسیک این است که بین برخی محرک ها و برخی پاسخ ها به طور طبیعی ارتباط وجود دارد و یادگیری در آن هیچ نقشی ندارد. مثلاً بین نور و انقباض و انبساط مردمک چشم، بین غذا و ترشح بزاق و بین ضربه ای واردہ بر بدن و درد به طور طبیعی ارتباط وجود دارد، یعنی با شدت و ضعف نور مردمک چشم باز و بسته می شود، غذا ترشح بزاق را راه می اندازد و با ضربه ای که وارد می شود بدن احساس درد می کند. در این رابطه نور، غذا یا ضربه را در اصطلاح محرک طبیعی یا محرک اصلی یا محرک غیر شرطی می گویند و باز و بسته شدن مردمک چشم، ترشح بزاق یا درد را بازتاب (پاسخ) طبیعی یا بازتاب اصلی یا بازتاب غیر شرطی می نامند. حال اگر یک محرک خنثی، یعنی محرکی که ذاتاً با

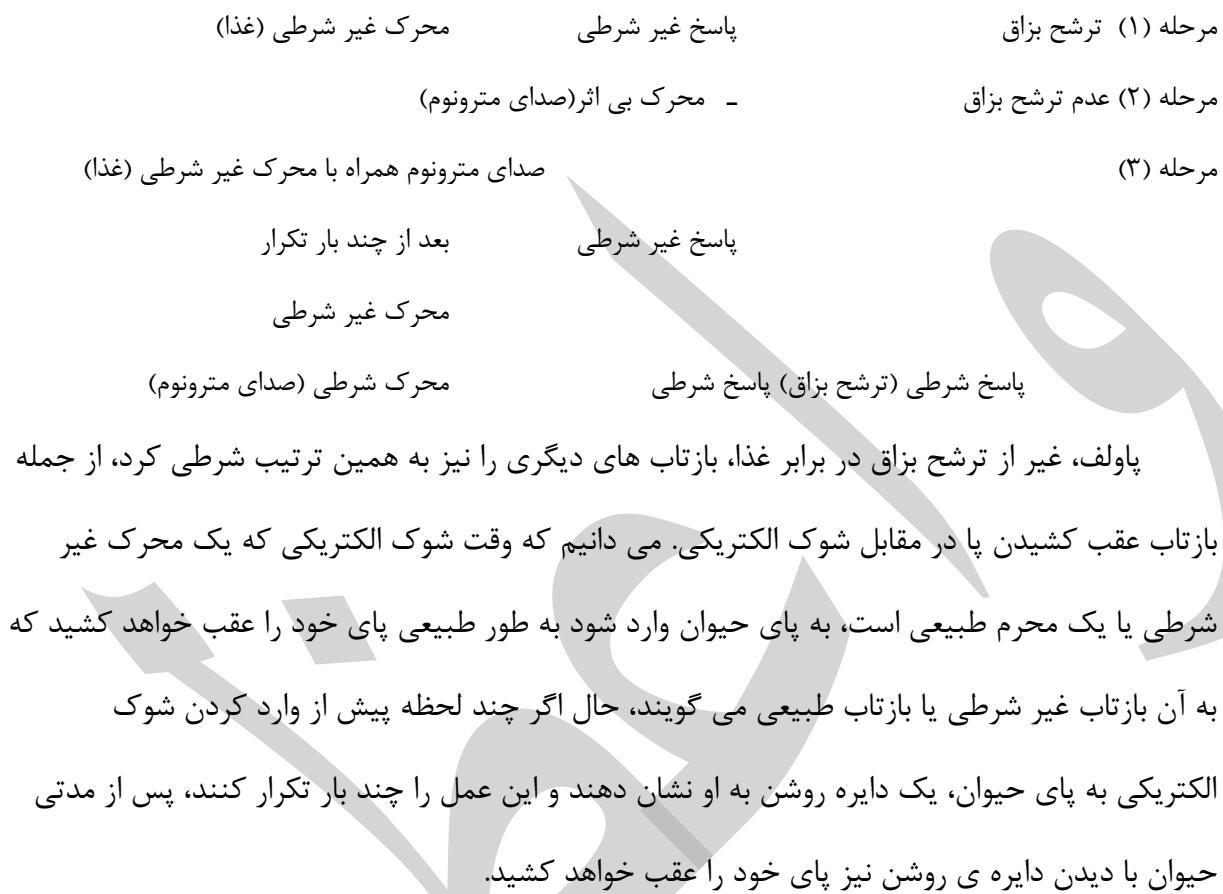
باز و بسته شدن مردمک، ترشح بزاق و درد ارتباطی ندارد، به همراه یکی از محرک‌های اصلی باید، به تدریج خنثی بودن خود را از دست خواهد داد و تقریباً همان پاسخ‌هایی را ایجاد خواهد کرد که محرک اصلی یا محرک طبیعی ایجاد می‌کرد مثلاً موجود زنده به مرور یاد خواهد گرفت که در مقابل محرک خنثی همان پاسخی را بدهد که در مقابل محرک طبیعی می‌داد، اگر چند لحظه پیش از حاضر شدن غذا، زنگی به صدا در می‌آید، انسان یا حیوان به تدریج یادخواهد گرفت که در برابر صدای زنگ نیز بزاق ترشح کند، در این رابطه صدای زنگ را محرک شرطی و ترشح بزاق را بازتاب یا پاسخ شرطی می‌گویند.

تصویر ۶: روش پاولف برای شرطی شدن پاسخهای بزاقی: از پشت آیینه‌ی یک طرفه، دستیار آزمایشگاه ابتدا زنگی را به صدا در می‌آورد و به دنبال آن پودر گوشت را روی زبان سگ می‌ریخت. پس از آن که این کار چند بار تکرار می‌شد، سگ در مقابل صدای زنگ نیز بزاق ترشح می‌کرد. بزاق ترشح شده با لوله در داخل ظرف کوچکی جمع می‌شد. مقدار بزاق جمع شده، درجه‌ی شدت پاسخ حیوان خود را نشان می‌داد.

پاولف اولین کسی بود که مطالعه بازتاب‌های شرطی را آغاز کرد. شیوه‌ی کار او به این صورت بود که ابتدا جراحی کوچکی در گونه‌ی سگ برای جمع آوری بزاق به وجود می‌آورد و بعد حیوان را در اتاق آزمایش قرار می‌داد. پاولف پیش از آن که به سگ غذا بدهد، صدای مترونومی را به گوش می‌رساند، صدای مترونوم چند ثانیه‌ای طول می‌کشد و سپس غذا در دسترس حیوان قرار می‌گرفت. پس از ۲۰ تا ۴۰ بار تکرار، حیوان بدون آن که غذا دریافت کند، در مقابل صدای مترونوم نیز بزاق ترشح می‌کرد.

مطلوب فوق را می توان به صورت زیر نشان داد:

پشت سر هم آمدن محرك غیر شرطی و پاسخ غیر شرطی، مثل پشت سر هم آمدن غذا و ترشح بزاق یا شوک الکتریکی و عقب کشیدن پا، نشانه ای وجود ارتباط طبیعی بین آنها و اکتسابی نبودن این ارتباط است، اما پشت سر هم آمدن محرك شرطی و پاسخ شرطی، مثل پشت سر هم آمدن صداي مترونونوم و ترشح بزاق یا دایره ای روشن و عقب کشیدن پا، نشانه اکتسابی بودن رابطه آنهاست.

پاولف به همراه مطالعه ای بازتاب های شرطی به کشفیات مهمی دست یافت که مهم ترین آنها

عبارتند از:

۱. تعمیم محرك

تعمیم یعنی عمومیت دادن و تعمیم محرك بین پاسخی که در مقابل یک محرك معین داده می شود در مقابل محرك های مشابه آن نیز داده شود. پاولف ضمن آزمایش های خود مشاهده کرد که وقتی سگ در

برابر یک صوت مثلاً ۵۰۰ سیکل در ثانیه بزاق ترشح می کند، در مقابل صوت های ۴۰۰ و ۶۰۰ سیکل بر ثانیه نیز بزاق ترشح می کند.

برخی از ضرب المثل هایی که ما به کار می بردیم مانند «مار گزیده از ریسمان سیاه و سفید می

ترسد» ... نشانه تعمیم هستند.

۲. تمیز محرک

تمیز عکس تعمیم است. در تمیز تفاوت ها تشخیص داده می شود برای آن که کودک یا حیوان به پدیده ای تمیز برسد لازم است یاد بگیرد در مقابل هر محرک پاسخ مناسب بدهد. در آزمایش پاولف، اگر ترشح بزاق در برابر صوت ۵۰۰ سیکل غذا به دنبال داشته باشد، اما در برابر صوت های ۴۰۰ یا ۶۰۰ سیکل غذا به دنبال نداشته باشد کم کم حیوان به این نتیجه خواهد رسید که تنها باید در مقابل صوت ۵۰۰ سیکل در ثانیه بزاق ترشح کند.

۳. خاموشی پاسخ

در آزمایش پاولف اگر صدای مترونوم به گوش سگ برسد اما از غذا خبری نباشد پس از مدتی پاسخ حیوان به صدای مترونوم که همان ترشح بزاق است به تدریج از بین خواهد رفت.

۴. بازگشت خود به خودی پاسخ

گاهی اتفاق می افتد که پاسخ خاموش شده «مثلاً پاسخ سگ به صدای مترونوم» بدون آن که غذایی در کار باشد، پس از مدتی دوباره ظاهر می شود در این حالت می گوییم سگ بازگشت خود به خودی داشته است.

یادگیری از راه شرطی شدن فعال

اسکینر یادگیری از راه شرطی شدن فعال و شرطی شدن (ابزاری) را ابداع نمود علت نامگذاری آن نیز این است که حیوان هم فعال است هم برای رسیدن به غذا از ابزار کمک می گیرد. اسکینر کبوتری را درون جعبه ای که به یک دکمه و به دستگاه توزیع کننده غذا مجهز بود می گذاشت. ارتباط دگمه با دستگاه

توزیع کننده غذا طوری بود که هر وقت کبوتر به دگمه نوک می زد غذا خود به خود در اختیار او قرار می گرفت، حیوان در داخل جعبه به کنجکاوی می پرداخت و بر حسب تصادف به دگمه نوک می زد و بلاfaciale غذا دریافت می کرد و این کار چند بار تکرار می شود تا این که حیوان به خوبی یاد می گرفت که برای دسترسی به غذا باید به طور مرتب به دگمه نوک بزند.

حال کبوتر شرطی شده است، یعنی یاد گرفته است که هر وقت در جعبه قرار بگیرد و به دگمه نوک بزند، به غذا دسترسی پیدا می کند. می دانیم که بین محرک اصلی (دانه) و پاسخ اصلی (نوک زدن به دانه) یک ارتباط طبیعی وجود دارد و نشانه اکتسابی نبودن پاسخ است، اما وقتی بین محرک شرطی (دگمه) و پاسخ شرطی (نوک زدن به دگمه) ارتباط برقرار می شود، اکتسابی بودن پاسخ را نشان می دهد و بنابراین پاسخ آموخته شده است.

روش بالا به اسکینر اجازه می داد تا رفتارهای زیادی را شرطی کند و حتی شکل های تازه ای به رفتار حیوان بدهد، مثلاً به حیوان یاد بددهد که یک دور از سمت راست به دور خود بچرخد و بعد به دگمه نوک بزند تا به غذا برسد. شیوه ای کار او به این صورت بود که وقتی پرنده یاد می گرفت که باید به دگمه غذا بزند تا به غذا دسترسی پیدا کند، در انتظار می نشست هر وقت حیوان به طور تصادفی حرکتی از خود نشان می داد که نشانه ای چرخیدن از سمت راست به دور خود بود، به او غذا می داد و باز در انتظار می نشست. این کار را آن قدر تکرار می کرد تا بالاخره حیوان یاد می گرفت که باید یک دور از سمت راست به دور خود بچرخد و بعد به دگمه نوک بزند، و گرنه غذایی در کار نخواهد بود. همچنین اسکینر تصمیم می گرفت که مثلاً از هر پنج پاسخ تنها به یکی غذا بددهد و بدین وسیله کبوتر را وادار کند تا پاسخ های بیشتری را بددهد و کاری که گاهی صاحبان کارخانه ها انجام می دهند مثلاً در مقابل هر ۱۰۰ قطعه تولید به کارگرها پاداش می دهند و بدین وسیله آنها را وادار می کنند تا سریع تر کار کنند.

مفاهیم مربوط به یادگیری فعال

تقویت: تقویت عبارت است که از رویدادی که بلافصله پس از پاسخ می‌آید و احتمال تکرار آن را افزایش می‌دهد مثلاً رائمه غذا به کبوتر پس از نوک زدن به دکمه یا تشویق دانش آموز پس از انجام دادن تکالیف خود تقویت نامیده می‌شود در این دو مورد تقویت موجب می‌شود که پاسخ نوک زدن به دکمه یا انجام دادن تکالیف تکرار شود.

تقویت کننده: در مثال بالا غذا و تشویق مثل کلمه‌ی آفرین یا نمره، تقویت کننده نامیده می‌شود بنابراین می‌توان گفت که تقویت کل رویداد است اما تقویت کننده عبارت است از عمل خاصی که احتمال تکرار پاسخ را افزایش می‌دهد.

۱. تقویت کننده‌های اولیه: تقویت کننده‌های اولیه آنهایی هستند که به طور طبیعی خاصیت تقویت کنندگی دارند و معمولاً نیازهای فیزیولوژیک را برآورده می‌کنند مثل آب و غذا برای حیوان گرسنه و تشنیه و فرار برای حیوانی که در خطر افتاده است.

۲. تقویت کننده‌های ثانویه: آنهایی هستند که در اثر شرطی شدن، یعنی همراه شدن با تقویت کننده‌های اولیه خاصیت تقویت کنندگی پیدا می‌کنند مانند پول، نمره، جایزه، کوپن و ... این گروه از تقویت کننده‌ها را تقویت کننده‌های شرطی نیز می‌نامند.

تقویت کننده مثبت با حضور خود و تقویت کننده منفی با عدم حضور خود احتمال تکرار پاسخ را افزایش می‌دهد. تقویت کننده مثبت محركی است که حیوان سعی می‌کند به ان نزدیک شود، اما تقویت کننده منفی محركی است که حیوان از آن دوری می‌کند یا آن را قطع می‌کند.

تقویت کننده مثبت معمولاً خوشایند است اما تقویت کننده منفی معمولاً آزار دهنده است به عنوان مثال، می‌توان گفت تشویق معلم یا نمره خوب برای دانش آموزی که خوب کار می‌کند تقویت کننده مثبت، اما شوک الکتریکی یا سرمای هوا به هنگام زمستان تقویت کننده‌های منفی هستند تشویق با حضور

خود باعث می شود که دانش آموز خوب کار کند، اما قطع شوک الکتریکی یا دفع سرما موجب می شود که عمل احتراز از شوک یا بستن پنجره ها به هنگام سرما تکرار شود.

خاموشی

خاموشی یعنی از بین رفتن رفتار شرطی شده در اثر عدم تقویت، مثلاً اگر کبوتر چند بار به دکمه نوک بزند اما از غذا خبری نباشد نوک زدن به دگمه متوقف خواهد شد و دانش آموز نیز اگر مدتی کار کند اما از جانب معلم مورد تشویق قرار نگیرد کار کردن او نیز ممکن است متوقف شود.

تنبیه

یعنی ارائه یک محرك آزار دهنده که پس از یک رفتار نامطلوب به عمل می آید تا احتمال تکرار آن را کاهش دهد. مثلاً معلمانی که دانش آموزان تأخیری را به کلاس راه نمی دهند یا افسران راهنمایی که رانندگان خلاف کار را جریمه می کنند یک محرك آزار دهنده یا تنبیه کننده وارد عمل می کنند که نتیجه آن از بین رفتن تأخیر دانش آموز یا اجتناب از خلاف در رانندگی است.

حذف خطاهای

حذف خطاهای خاموش کردن پاسخ های غلط در طول دوره ی یادگیری، برای حذف پاسخ های غلط نباید آنها را تقویت کرد، بلکه باید با پاسخ های دیگری که هم صحیح هستند و هم تقویت می شوند جایگزین کرد. مثلاً هنگامی که کودکان خردسال حرف های زشت می زنند، برای از بین بردن این کار آن ها نباید در مقابل حرف های زشت خنده کرد، بلکه باید بی تفاوت شد و در مقابل، حرف های خوب آنها را با گفتن کلماتی مثل آفرین یا خنده تقویت کرد.

یادگیری های شناختی

یادگیری، فرآیندهای شناختی مانند توجه، ادراک، حل مسئله، تجزیه و تحلیل اطلاعات را شامل می شود.

یادگیری های شناختی یادگیری از راه بینش، یادگیری پنهان، یادگیری مشاهده ای می شود.

یادگیری از راه بینش

نظریه گشتالت

گشتالت یک اصطلاح آلمانی است که در فارسی می‌توان آن را به شکل یا ساخت معنا کرد منظور از گشتالت، ساخت یا سازمانی است که اجزاء آن تنها از طریق نقشی که در مجموعه دارند موجودیت پیدا می‌کنند، به عنوان مثال درخت گیلاس دارای یک ساخت است که به ما اجازه می‌دهد تا آن را، حتی اگر در بین هزاران درخت باشد بشناسیم. در صورتی که ریشه، ساقه، شاخه و برگ‌های آن به تنها یعنی این ساخت را ندارند.

منظور از گشتالت در روان‌شناسی این است که کل چیزی بیش از مجموع اجزاء تشکیل دهنده آن دارد. کل درخت چیزی بیشتر از مجموع ریشه، ساقه، برگ و شاخه است. در مورد یادگیری هم وضع به همین منوال است به عقیده روان‌شناسان گشتالتی، نمی‌توان اشیاء و رویدادها را جدا در نظر گرفت بلکه باید آنها را سازمان داد آن چه در ذهن ما جای می‌گیرد و یادگیری را به وجود می‌آورد، کل یکی شی یا یک رویداد است نه اجزاء تشکیل دهنده‌ی آن، تفاوت بین دایره و بیضی در این است که ساخت‌های متفاوتی دارند در صورتی که هر دو از یک خط منحنی بسته به وجود می‌آیند نظریه گشتالت در اوایل قرن ۲۰ به وسیله سه روان‌شناس آلمانی به نام‌های ورتهایمر، کافکا و کهлер پایه گذاری شد.

کهLER روان‌شناس گشتالت گرای آلمانی، اولین کسی بود که اعلام کرد همه‌ی انواع یادگیری را نمی‌توان با شرطی شدن تبیین کرد. او این نظر را پس از آزمایش‌هایی اعلام کرد که با شمپانزه‌های خود، به ویژه شمپانزه‌ای که او را سلطان می‌نامید، انجام داد. سلطان یاد گرفته بود که برای به دست آوردن موزهایی که در بیرون قفس قرار داشت، از یک چوب دستی استفاده کند. کهLER تصمیم گرفت که موز را دورتر از طول چوب قرار دهد و آن گاه دو چوب دستی در اختیار حیوان بگذارد. این دو چوب طوری بود که می‌شد آنها را به یکدیگر وصل کرد و یک چوب دستی بلند ساخت سلطان ابتدا سعی می‌کند تنها با یک

چوب دستی موزها را بردارد چون موفق نمی شود به عقب بر می گردد و دستکاری چوب ها را شروع می کند سلطان نامید می شود و در گوشه ای می نشینند. پس از مدتی ناگهان بلند می شود و دو چوب کوچک را به یکدیگر وصل می کند و یک چوب دستی دراز می سازد و با آن موزها را به دست می آورد. کهلم برای بیان این رویداد، یعنی پیدا کردن ناگهانی پاسخ یک مسئله، اصطلاح بینش را به کار می برد. کهلم وقتی متوجه می شود که این نوع بینش، به تدریج و به کمک تقویت تمرین ها، آموخته نمی شود، به نظر می رسد که این بینش، وقتی عناصر مسئله به طور صحیح کنار هم قرار می گیرند، یک مرتبه جرقه می زند، در یادگیری از راه بینش، اصل رابطه بین رویدادها به طور ناگهانی کشف می شود نه از راه کوشش و خطا.

یادگیری پنهان

یادگیری پنهان به آن یادگیری گفته می شود که در لحظه یادگیری پاسخی را به دنبال ندارد یعنی، یادگیری پنهان ظاهراً بدون تقویت آموخته می شود. فرض کنید کودک چهار ساله ای را در فصل زمستان به بیرون از خانه برده اید کودک، اتومبیل را می بیند که روی برف سُر می خورد و نمی تواند سربالایی برود. کودک هم پاسخی از خود نشان نمی دهد بیست سال بعد، وقتیاو صاحب اتومبیل می شود، هنگام رمستان یادش می آید که اگر سربالایی برود، احتمال خواهد داشت که سُر بخورد. همچنین ما ایرانی ها وقتی در تلویزیون سریال ژاپنی می بینیم تا برای اولین بار با چینی ها و ژاپنی ها بخورد می کنیم، خیال می کنیم که همه ای آنها مثل هم هستند. اما پس از مدتی متوجه می شویم که آنها تفاوت های بسیار زیادی دارند. اروپایی ها نیز وقتی ما ایرانی ها را برای اولین بار می بینند خیال می کنند که تفاوت نداریم، غافل از این که دو نفر از ما (غیر از دو قلوهای یکسان) مثل هم نیستیم این نوع یادگیری، که به ظاهر تقویت به همراه ندارد، یادگیری پنهان یا نهفته نامیده می شود.

یادگیری مشاهده ای

بسیاری از روانشناسان معتقدند که ما تعداد زیادی از رفتارهای خود را با مشاهده ای رفتارهای دیگران یاد می گیریم مشاهده ای اطرافیان و فیلم ها یا نگاه کردن بر تلویزیون، اطلاعات زیادی را در اختیار ما می

گذارد، به کمک فیلم ها یا تلویزیون، درباره‌ی سقوط آزاد و سقوط از آبشار، شنا کردن، بالا رفتن از شیب تند، طی مسیر برای گرفتن توپ در بازی فوتبال یا از بین بردن آثار انگشت، حتی اگر آنها را تمرين نکرده باشیم، دید کلی به دست می آوریم.

یادگیری مشاهده‌ای می‌تواند بخش عظیمی از یادگیری ما را تبیین کند، این یادگیری با مشاهده‌ی آشپزی والدین، تمیز کردن خانه، شستن لباس، تعمیر وسایل خراب یا کارهای دیگران که آنها انجام می‌دهند حاصل می‌شود یادگیری مشاهده‌ای رفتارهای ساده، مثل باز کردن اسباب بازی برای بررسی داخل آن، از یک سالگی شروع می‌شود. با یادگیری مشاهده‌ای، زمانی هم که معلم مسائل را روی تخته حل می‌کند و یا زمانی که به زبان خارجی حرف می‌زند و ما به او نگاه می‌کنیم یا به حرف‌های او گوش می‌دهیم، حاصل می‌شود. یادگیری مشاهده‌ای به صورت مکانیکی و از راه تقویت حاصل نمی‌شود. ما می‌توانیم با مشاهده یاد بگیریم، بدون آن که کوچک ترین پاسخی نشان دهیم. برای این کار، دقیق در رفتار دیگران ظاهرآ کافی خواهد بود.

از معروف ترین کسانی که در این زمینه مطالعه کرده اند آلبرت بندرروا است مفهوم یادگیری مشاهده‌ای تقلید صرف نیست یادگیری اصول، قوانین، نحوه صحبت، نحوه برخورد با مسئله و مشکل، روابط اجتماعی تقلید صرف از مشاهدات نیستند. کودکان لزوماً همه رفتارهایی را که می‌بینند تکرار نمی‌کنند، بلکه از بین مشاهدات خود رفتارهایی را که به همین علت انتخاب نموده و آنها را تقلید می‌نمایند.

مراحل یادگیری مشاهده‌ای

۱. توجه یعنی توجه فعال کودکان

برای این که کودک اعمال الگویی را فرا بگیرد باید به آن توجه کند. بنابراین اعمال الگو باید از نظر کودک روشن و مشخص باشد پیچیدگی آنها باید هم تراز با ذهن و سن کودک باشد. کودک باید توان درک اعمال الگو را داشته باشد تا به آن توجه کند اگر او آمادگی یا زمینه استعداد داشته باشد اعمال الگو را بهتر

فرا می گیرد مثلاً اگر در همان روز تجارب بدی داشته که منجر به بزهکاری او شده باشد بهتر می تواند به اعمال الگو توجه کند.

۲. نگهداری (Retention)

هر کودک با استفاده از مهارت های ذهنی خود و تجارب گذشته اش اعمال الگو را تعبیر و تفسیر می کند در نتیجه اطلاعات خود را که از طریق مشاهده الگو به دست می آورد، در ذهن خود سازمان می دهد گاهی ممکن است به تغییر و تفسیر متفاوت برسد و اعمال مدل یا الگو را به صورتی که دیده است، تقلید نکند.

گاهی ممکن است کودک عملی را که اکنون می بیند و ماهها بعد در عمل آن را پیاده کند بنابراین اندازه گیری تأثیر این نوع یادگیری که گاهی به تعویق می افتد چندان آسان نیست گاهی در ذهن خود به صورت سمبلیک عمل را تمرین یا پیاده می کند.

۳. تولید (reproduction)

بچه باید از نظر فیزیکی قادر به انجام اعمال الگو باشد برای انجام اعمال الگو باید امکانات داشته باشد (مثلاً دوچرخه سواری) وقتی خودش عمل الگو را تکرار کند نتیجه آن برای او مهم است.

۴. انگیزه (نتیجه عمل) motivation

اعمال آموخته شده به چه نتایجی منجر می شود؟ آیا جامعه آنها را تقویت می کند؟ به هر صورت کودک آموخته است ولی در عمل نتایج آن را بررسی می کند ضمناً اگر اعمال الگو منجر به تقویت او شود اعمال مذکور را بهتر فرا می گیرد ولی اگر تنبیه شود طبیعتاً آنها را کمتر تکرار می کند.

انگیزه و هیجان

تعریف انگیزه و انگیزش

روان شناسان کلیه عواملی را که موجود زنده و از جمله انسان را به فعالیت و امی دارد و او را به جهت خاصی سوق می دهد و به رفتار وی جهت می دهد انگیزه نام دارد.

انگیزش یعنی حالتی که در اثر دخالت یک انگیزه به ارگانیزم دست می دهد. کمبود مواد غذایی بدن یا نیاز به غذا «انگیزه» و حالت یا احساس گرسنگی «انگیزش» است.

طبقه بندی انگیزه ها

انگیزه ها را به دو گروه عمده می توان تقسیم کرد.

۱. انگیزه های طبیعی (فیزیولوژیک - روانی) ۲. انگیزه های اکتسابی (فردي - اجتماعي)

انگیزه های طبیعی (غیر اکتسابی) خود به دو گروه تقسیم می شوند. ۱. فیزیولوژیک ؛ ۲. روانی.

الف) انگیزه های فیزیولوژیک

انگیزه هایی که بر اساس نیازهای زیستی موجود زنده بنا شده اند اساس فیزیولوژیک دارند و می توان گفت ذاتی و عمومی هستند این انگیزه ها از به هم خوردن تعادل بدن به وجود می آیند و موجب می شوند ارگانیزم به تلاش بیفتند و دوباره تعادل خود را برقرار سازد. این انگیزه های فیزیولوژیک را «سایق های فیزیولوژیک» یا «انگیزه های حیوانی» نیز می نامند چون بین انسان و حیوان مشترک هستند.

انواع انگیزه های فیزیولوژیک

۱. گرسنگی: گرسنگی یکی از مهم ترین سایق ها یا نیازهایی است که موجود زنده را هم به حرکت وا می دارد و هم به فعالیت او جهت می دهد. انگیزه گرسنگی از این نظر مهم است که انرژی لازم را برای بدن فراهم می آورد و بدین وسیله موجودیت ارگانیزم را تضمین می کند. در سابق تصور می کردند علت ایجاد گرسنگی، انقباض های عضلانی ماهیچه های معده است زیرا فرد گرسنه تنها در ناحیه معده احساس درد می کند اما تحقیقات بعدی نشان داد که انقباضات معده می توانند عامل تشدید کننده به شمار روند

امروزه مهم ترین عامل گرسنگی را تغییرات شیمیایی خون می دانند با تحقیقات انجام شده دیگری در مورد گرسنگی متوجه شدند در قسمتی از هیپوتابالموس، مرکزی برای احساس گرسنگی و مرکز دیگری برای بازداری از گرسنگی تشخیص داده شده است که تحریک آنها به ترتیب گرسنگی و سیری را ایجاد می کند و تخریب این دو مرکز بی اشتهايی را به دنبال خواهد داشت. کرتکس نیز در راه اندازی انگیزه گرسنگی و فعالیت های مربوط به تغذیه نقش مهمی دارد. کرتکس در یادگیری زمان گرسنگی (اوقات روزانه، صبحانه، ناهار، شام) نقش مهمی را ایفا می کند.

۲. تشنگی: تشنگی یکی از انگیزه های مهم به شمار می آید زیرا موجودیت ارگانیزم را تضمین می کند اگر موجود زنده برای مدت بسیار کوتاهی از آب محروم شود به تکاپو می افتد و به محض آن که آب مورد نیاز را نوشید از تلاش برای یافتن آب باز می ایستد.

این که چه عاملی، انگیزه یا سایق تشنگی را ایجاد می کند؟ اصولاً وقتی آب در دسترس ارگانیزم قرار نمی گیرد، دهان و گلو خشک می شود احساس خشکی دهان و گلو در واقع کمبود آب در بافت ها را منعکس می کند و از این رو کاهش میزان لازم آب در بافت های بدن و خشک شدن سلول های موجود زنده یکی از مهم ترین عوامل مؤثر در تشنگی است همچنین در قسمت های دیگری از هیپوتابالموس، مرکز تشنگی وجود دارد کمبود آب در سلول های بدن موجب بالا رفتن غلظت خون می شود و در نتیجه این مرکز را تحریک کرده، احساس تشنگی را به وجود می آورد.

احساس سیراب شدن از خوردن آب هم در اثر تحریک گیرنده هایی که در ناحیه حنجره وجود دارد حاصل می شود.

۳. انگیزه جنسی: نیاز جنسی، انگیزه مهم دیگری است که موجود زنده را به فعالیت وا می دارد درست است که عدم ارضاء نیاز جنسی زندگی فرد را به خطر نمی اندازد اما موجب از میان رفتن نوع او می شود در مورد انگیزه جنسی نیز یک مرکز کنترل کننده در هیپوتابالموس شناخته شده است با کنترل این مرکز، غدد جنسی هورمون هایی ترشح می کنند که میل جنسی را به وجود می آورند.

۴. انگیزه مادری: تمایل به داشتن فرزند و نگهداری از او نیز عامل نیرومندی است که می تواند موجود زنده را به فعالیت وا دارد به نظر می رسد این نیاز در حیوانات قوی تر است و رفتار نگهداری از فرزند را در حیوانات، یک رفتار غریزی به حساب می آورند.

ب) انگیزه های روانی

انگیزه هایی هستند که موجب تمایز انسان از حیوان می شوند و از نیازهای اساسی روانی به حساب می آیند از انگیزه های روانی می توان نیاز به امنیت، نیاز به پذیرفته شدن، نیاز به احساس ارزشمندی، نیازهای فطری را نام برد. نیازهای فطری مانند (خداجویی، کمال جویی، نیاز به دین و نیاز به حقیقت و ... نمونه هایی از نیازهای فطری است. آبراهام مازلو).

ج). انگیزه های اکتسابی

انگیزه هایی وجود دارد که بر خلاف انگیزه های طبیعی، اساس فیزیولوژیک ندارند و از طریق تجربه و یادگیری و از راه کنش متقابل با افراد دیگر آموخته می شوند این انگیزه ها نزد افراد و فرهنگ های مختلف، تفاوت دارند و به طور عمده تحت تأثیر اجتماع خاصی که شخص در آن رشد کرده است، قرار می گیرند. انگیزه های اکتسابی را به صورت های زیر تقسیم می کنند.

الف) انگیزه های اکتسابی فردی

ب) انگیزه های اکتسابی اجتماعی

الف) انگیزه های اکتسابی فردی

انگیزه هایی است که به برخی از افراد اختصاص دارد و در دیگران مشاهده نمی شود یعنی برخواسته و علاقه شخصی استوار است و کاملاً جنبه فردی دارد.
مهם ترین انگیزه های فردی عبارتند از:

۱. رغبت ها: رغبت یکی از انگیزه های فردی است که میل و گرایش مثبت فرد را نسبت به یک موضوع یا یک شخص یا یک حالت نشان می دهد و درست در نقطه مقابل نفرت قرار دارد که موجب گریز و دوری از موضوع خاص می شود.

۲. عادت ها: عادت یعنی این که شخصی عمل یا رفتاری را که در اثر تکرار ثبات یافته اند از سایر کارها ساده تر انجام دهد به طوری که هنگام برخورد با یک وضعیت تازه همان رفتار خاص و آموخته خود را تکرار کند پس عادت انگیزه فردی است که شخص را به انجام فعالیت های خاص وادار می کند.

ب) انگیزه های اکتسابی اجتماعی

انگیزه هایی هستند که در اثر یادگیری و عوامل محیطی به وجود می آیند و در جوامع مختلف و در بین افراد گوناگون متفاوت اند این انگیزه ها با آن که به طور مستقیم نیاز زیستی را بطرف نمی کنند از اهمیت زیادی برخوردارند چون گاه انگیزه های طبیعی را تحت تأثیر قرار می دهند و گاه بر خلاف جهت طبیعی فعالیت می کند/ ضمناً تعداد انگیزه های اجتماعی بسیار زیاد است (مانند انگیزه کسب قدرت، مقام، مال، پیشرفت تسلط طلبی و ...)

تعريف هیجان

هیجان یعنی واکنش کلی، شدید و کوتاه ارگانیسم به یک موقعیت غیرمنتظره، همراه با یک حالت عاطفی خوشایند یا ناخوشایند. هیجان ترجمه‌ی لغت انگلیسی Emotion است از نظر ریشه لغت، Emotion یعنی عاملی که ارگانیسم را به حرکت در می آورد مثلاً خشم عاملی است که فرد را از خود بی خود می کند؛ شادی، غم، ترس و نگرانی نیز می تواند نمونه های خوبی از هیجان باشند. درست است که خشم، ترس، اندوه، تنفس، شگفتی، حسادت، غبطة و شرمندگی، همه جزء هیجان ها به حساب می آیند، تعریف کردن همه می این حالت ها کار بسیار دشواری است. این حالت ها بخش های مهم زندگی عاطفی را تشکیل می دهند زیرا در موقعیت های ذهنی مهم تجلی می کنند. ویژگی حالت های

هیجانی این است که اختلال های روانی و فیزیولوژیک به همراه می آورند. بخش ظاهری این اختلال ها جلوه‌ی هیجان نامیده می شود.

عوامل به وجود آمدن هیجان

هیجان کیفیتی است که به دنبال یک رشته فعالیت های جسمی و روانی در ارگانیزم ظاهر می شود این فعالیت ها را می توان به ترتیب زیر بیان کرد.

۱. برخورد با محرک: مانند مواجه شدن با یک عامل خوشایند «محبت» یا یک موقعیت ناخوشایند

«خشم»

۲. انتقال: اثر محرک از طریق اعصب آورنده به هیپوتالاموس و کورتکس.

هیجان محصول فعالیت یک دستگاه فیزیولوژی خاص نیست بلکه به همبستگی میان ارتباطات مختلف نیاز دارد. هیپوتالاموس مرکز اصلی انگیزه های هیجانی به شمار می آید هیپوتالاموس، در دریافت، ضبط و انتقال انگیختگی هیجانی تأثیری فراوان دارد.

بررسی ها و آزمایش های گوناگون نیز نشان داده اند که هیپوتالاموس دو نقش تحریک و منع را بر

عهده دارد زیرا در این مرکز دو موضع تحریک کننده وضع کننده وجود دارد به هر حال محرک های حسی که منبع بیرونی یا درونی دارند سبب تحریک هیپوتالاموس می شوند و در ضمن کرتکس را نیز تحریک می کنند کرتکس نقش آرام کننده دارد و به همین دلیل انگیزه هیجانی قبل از ظاهر شدن تا حدودی که به یادگیری ارتباط دارد، تغییر می کند گاه نیز کرتکس مخ بیش از هیپوتالاموس در برانگیختن حالات هیجانی دخالت دارد، زیرا هنگامی که شخص هیجانی می شود اعمالی مانند دشنام دادن، حمله کردن، فرار کردن و پنهان شدن را انجام می دهد که همه‌ی این ها از کرتکس مغز سر می زند.

۳. ایجاد تغییرات خاص فیزیولوژیک در مقابل محرک (کیفیت فیزیولوژی هیجان)

وقتی هیجانی ایجاد می شود اغلب دگرگونی هایی در بدن به وجود می آید یعنی حالات هیجانی با واکنش های فیزیولوژیک، تغییرات شیمیایی خون (هورمون ها) تغییرات عصبی و ماهیچه ای همراه می شود.

۴. ایجاد حالت خوشایند یا ناخوشایند در ارگانیزم (کیفیت روانی هیجان)

۵. ظهور رفتارهای هیجانی از طریق انقباض ماهیچه ای (مانند قند خون)، ترشح غددی (مانند گریه کردن)

أنواع هیجان

جان واتسون، روانشناس آمریکایی، بر اساس مطالعات خود دربارهٔ هیجان‌ها بر این عقیده بود که در نوزاد سه نوع هیجان وجود دارد که عبارتند از خشم، ترس، محبت.

۱. ترس: به حالتی اطلاق می‌شود که طی آن در شخص انگیزشی برای فرار کردن یا کناره گرفتن ایجاد می‌شود یعنی عکس العملی است که انسان در برابر موقعیت‌های ناراحت کننده نشان می‌دهد زیرا امکان نبرد کردن با آن موقعیت‌ها به طور مستقیم وجود ندارد؛ حال آن‌که، از موقعیت‌ها اجتناب کند یا به فرار مبادرت بورزد.

عامل طبیعی ترس را صدای مهیب و از دست دادن نقطه‌ی اتکاء نیز دانسته‌اند ولی بیشتر ترس‌ها در اثر عوامل شرطی ایجاد می‌گردد مثل ترس از مار یا موش یک ترس طبیعی نیست.

ترس ممکن است خطراتی را هم برای جسم و هم برای روح ایجاد کند عوارض جسمی مانند لرزش، لکنت زبان، تنگی نفس و غیره عوارض روحی همانند ضعف حافظه، عدم تعقل، استدلال صحیح.

۲. خشم: حالتی از هیجان است که طی آن انسان برای رسانیدن خود از یک حالت فشار یا از موقعیت‌هایی که برای اوی ایجاد زحمت می‌کند به حرکات و تلاش‌هایی دست می‌زند یعنی خشم هنگامی ظاهر می‌شود که مانعی در راه ارضاء انگیزه‌ها وجود داشته باشد یا منافع و مصالح شخص به خطر افتاد یا در انجام کاری با عدم توانایی مواجه شود.

علایم فیزیولوژیک خشم مانند ترس است با این تفاوت که در ترس، نبض و ضربان قلب و عرق زیادتر می شود و صورت بی رنگ می گردد در حالی که در وضعیت هیجانی خشم، فشارخون، حرارت دست و صورت زیاد شده و چهره سرخ می شود خشم هم مانند ترس اثرات روانی دارد مثل ضعف حواس، تقلیل قوه فهم و تشخیص و سلب اراده.

۳. هیجان محبت: می دانیم که سرچشمه ایجاد محبت در کودکی مادر است که از طریق شیر دادن و نواش محبت را می پروراند و ارتباط عاطفی ایجاد می کند. محبت، هیجانی متقابل است هیجان محبت و شیوه ابراز آن نیز محصول یادگیری است به طور کلی محیط خانوادگی و اجتماعی در نوع، شدت و ضعف محبت دخالت دارد و در آن تغییراتی به وجود می آید به طور کلی هیجان مانند انگیزه ها تابع اصل یادگیری است ظهور آن نیز در جوامع مختلف متفاوت است. هیجان با رشد بدن، سن، تجربیات و محیط اجتماعی تغییر شکل و حالت پیدا می کند. البته عواطف اولیه کودکان مانند خنده، گریه، خشم و ترس مجرد و ذاتی است بسیاری از جلوه های هیجان غیر ارادی است مثل لرزش دست ها، پریدن رنگ. در عوض بسیاری از جلوه های هیجان اکتسابی و اجتماعی است مثلاً لبخند زدن که در ابتدای یک جلوه ذاتی است در اثر تعلیم و تربیت تغییر شکل پیدا می کند. هیجان، در زندگی انسان نقش مهمی دارد به همین دلیل وظیفه اصلی والدین و مریبان آموختن واکنش های هیجانی به کودکان و نوجوانان است.

اساس عصبی هیجان

اکثر واکنش های درونی هیجان به دستگاه عصبی خودکار وابسته است. این دستگاه از دو عصب سمپاتیک و پاراسمپاتیک، که عملکردشان معمولاً در جهت عکس یکدیگر است، تشکیل می شود. برانگیختگی هایی که دستگاه عصبی خودکار به وجود می آورد، معمولاً اثر کند، طولانی و پراکنده دارند، این اثر با ترشح غدد (مثلاً آدرنالین) تقویت می شود. بنابراین، به نظر می رسد که واکنش های درونی وابسته به دستگاه عصبی خودکار، با یک مرکز بالاتر، که امروزه جای آن در تalamوس، یعنی در مغز میانی، تشخیص داده می شود، هماهنگ می شود ظاهرآ حرکات چهره و نگرش های غیر ارادی نیز به همین مرکز وابسته

است، در حالی که حرکات ارادی و اکتسابی تحت کنترل کرتکس (قشر خارجی مخ) قرار دارد. از نظر پیدایش و تکوین قسمت های مختلف دستگاه عصبی مرکزی، مغز میانی، که عضو تنظیم کننده ی واکنش های هیجانی به حساب می آید. خیلی قدیمی تر از قشر خارجی مخ (کرتکس) است. بنابراین از نظر تکامل، می توان هیجان را یک عملکرد کهنه و سطح پایین به حساب آورد.

هوش

اکثر پژوهشگران می دانند که هوش از مجموع ویژگی ها و استعدادهایی تشکیل می شود که مستقیماً قابل مشاهده نیستند با این همه تعریف هوش در طول سالها تغییر یافته و هنوز تعریفی که مورد قبول اکثر روان شناسان باشد به دست نیامده است. وکسلر از معروف ترین کسانی است که تعریف نافذی از هوش ارائه داده است از نظر وی، هوش عبارت است از توانایی کلی و جامع در فرد که باعث تفکر منطقی، فعالیت هدفمند و سازگاری با محیطی می شود به نظر وی هوش یک توانایی جامع است یعنی مرکب از عناصر یا اجزایی که به طور کامل مستقل از هم نیستند و نشانه هوشمندی فرد آن است که می تواند به صورت منطقی بیندیشد و اعمال برخاسته از هوش، اعمالی هدفدار هستند و توانایی هوش به فرد این امکان را می دهد که خود را با شرایط محیط انطباق دهند.

ترمن هوش را توانایی تفکر انتزاعی تعریف کرده است.

استینفرد بینه روان شناس فرانسوی عقیده داشت که هوش آن چیزی است که آزمون های هوش آن را می سنجند و باعث می شود افراد عقب مانده ذهنی از افراد طبیعی و با هوش متمایز شوند. ابینگهاوس عقیده داشت هوش عبارت است از قدرت ترکیب است.

نظریه های مربوط به هوش

هالستید نظریه هوش زیستی را مطرح کرده است به نظر وی تعدادی از کارکردهای هوش به نظام عصبی مربوطند و به طور نسبی از تأثیر عامل فرهنگی مستقل هستند آن ها پایه زیستی دارند و در همه افراد صرف نظر از عوامل فرهنگی به کارکردهای مغز مربوطند نمونه ای از این کارکردهای هوش، توانایی انتزاعی است یعنی این که فرد بتواند شباهت ها و تفاوت هایی بین اشیاء را درک و آنها را دسته بندی کند یکی از نظریه هایی که به عنوان یک نظریه زیستی - عصبی شناخته شده است نظریه کتل در مورد هوش است.

هوش سیال و متببور کتل

کتل در نظریه خود به دو نوع هوش اشاره می کند: ۱. هوش سیال؛ ۲. هوش متببور.

هوش سیال^۱ یعنی توانایی یا استعداد کسب شناخت های تازه و حل مسائل تازه.

هوش متببور^۲ یعنی تراکم شناخت ها در طول زندگی تحقیقات نشان می دهد که هوش متببور با

افزایش سن بیشتر می شود. در حالی که هوش سیال پس از ۴۰ سالگی، سیر نزولی طی می کند. از نظر

کتل هوش سیال بیشتر جنبه زیست شناختی و ژنتیکی دارد و لذا بیشتر جنبه غیر کلامی و ناوابسته به

فرهنگ است. این هوش در تکالیفی که مستلزم انطباق با موقعیت های جدید است نقش اساسی دارد هوش

متبور محصول هوش سیال است و شدیداً تحت تأثیر فرهنگ، تجربه شخصی و آموزش است و عمدتاً جنبه

کلامی دارد.

نظریه هوش چندگانه ی گاردنر

از نظر گاردنر هوش عبارتست از: « استعداد حل کردن مسائل یا تولید محصولاتی که در یک یا چند

فرهنگ با ارزش شمرده می شود. او دیدگاهی نو و متفاوت از نظریه های قبل ارائه کرد که به سرعت مورد

پذیرش بسیاری از برنامه ریزان آموزشی قرار گرفت.

گاردنر با انجام دادن پژوهش های گسترده ای درباره ی مسائل بیولوژیکی و فرهنگی مرتبط با

فرآیندهای ذهنی، هفت نوع هوش را پیشنهاد کرد که با دیدگاه سنتی هوش که بیشتر بر توانایی های زبانی

و ریاضی استوار است، تفاوت دارد. این هفت نوع هوش به شرح ذیل است:

۱. هوش منطقی ریاضی که شامل توانایی کشف الگوها، استدلال قیاسی و تفکر منطقی است. ویژگی

افرادی که از این هوش در سطح بالایی برخوردارند عبارتست از: علاقه زیاد به حل مسئله، استفاده از الگوها و

نشانه های انتزاعی، انجام عملیات ریاضی و تفسیر مقالات. این افراد بیشتر ریاضی دان، منطق دادن و

دانشمند خواهند شد.

1 .Fluid intelligence

2 .Crystallized intelligence

۲. هوش زبانی کلامی که با کاربرد زبان مرتبط است شامل حساسیت نسبت به زبان گفتاری و نوشتاری و توانایی در کاربرد کلمات و زبان است. افرادی که از این هوش در سطح بالایی برخوردارند، درک عمیقی از مفاهیم و لغات درس دارند؛ می‌توانند به طرزی مؤثر با دیگران ارتباط برقرار کنند؛ در به کارگیری زبان به صورت گفتاری و نوشتاری ماهرند؛ توانایی یادگیری انواع زبان‌ها را دارند و می‌توانند از این توانایی‌ها برای نیل به اهداف معین سود جویند. نویسنده‌گان، شعراء، سخنوران و وكلای دعاوی از هوش زبانی کلامی بالا برخوردارند.

نگار سه ساله یک فیلم ترسناک در مورد روح در قبرستان‌ها دید. او فکر می‌کرد که کلمه «آرامگاه» اشتباه است و این گونه مکان‌ها باید «شجاع خانه» نامیده شود.

۳. هوش دیداری فضایی که شامل توانایی حل کردن مسئله از طریق دستکاری و ایجاد تصاویر ذهنی و اندیشیدن از راه تجسم دیداری است. این گونه افراد برای یادگیری مطالب از نقشه، نمودار، تصویر و فیلم استفاده می‌کنند. به نظر گاردнер این نوع هوش تنها به حوزه دیداری محدود نمی‌شود. زیرا او در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسید که کودکان نابینا نیز از این توانایی برخوردارند. پیکرتراشان، جراحان، هنرمندان گرافیک، دریانوران و خلبانان از این هوش در سطح بالایی برخوردارند.

۴. هوش موسیقیایی که شامل توانایی در تشخیص آهنگ‌ها و لذت بردن از موسیقی است. هر یک از ما دارای درجه‌ای از هوش موسیقیایی هستیم. افرادی که از این هوش در سطح بالایی برخوردارند از موسیقی لذت می‌برند و از طریق اصوات، آهنگ‌ها و الگوهای موسیقی می‌اندیشند. این افراد ممکن است خواننده، آهنگ‌ساز یا رهبر ارکستر شوند.

۵. هوش بدنی جنبشی که شامل توانایی کنترل حرکات بدنی، کار کردن ماهرانه با اشیاء، استفاده از تمام یا قسمتی از اعضای بدن برای حل مسایل و یا تولید محصول است. افرادی که از این هوش در سطح بالایی برخوردارند می‌توانند فعالیت‌هایی را که در آن حرکت انجشتن و دست‌ها دخیل هستند با مهارت انجام دهند. البته هر حرکت بدنی نشانه‌ی بکارگیری هوش بدنی جنبشی نمی‌باشد. مثلًاً راه رفتن به

صورت چهار دست و پا، یا خم و راست کردن بدن و ... هوش بدنی محسوب نمی شود. هر گاه بتوانیم فعالانه مسئله ای را حل کنیم یا محصولی را که در جامعه ارزشمند باشد، تولید کنیم می توانیم ادعا کنیم که هوش بدنی جنبشی را به کار گرفته ایم. نقاشان، هنر پیشه ها، صنعت گران و ورزشکاران از هوش بدنی جنبشی بالایی برخوردارند.

۶. هوش میان فردی یعنی استعداد درک مقاصد، انگیزه ها و احساسات دیگران و مهارت در ایجاد روابط. این افراد به راحتی می توانند در دیگران نفوذ کنند و برای ایجاد ارتباط با دیگران از روش های کلامی و غیر کلامی به راحتی استفاده کنند. فروشنده‌گان، معلمان، پزشکان، رهبران مذهبی، رهبران سیاسی و مشاوران نیاز مبرم به هوش میان فردی دارند.

«موقعی که فاطمه از فائزه ۳ ساله پرسید برای عید چی دوست دارد، فائزه آرام و کوتاه چیزی گفت و پیش والدینش رفت. مادرش پرسید چه چیز درخواست کردی؟ فائزه جواب داد من به فاطمه گفتم آنچه من برای عیدی می خواهم این است که همه بچه ها در جهان شاد باشند.»

۷. هوش درون فردی شامل استعداد شخصی برای خویشتن شناسی، درک احساسات، ترس ها و انگیزه های خود است. این گونه افراد می کوشند تا احساسات درونی، رویاهای روابط خود با دیگران و نقاط قوت و ضعف خود را درک کنند.

«محمد ۸ ساله در گیر تکلیف نوشتمن مشقش در مدرسه بود. او سه قصه مختلف را شروع کرد اما همیشه بعد از نوشتمن چند جمله گیر می افتاد. سرانجام یکی از آن قصه را به پایان رساند، آن را مرتب کرد و از معلم نمره بالایی گرفت. موقعی که قصه اش را به خانه برد و به مادرش داد گفت که از آن قصه خوش نمی آید. مادرش می خواست بداند که چرا «او جواب داد» چون قصه خوبی نیست. من جرأت ندارم آنچه را واقعاً احساس می کنم بنویسم.

گاردنر در سال ۱۹۹۹ دو نوع دیگر هوش، هوش طبیعت گرایی و هوش هستی گرایی را مطرح کرد. هوش طبیعت گرایی سبب می شود که شخص بتواند پدیده های طبیعت را بشناسد و طبقه بندی کند. این

افراد می توانند اعضای گونه هایی که خطرناک می باشند را تشخیص داده و به طرزی مناسب ارگانیسم های ناشناخته یا جدید را دسته بندی کنند. زیست شناسان و گیاه شناسان از این هوش در سطح بالایی برخوردارند.

هوش هستی گرایی، شامل حساسیت و استعداد برای درگیر شدن با پرسش هایی عمیق درباره ی هستی انسان، مانند معماهای زندگی، مفهوم مرگ و زندگی و پدیدآیی انسان در عرصه حیات و چرایی هستی است.

سنجهش هوش

نخستین روان شناسان توجهی به فرآیندهای عالی ذهن نداشتند و غالباً هوش را از طریق فرآیندهای حسی، ادراکی و حرکتی می سنجیدند (مثلاً میزان و سرعت واکنش در مقابل حرکت ها) البته این گونه فرآیندها مهمترین تجلیات هوش در دو سال نخست زندگی نوزдан است، اما تجلیات هوش در سال های بعدی زندگی بسیار فراتر و پیچیده تر از این هاست.

نخستین کسی که بیش از یک قرن پیش کوشید برای سنجش توانایی های هوشی افراد آزمون هایی طراحی کند فرانسیس گالتون^۱ بود. او به مسئله تفاوت های فردی که از تبعات نظریه ی تکاملی خویشاوندش، چالرز داروین بود، علاقه مند شد طبق استدلال او، هوش تابع مهارت های حسی و ادراکی افراد است هر چه دستگاه ادراکی فرد حساستر و دقیقتر باشد. هوش او بیشتر خواهد بود. گالتون آزمون هایی روی بازدیدکنندگان نمایشگاه لندن اجرا کرد و بر خلاف انتظارش دریافت دانشمندان بر جسته را نمی توان بر اساس اندازه ی سر از مردم عادی تمیز داد و متغیرهایی نظیر سرعت واکنش^۲ با هوش ارتباط چندانی ندارد.

1 .Francis Galton
2 .Reaction Time

آزمون استنفورد – بینه^۱

در ۱۸۸۱، دولت فرانسه قانونی را تصویب کرد که طبق آن تحصیل برای همه‌ی کودکان اجباری شد. تا پیش از آن کودکانی که مطالب را دیرتر یاد می‌گرفتند، معمولاً در خانه نگه داشته می‌شدند. با تصویب این قانون، کار معلمان سخت‌تر شد و در این صورت هم با دانش آموزان دیرآموز و هم با دانش آموزان عادی و تیزهوش باید کار می‌کردند. دولت از بینه خواست آزمونی طرح کند که بتوان با آن کودکانی را تشخیص داد که از شدت کند ذهنی از برنامه‌های مدارس معمول چیزی نمی‌آموزند.

استدلال بینه این بود که مراحل رشد ذهنی در کودکان کند ذهن فرقی با کودکان طبیعی ندارد یعنی کودک کند ذهن در آزمون‌ها، نمره‌ای شبیه کودکی طبیعی، ولی با سن کمتر می‌گیرد و توانایی‌های ذهنی کودک تیزهوش نیز در حد کودکان بزرگتر از سن خودش است مواد (سوال‌های) آزمونی که بینه تهیه کرده بود، به تدریج از ابتدا تا انتهای دشوارتر می‌شد. طبق این درجه بندی هر چه نمره‌ی کودک با توجه به پاسخ‌های درست او به مواد بیشتر بود سن عقلی^۲ بالاتری داشت. بنابراین، کودک ۸ ساله‌ای که حداکثر به سوالات مناسب با کودکان ۶ ساله پاسخ می‌دهد کند ذهن و کودک ۸ ساله دیگری که می‌تواند به سوالات مناسب با کودکان ۱۰ ساله پاسخ دهد تیز هوش و سن عقلی او بیشتر است.

پرسش‌های آزمون‌های هوشی بر حسب درجه‌ی دشواری گروه بندی شده‌اند. در سطح شش سالگی آزمون بینه پرسش‌هایی از این قبیل را شامل می‌شود.

۱. میز از چوب ساخته می‌شود، پنجره از.....

۲. پرنده می‌پرد. ماهی.....

۳. نوک عصا کند است. نوک چاقو است.

۴. یک سانتیمتر کوتاه است، یک کیلومتر است.

1 .Stanford - Binet
2 .Mental Age(MA)

برای محاسبه هوشیار سن عقلی فرد را بر سن شناسنامه ای او تقسیم می کنیم و برای نمایش و تفسیر ساده تر آن عدد حاصل را در 100 ضرب می کنیم.

اگر سن عقلی و سن تقویمی برابر باشند، هوشیار کودک ۱۰۰ خواهد بود که شاخص متوسط یا بهنجهار است. اگر سن عقلی بیشتر از سن تقویمی باشد حاصل کسر بیشتر از ۱ و در نتیجه هوشیار بالاتر از ۱۰۰ است و اگر سن عقلی کمتر از سن تقویمی باشد، هوشیار، کمتر از متوسط خواهد بود که در جدول ذیل به طبقه بندی هوش بر اساس دامنه هوشیاری (IQ) اشاره می شود.

طبقه بندی هوش بر اساس دامنه‌ی هوشی (IQ)

طبقه بندی	دامنه
عقب ماندگی ذهنی عمیق عقب ماندگی ذهنی شدید	کمتر از ۲۵ یا ۳۵ ۳۵ - ۴۰ تا ۲۵
عقب ماندگی ذهنی متوسط (تربیت پذیر)	۵۰ - ۵۵ تا ۳۵ - ۴۰
عقب ماندگی ذهنی خفیف (آموزش پذیر) عقب ماندگی مرزی	۷۰ تا حدود ۵۰ - ۵۵ ۷۰ - ۷۰ ۸۰ - ۹۰ ۹۰ - ۱۱۰ ۱۱۰ - ۱۲۰ ۱۲۰ - ۱۳۰ به بالا ۱۳۰
بهنجار کند بهنجار بهنجار درخشنان بر جسته خیلی بر جسته	

جدول ۳: طبق DSM-III-R (راهنمای تشخیصی - آماری اختلالات ذهنی)

آزمون وکسلر

در ۱۹۳۹، دیوید وکسلر، که معتقد بود آزمون بینه بیش از حد بر توانایی زبانی تکیه دارد و برای بزرگسالان هم مناسب نیست. آزمون جدیدی طراحی کرد این آزمون دو بخش دارد مقیاس کلامی و مقیاس غیر کلامی، برای هر یک از این دو بخش نمره‌ی جداگانه‌ای حساب می‌شود و مجموع آن‌ها نمره کل آزمون را می‌سازد وکسلر آزمون مشابهی نیز برای کودکان طراحی کرد که دامنه‌ی سنی ۶ تا ۱۶ سال را پوشش می‌دهد مقیاس غیر کلامی شامل چند آزمون فرعی (خرده آزمون) است و در آن‌ها آزمودنی با موادی چون تعدادی مکعب، طرح از پیش تعیین شده‌ای را می‌سازد یا تصویرهای به هم ریخته را کنار هم می‌گذارد تا داستانی مصور شکل گیرد برای آزمون فرعی نیز نمره‌ای تعیین می‌شود و در نتیجه اگر نمره‌های فرد در آزمون‌های کلامی و غیر کلامی اختلاف زیادی با هم داشته باشند، آزمونگر به مشکلات یادگیری، نظیر ناتوانی در خواندن، مشکوک می‌شود. دو نمونه از خرده آزمون‌های تشکیل دهنده مقیاس کلامی وکسلر عبارت اند از:

- **تشابهات:** درباره‌ی وجه تشابه اشیا یا مفاهیم خاص مانند (تخم مرغ و دانه) سوال می‌شود و تفکر انتزاعی را می‌سنجد
- **فراخنای ارقام:** ردیفی از اعداد برای آزمودنی خوانده می‌شود (مثالاً ۸ - ۵ - ۶ - ۳ - ۷) و او باید به همین ترتیب یا به صورت معکوس آن‌ها را تکرار کند هر چه دامنه‌ی فرد بیشتر باشد. عملکرد او در این خرده آزمون بیشتر خواهد بود.

تفکر و زبان آموزی

تعریف تفکر

تفکر عالی ترین فعالیت ذهنی است انسان به واسطه تفکر است که از دیگر موجودات زنده برتر است تفکر فراتر از یادگیری و حافظه است مورگان و همکاران (۱۹۸۷) به نقل از سیف ۱۳۸۰ در تعریف تفکر چنین نوشتند: «تفکر عبارت است از باز آرایی یا تغییر شناختی اطلاعات به دست آمده از محیط و نمادهای ذخیره شده در حافظه دراز مدت.»

به طور کلی تعریف تفکر به آن دسته از فرآیندهای ذهنی است که در حل مسأله، تصمیم گیری، قضاوت، استدلال قیاسی، استدلال استقرایی مطرح می شود.

تعریف زبان

مهم ترین ابزار انسان ها برای برقراری ارتباط با یکدیگر، زبان است زبان ابزاری است برای بیان اندیشه ها، و در عین حال بهتر اندیشیدن، کودک نیز برای برقراری ارتباط با دیگران از زبان استفاده می کند کودک در برقراری ارتباط با دیگران ابتدا از زبان علامتی - نشانه ای و سپس از زبان گفتاری استفاده می کند پژوهش ها نشان می دهند که کودک از ۱۲ تا ۱۴ ماهگی، اولین واژه را به زبان در می آورد. در حقیقت زبان کودک پیش از ۱۲ تا ۱۴ ماهگی، در برگیرنده علامت ها و نشانه ها است . در حقیقت کودک با این علامت و نشانه ها سخن می گوید.

زبان استفاده از نمادها و علایم مختلفی است که برای برقراری ارتباط با دیگران و انتقال معنی به کار برده می شود نمادهای زبان مختلف اند. مهم ترین آن کلام است دیگر نمادهای زبانی، علائم، ژست و حرکت و ... است با واسطه این نمادها معانی از یک فرد به فرد دیگر منتقل می شود.

ویژگی های زبان

نخستین ویژگی تعریف زبان است که زبان نمادین و علامتی است نماد چیزی است که جایگزین شی یا ویژگی های اشیاء است مثلاً عدد ۲ یک نماد است که معرف تعداد خاصی است. دومین ویژگی زبان این

است که با این که خود زبان، منطقی و معنی دار است اما اکثر نمادهایی که برای نامیدن اشیاء و پدیده ها به کار برده می شوند به گونه ای که هیچ گونه ارتباط منطقی با اشیاء و پدیده ها ندارند مثلاً یک کتاب در یک زبان با یک نام و در زبان دیگر با نام دیگر نامیده شود.

سومین ویژگی زبان این است که زبان زاینده یا زایا است یعنی نمادهای زبان با یکدیگر قابل ترکیب اند در نتیجه بی نهایت پیام را می توان تولید و واژگان را به صورت های مختلف با هم ترکیب کرد. چهارمین ویژگی زبان این است که زبان نظامند است هر چند بی نهایت جمله را می توان تولید کرد اما این بدان معنی نیست که تولید زبان تابع هیچ قانونی نیست به همین دلیل انسان اصول و قوانینی را برای سازماندهی و منظم کردن جملات به وجود آورده است.

یادگیری و اجزای زبان

نوزادی که متولد می شود رشد زبان را به شکل خاصی طی می کند اولین مرحله‌ی رشد زبان اصطلاحاً باغبغو کردن نام دارد. باغبغو کردن تکرار اصواتی که معمولاً کودکان سه یا چهار ماهه از خودشان تولید می کنند. در بین مرحله‌ی رشد زبان غان و غون کردن نام دارد که معمولاً در هفت یا هشت ماهگی دیده می شود غان و غون کردن مثل باغبغو کردن است با این تفاوت که غان و غون کردن موسیقی کاملاً موزونی دارد به طوری که شنونده دوست دارد آن را بشنود معمولاً اولین واژه در ده تا سیزده ماهگی گفته می شود. حدود ۱۸ تا ۲۴ ماهگی جملات دو کلمه‌ای گفته می شود در حدود ۳ تا ۴ سالگی جملات تلگرافی را بیان می کند. بعد از بیان این جملات تلگرافی کودک به دستور زبان مجهز می شود. به طوری کلی می توان اجزای زبان علامتی - نشانه‌ای را به شرح ذیل مطرح کرد:

۱. گریه و فریاد؛ ۲. ادای صدای مبههم؛ ۳. اشاره

ارتباط فکر و زبان

زبان، اساسی ترین، غنی ترین و با ثبات ترین حلقه‌ی اتصالی است که نسل‌های گذشته، حال و آینده را به یک وجود پویا و عظیم پیوند می دهد. زبان مهم ترین ضامن بقای رشد فکر انسان است. از نظر

پیاژه زبان کمک بسیار بزرگی به رشد ذهنی کودک می کند ولی نمی تواند عامل به وجود آورنده تفکر باشد و با همه‌ی اهمیتی که در رشد ذهنی دارد وابسته به تفکر است. در حالی که از نظر بروونر زبان عامل پیشرفت تفکر و اکتساب نگهداری ذهنی است. در عین حال زبان به نحوه تبادل و فکر انسان‌ها اطلاق می شود ما همیشه در قالب کلمات، فکر نمی کنیم. ولی بدون کلمات، اندیشه بسیار فقیر و ضعیف می شود.

روان‌شناسان علاقه بسیار زیادی به بررسی رابطه زبان و تفکر دارند عده‌ای از آنها معتقدند که اندیشه بدون زبان غیر ممکن است. با همه‌ی این اوصاف زبان فقط یکی از عوامل تشکیل دهنده‌ی تفکر و عمل انسان است در حالی که شناخت یا تفکر مبنای زبان است اگر زبان معرف تفکر باشد پس باید بین توانایی زبانی و توانایی عقلانی رابطه‌ی نزدیکی وجود داشته باشد خصوصاً این که مشکلات یک حوزه (تفکر) باید مشکلات متناظری در حوزه دیگر (زبانی) داشته باشد به طور خلاصه درباره‌ی با رابطه بین تفکر و زبان می توان این گونه جمع بندی کرد که اگر چه اندیشه ممکن است بر زبان تأثیر بگذارد و زبان نیز ممکن است بر اندیشه تأثیر بگذارد ولی شواهد فراوانی موجود است که نشان می دهد زبان و اندیشه جزیی از یک نظام واحد خودکار شناختی نیستند بلکه دو مولفه مجزا، بخش بخش و زیست شناختی ذهن اند.

یادآوری و فراموشی

حافظه

حافظه در زندگی انسان نقش بسیار مهمی دارد زیرا زندگی بدون حافظه امکان پذیر نیست، عادت، سنت، یادگیری و تعلیم و تربیت همه بر حافظه تکیه دارند همه می موجودات زنده، حتی حیوانان پست نیز حافظه دارند این پدیده حتی کرم های ساحل دریا به درون آکواریوم منتقل می شوند به راحتی مشاهده می شود حرکات پنهان شدن و بالا و پایین آنها در ماسه ها که تا آن زمان با جزر و مد دریا هماهنگ شده بود بعد از چند روز دوام می یابد حافظه، تجربه های زندگی و اطلاعات حاصله را ثبت می کند و آنها را بر می گرداند به عبارت دیگر توان نگهداری آثار هر نوع یادگیری است.

حافظه حسی،

پژوهشگران کشف کرده اند که حافظه دست کم در سه مرحله تشکیل می شود:

حافظه کوتاه مدت و حافظه بلند مدت.

حافظه حسی: یعنی نگهداری موقت اطلاعات در اندام های حسی در حقیقت اطلاعاتی که از طریق حواس خود دریافت می کنیم اطلاق می شود.

حافظه کوتاه مدت یعنی ذخیره پردازش اطلاعات به مدت بسیار کوتاه.

مثال: فرض کنید در کلاس روان شناسی حضور دارید و مشغول انجام دادن تکالیف خود هستید آخر زنگ به ساعت نگاه می کنید تا ببینید چه قدر از وقت کلاس باقی است بر حسب تصادف می بینید که ساعتتان کار نمی کند از دوستی که کنارتان نشسته است می پرسید ساعت چند است پاسخ را به همین اندازه در ذهن خود نگاه می دارید که ساعت خود را میزان کنید یعنی این نوع حافظه تنها یک بار انجام می گیرد و در اصطلاح کوتاه مدت نامیده می شود.

حافظه بلند مدت یعنی ذخیره سازی اطلاعات به منظور استفاده از آنها در آینده.

مثال: هم اکنون که مشغول خواندن این مطالب هستید می دانید که آنها را در امتحان از شما خواهند پرسید. بنابراین لازم می دانید که تعاریف داده شده را از جمله تعریف حافظه و حتی تفاوت حافظه کوتاه مدت و بلند مدت را تا جلسه‌ی امتحان به یاد داشته باشید این نوع حافظه را حافظه بلند مدت می نماند.

حافظه حسی

یکی از دو دست خود را تقریباً ۳۰ سانتی متری چهره‌ی خود نگه دارید و چند لحظه به آن خیره شوید بعد چشم‌های خود را بیندید، چه مدت می توانید از دست خود یک تصویر ذهنی روشن نگهدارید؟ تصویر ذهنی روشن یک شی، پس از آن که خودش ناپدید شد، تقریباً بیش از نیم ثانیه در حافظه حسی باقی نمی ماند هر محرکی که در حافظه حسی ثبت شود، می تواند تحت تأثیر فرآیند انتخاب و دقت قرار گیرد و به مرحله بالاتر حافظه وارد شود منظور از فرآیند انتخاب این است که ما همه‌ی محرک‌های محیط را نمی گیریم بلکه در بین آنها دست به انتخاب می زنیم منظور از فرآیند دقت این است که اگر محرک انتخاب شده مورد توجه قرار گیرد می تواند به مراحل بالاتر حافظه برود فرآیندهای بالاتر حافظه عبارتند از حافظه کوتاه مدت و بلند مدت.

بر اساس مطالعات، مغز محرک‌ها را با فرآیندی که دقت انتخابی نامیده می شود، دریافت می کند. در مرحله‌ی حافظه‌ی حسی، به طور خودکار یا به طور ارادی، آن چه را که باید به حافظه کوتاه مدت بفرستیم، انتخاب می کنیم. اگر به طور عمده به برخی محرک‌ها توجه نکنیم، دستگاه عصبی به جای ما انتخاب خواهد کرد، در دوره‌ی تکامل، چون دقت به محرک‌های تازه عاملی مهم برای بقاء بود، محرک‌های غیر عادی و نا آشنا بیش از بقیه انتخاب می شد به خاطر دقت به محرک‌های تازه بود که انسان‌های اولیه می توانستند از چنگ حیوانات خطرناک جان سالم به در برند به همین دلیل است که صدای‌های غیر عادی و حرکات‌ها نسبت به محرک‌های آشنا، بیشتر شناس دارند که به حافظه کوتاه مدت وارد شوند علاوه بر محرک‌های تازه، محرک‌های مربوط به اراضی نیازهای بنیادی مثل گرسنگی و تشنجی، خود به خود انتخاب شده است، این انتخاب نیز یک مکانیسم بقا است با این همه، باید قبول کنیم که وقتی رژیم غذایی

داریم توجه به همه‌ی بوهای خوب غذاها، ناخوشایند خواهد بود. خوش بختانه انتخاب محتوای حافظه کوتاه مدت نیز می‌تواند ارادی باشد در هر زمان، شما می‌توانید اطلاعات ذخیره شده در حافظه بلند مدت را به کار گیرید تا دقیقت خود را جهت دهید، مثلاً اگر تصمیم دارید در روان‌شناسی عمومی نمره ۲۰ بگیرید به جای آن که حافظه کوتاه مدت خود را با خواب و خیال پر کنید به گفته‌های استاد و آنچه در کلاس اتفاق می‌افتد توجه کنید.

حافظه کوتاه مدت

اصوات و تصاویر، حداقل ۳۰ ثانیه در حافظه کوتاه مدت باقی می‌مانند با این همه، آنها می‌توانند دوباره به حافظه کوتاه مدت برگردند تا به مدت زیادی پردازش شوند، وقتی شماره‌ای را در دفترچه تلفن پیدا می‌کنید آن را تکرار می‌کنید و تا لحظه‌ی تلفن زدن در حافظه کوتاه مدت خود نگه می‌دارید اگر به مدت بیش از ۳۰ ثانیه حواس شما را پرت کنند، مجبور خواهید شد دوباره به دفترچه‌ی تلفن مراجعه کنید و شماره را دوباره به حافظه حسی خود بدهید. تکرار وسیله‌ی خوبی برای جبران کوتاهی حافظه کوتاه مدت است. البته تکرار زیادی ضرر هم دارد زیرا حافظه کوتاه مدت را پر می‌کند و به اطلاعات تازه اجازه ورود نمی‌دهد.

گنجایش حافظه کوتاه مدت

گنجایش حافظه‌ی یک کامپیوتر کوچک حداقل یک میلیون عنصر است در حالی که گنجایش حافظه کوتاه مدت تقریباً هفت عنصر بیشتر نیست. گنجایش حافظه کوتاه مدت بین ۵ و ۹ عنصر است اکثر افراد می‌توانند ۵ عنصر را، پس از یکبار دیدن یا شنیدن، در حافظه کوتاه مدت خود نگهدارند تعداد کمی از مردم می‌توانند ۹ عنصر را در حافظه‌ی کوتاه مدت نگهدارند بنابراین می‌توان گفت که فراخنای حافظه کوتاه مدت به صورت $2 + 7$ تغییر می‌کند و روی این اصل، ۷ را عدد سحر آمیز نامیده اند درست است که گنجایش حافظه کوتاه مدت محدود است می‌توان با روش گروه بندی یا جمع آوری عناصر در یک واحد، گنجایش آن را افزایش داد مثلاً می‌توان شماره تلفن ۰۲۱۶۶۹۵۱۹۴۳ را به صورت پنج واحد ۴۳ - ۱۹ -

۹۵ - ۲۱ - حفظ کرد برای این که از حافظه کوتاه مدت استفاده بهتر ببریم باید در حافظه کوتاه اطلاعات به صورت دیداری یا شنیداری کدگذاری شوند. همچنین می‌توان به جای توجه به ویژگی‌های سطحی اطلاعات، به معنای عمیق آنها توجه کنید. مثلاً به جای توجه به وضع لباس و آرایش موی مهمنان و افراد تازه وارد، بهتر است درباره‌ی سرگرمی‌ها و افکار سیاسی آنها بحث کنید در حقیقت تحلیل عمیق تری انجام خواهیم داد این تحلیل عمیق‌تر، ورود اطلاعات به حافظه‌ی بلند مدت، و در نتیجه به یاد سپاری آنها کمک می‌کند. در مطالعات مربوط به تحلیل عمیق‌تر، آزمودنی‌هایی که در بین تعداد زیادی کلمه، کلمات هم قافیه را پیدا می‌کنند یا آنها یی که با حرف بزرگ‌تر نوشته شده است علامت می‌زنند، تحلیل سطحی انجام می‌دهند اما آزمودنی‌هایی که، در همان فهرست، به دنبال کلمه مترادف می‌گردند تحلیل عمیق‌تری را انجام می‌دهند و در نتیجه کلمات را به صورت یکپارچه یاد می‌گیرند و حافظه بلند مدت را بهتر سازمان می‌دهند.

حافظه بلند مدت

بر خلاف حافظه حسی و حافظه کوتاه مدت، حافظه بلند مدت از نظر گنجایش و مدت نامحدود است این حافظه اطلاعات را برای مدت نامحدود نگه می‌دارد و هرگز اشباع نمی‌شود با این همه اطلاعات موجود در حافظه بلند مدت، برای آن که بعداً یادآوری شود، باید سازمان یابد. اگر می‌خواهید یادداشت‌های سرکلاس، نوارها، کتاب‌ها و سایر وسایل خود را به سرعت پیدا کنید، باید آنها را به شیوه مناسب طبقه‌بندی و مرتب کنید به علاوه اطلاعات، در جریان انتقال از حافظه کوتاه مدت به حافظه بلند مدت، برچسب می‌خورد یا کدگذاری می‌شود، اطلاعاتی که خوب کدگذاری و خوب طبقه‌بندی نشود، به دشواری پیدا خواهد شد، مثل کتابی که در کتابخانه بزرگی، درست طبقه‌بندی و درست چیده نشده است. می‌دانیم که این کتاب در کتابخانه است اما نمی‌توانیم آن را پیدا کنیم. حافظه بلند مدت، در اثر تمرین دقیق به معنای اطلاعات، ایجاد ارتباط با اطلاعات قبلی و ... به وجود می‌آید بدون دقت، تمرین و درک معنی نمی‌توان یاد گرفت. همان طوری که یادگیری در خواب کامل، صفر است. این حافظه خیلی اعتبار ندارد. زیرا برخی از

عناصر اصلی رویداد را حذف می کنیم. عناصر دیگری را به آن اضافه می کنیم و بر اساس آرزوها و تمایلات، الگوی ذهنی و ادراک های خود آنها را دوباره سازمان می دهیم. حافظه بلند مدت بر اساس نوع محتوا، به حافظه‌ی معنایی و حافظه رویدادی تقسیم می شود. حافظه معنایی، یادآوری شناخت های کلی را در بر می گیرد خواه، آنها را دیده باشیم یا ندیده باشیم، مثلًاً جای کوه نور و دریای نور را درست به خاطر آوردن، اما حافظه‌ی رویدادی خاطره‌ی حوادثی است که خود ما تجربه کرده ایم مثلًاً خاطره‌ی این که هفتاه گذشته در کلاس روان‌شناسی عمومی چه گذشت.

روان‌شناسان معتقدند که حافظه بلند مدت به صورت سلسله مراتبی سازمان می یابد و در نتیجه می توانیم از راههای مختلف یک اطلاع را بازیابی کنیم. بازیابی یعنی بازگشت محتوای حافظه بلند مدت به حافظه کوتاه مدت، وقتی می گوییم فلانی حافظه‌ی خوبی دارد منظور این است که می تواند اطلاعات موجود در حافظه بلند مدت را به حافظه کوتاه مدت بیاورد و مورد استفاده قرار دهد. برای بازیابی اطلاعات موجود در حافظه می توان از راهبردهای بازشناسی یا یادآوری استفاده کرد در بازشناسی محرک را در پیش رو داریم و در ذهن خود به کندو کاو می پردازیم تا ببینیم همان محرک اثری از خود بر جای گذاشته است یا نه، مثلًاً در پاسخ گویی بر سوالات چند گزینه‌ای از همین روش استفاده می کنیم اما در یادآوری محرک در جلو چشم نیست بلکه می خواهیم آن را در ذهن خود پیدا کنیم این دو راهبرد اجازه می دهند تا بتوانیم حافظه را اندازه بگیریم راه سومی نیز وجود دارد که با آن می توان حافظه را اندازه گرفت و آن روش بازآموزی است هر بازآموزی سریع‌تر از یادگیری اول صورت می گیرد و تفاوت آنها صرفه جویی در بازآموزی است صرفه جویی در بازآموزی نشان می دهد که حافظه بلند مدت هرگز به صفر نمی رسد.

مراحل حافظه

حافظه مراحلی دارد اولین مرحله حافظه را اصطلاحاً مرحله‌ی «رمزگردانی» گویند هر ماده اطلاعاتی که در خارج از حافظه قرار دارد وارد ویژگی‌های خاصی است این ویژگی‌ها شامل خصوصیات فیزیکی (مثل شکل، رنگ، اندازه) یا ویژگی‌های معنایی (مثل صفات، ارزش، مفاهیم) است یادگیرنده برای ورود یک

ماده اطلاعاتی به حافظه، باید در ابتدا آن ماده را به رمزی قابل قبول تغییر دهد مثلًاً واژه کتاب را می‌توان با رمزهای مختلف به حافظه سپرد از یک جهت می‌توان با توجه به ویژگی‌هایی همچون اندازه و حجم کتاب، واژه کتاب را به رمزهایی تبدیل کرد از طرف دیگر می‌توان ویژگی‌های مشترک مصاديق مختلف کتاب‌ها را شناسایی کرد و آن گاه با تشکیل یک مفهوم واژه کتاب را به رمز تبدیل کرد.

رمزگردانی به ۲ صورت مطرح می‌شود: رمزگردانی حسی و رمزگردانی معنایی.
برای رمزگردانی اطلاعات از هر دو رمز می‌توان استفاده کرد اما در شرایط معمولی کارآمدی رمزگردانی معنایی به مراتب بیشتر از رمزگردانی حسی است.

دومین مرحله حافظه، ذخیره سازی یا اندازش نام دارد در این مرحله اطلاعاتی که در مرحله اول رمزگردانی شده اند باید با توجه به زمان نگهداری شوند نگهداری اطلاعات ممکن است در فاصله‌ی زمانی بسیار کوتاه و چند ثانیه تا همه‌ی سال‌های زندگی یک فرد باشد در این مرحله عوامل متعددی در چگونگی ذخیره سازی و نگهداری اطلاعات اثر می‌گذارد که از جمله‌ی آنها فاصله بین مرحله اول و سوم حافظه است هر چه فاصله زمانی بیشتر باشد امکان استفاده از اطلاعات ذخیره شده کمتر خواهد بود عامل تأثیرگذار دیگر رویدادها و حوادثی است که در این مدت اتفاق می‌افتد یعنی باگذشت زمان اطلاعات جدیدی وارد حافظه می‌شوند و به عنوان اطلاعات گمراه کننده مانعی برای یادآوری اطلاعات قبلی می‌شوند.

مرحله سوم حافظه بازیابی نام دارد در این مرحله اطلاعاتی که از قبل رمزگردانی و ذخیره شده بود باید به خاطر بیاید. همچنان که عوامل مؤثری در ۲ مرحله گذشته تأثیرگذار بود. بازیابی هم تحت تأثیر شرایط فرد مختلفی است، با توجه به انواع اطلاعات و انواع حافظه، بازیابی‌ها هم مختلف هستند، در بازیابی آشکار از به خاطر آوردن اطلاعات کاملاً آگاه است و با کوشش و تلاش زیادی سعی دارد اطلاعات ذخیره شده را فرا بخواند در بازیابی ناآشکار، بدون اراده و تلاش، اطلاعات ذخیره شده به خاطر می‌آید.

به طور کلی جا افتادن یادگیری را در اصطلاح تحکیم حافظه و دوره‌ی لازم برای جا افتادن را دوره‌ی تحکیم می‌گویند عوامل گوناگونی موجب تحکیم حافظه می‌شوند که عبارتند از:

۱. نگرش؛ ۲. آهنگ هیجانی مواد؛ ۳. سازمان مواد

فراموشی

منظور از فراموشی در این جا عبارت است از فراموشی طبیعی و عادی در زندگی روزمره است نه فراموشی حاصل از بیماری خاص.

نظریه‌های فراموشی

در مورد فراموشی ۴ نظریه مهم وجود دارد که عبارتند از:

۱. نظریه تداخل: تداخل یعنی مخلوط شدن یک یادگیری با یادگیری دیگر، مثلًاً اگر دو زبان خارجی یاد گرفته باشید. گاهی اتفاق می‌افتد که وقتی به زبان دوم حرف می‌زنید. برخی کلمات زبان اول به ذهن شما می‌آید. تداخل به دو صورت اتفاق می‌افتد اگر یادگیری‌های قبلی مانع یادآوری یادگیری‌های بعدی شوند اصطلاحاً منع قبلی یا بازداری پیش گستر می‌نمند. و اگر یادگیری‌های تازه موجب فراموشی یادگیری‌های قبلی شود اصطلاحاً منع بعدی یا بازداری پس گستر می‌نمند.

۲. نظریه افت: حافظه نیز مثل هر فرآیندی زیستی، با گذشت زمان تخریب می‌شود اگر خاطرات، به شکل فیزیکی پردازش و ذخیره شود در آن صورت قدرت یادآوری به مرور زمان کاهش خواهد یافت زیرا انسان، به مرور زمان از نظر فیزیکی ضعیف می‌شود.

۳. نظریه فراموشی انگیزشی: تمایل ناآگاه برای فراموش کردن رویدادهای ناخوشایند را علت فراموشی می‌داند بدین صورت که مکانیسم‌های دفاعی، خاطرات دردآور، اضطراب آور و دست و پا گیر را سرکوب می‌کنند اطلاعات موجود در حافظه بلند مدت برای همیشه باقی می‌مانند و در صورتی که مکانیسم‌های دفاعی کنار بروند بازیابی می‌شوند.

۴. نظریه دشواری در بازیابی: خاطراتی که در حافظه بلند مدت جای می‌گیرند، هرگز فراموش نمی‌شوند آنها به طور موقت در اثر موانع بازیابی مثل تداخل و حالت هیجانی، در دسترس قرار نمی‌گیرند.

اگر تا به حال برای شما اتفاق افتاده باشد که در امتحان یا مصاحبه، مطلبی را فراموش کنید اما بعد آن را به یاد بیاورید می توانید بگویید که در بازیابی دشواری پیدا کرده بودید.

بیماری آلزایمر

آلزایمر، رایجترین نوع زوال عقل است. این اصطلاح به معنای کاهش ظرفیت روانی به علت ضایعهٔ ی عفونی مغزی است. آلزایمر، نخستین بار در سال ۱۹۰۶ توسط الیوس آلزهایمر،^۱ جراح آلمانی کشف شد. این بیماری، بیماری دههٔ ۱۹۹۰ نیز نامیده شده است.

شیوع بیماری

طبق آمارهای موجود بین ۵ الی ۱۰ درصد از افراد بالای ۶۵ سال به نوعی زوال عقل مبتلا هستند. از این تعداد ۵۰٪ به آلزایمر مبتلا می باشند. رقم این بیماری در کشورهای پیشرفتهٔ صنعتی بیشتر است. مطابق برآوردهای آماری انتظار می رود که تا قبل از شروع قرن بیست و یکم، درصد آلزایمر در کشورهای صنعتی ۵۰٪، و در کشورهای در حال رشد، ۱۰۰٪ افزایش داشته باشد.

سیر بیماری

به طور معمول بیماران مبتلا به آلزایمر سه مرحلهٔ خفیف^۲، متوسط^۳ و شدید^۴ را پشت سر می گذارند. در مرحلهٔ خفیف، بیمار فراموشی های پراکنده ای دارد، گاهی در جهت یابی های روزمره دچار مشکل می شود. علاوه بر این ممکن است فرد مبتلا تا حدودی از اجتماع منزوی شده و نیاز به کمک اطرافیان پیدا کند. ابتدا حافظهٔ یادآوری^۵ و سپس حافظهٔ بازشناسی^۶ مختل می شود. به تدریج بیمار اختلال های دیگری نیز نشان می دهد. وی قادر به انجام مهارت های پیچیده نیست و گاهی مشکلات خلقی و انزواطلبی نشان می دهد.

1 .Alois alzhiemer

2 .Mild

3 .Moderate

4 .Severe

5 .Recall

6 .Recognition

در مرحله‌ی شدید بیمار ممکن است قادر به صحبت کردن یا حتی راه رفتن نباشد. رفتارهایی چون بی‌قراری، پرخاشگری و حالات تخریبی پیدا می‌کند. بعضی از بیماران دچار هذیان، توهم و حالت‌های پارانوئیدی می‌شوند. سیر بیماری گاهی بین ۶ تا ۲۰ سال طول می‌کشد.

تشخیص

تشخیص قطعی بیماری تنها با تکه برداری از بافت زنده یا مرده امکان پذیر است. از این‌رو، اکثریت پزشکان از طریق حذف احتمال بیماری‌های دیگر، به تشخیص بیماری می‌رسند. در حال حاضر، فنونی چون EEG^۱, CT-Scan^۲, MRI^۳, آزمایش مایع نخاعی و آزمایش خون، این تشخیص را آسانتر کرده‌اند. PET^۴ نیز پزشکان را در رسیدن به تشخیص مطمئن‌تر کمک می‌کند.

سبب‌شناسی

در مورد علت اصلی بروز بیماری آلزایمر اتفاق نظر وجود ندارد. در سال‌های اخیر شش نظریه دربارهٔ علت پیدایش این بیماری مطرح شده‌اند.

۱. وراثت

عده‌ای معتقدند که وجود ژن، یا حتی ژن‌های خاصی در ایجاد این بیماری نقش دارند. این ژن‌ها بر روی کروموزوم ۲۱ قرار دارند - کرموزومی که در ایجاد نشانگان دان نیز نقش دارد. اکثریت افراد مبتلا به نشان دان، سرانجام به آلزایمر مبتلا خواهند شد. ضمناً درصد تولد کودکان مبتلا به نشانگان دان در میان خانواده‌هایی که اعضای آن‌ها آلزایمر داشته باشند، به مرتب بیشتر است. همچنین، احتمال بروز آلزایمر در بستگان درجه‌ی یک بیماران مبتلا نزدیک به ۵۰٪ است.

1 .Computerized Tomography
2 .Electroencephalography
3 .Magnetic Resonance Imaging
4 .Positron Emission Tomography

۲. کمبود انتقال دهنده‌ی استیل کولین

در دستگاه عصبی بیماران به آلزایمر کاهش چشمگیر استیل کولین مشاهده می‌شود. از میان رفتن سلول‌های عصبی، که سازنده‌ی آنزیم کولین استیل ترانسفراس^۱، تولید کننده‌ی استیل کولین است، باعث کاهش میزان استیل کولین، در نهایت از میان رفتن تعداد زیادی از نورون‌های هیپوکاپ می‌شود. این پدیده در ایجاد پلاک‌ها^۲ یا ضایعاتی در دستگاه عصبی نقش دارد. انباشته شدن پروتئین آمیلوئید^۳ نیز در پیدایش پلاک‌های مذکور مؤثر است.

۳. ویروس

عددی معتقدند که وجود یک نوع ویروس عامل پیدایش بیماری است. این ویروس نخست به شکل نهفته در بدن بیمار زندگی می‌کند و با گذشت زمان و افزایش سن فعال می‌شود.

۴. مسمومیت‌های محیطی

تکه برداری از بافت مرده‌ی برخی از بیماران آلزایمری نشان می‌دهد که مقدار زیادی آلومینیم در بدن افراد مبتلا، و به ویژه در انتهای سلول‌های نورون انباشته شده است. عددی معتقدند که تجمع آلومینیم در دستگاه عصبی علت اصلی است و بعضی نیز آن را معلول بیماری آلزایمر می‌دانند.

۵. کند شدن جریان خون در مغز

برخی از شواهد نشان می‌دهد که در اثر از میان رفتن نورون‌های موجود در دستگاه عصبی جریان خون در بخش‌هایی از مغز کنترل از حد معمول صورت می‌گیرد. بعضی دانشمندان این عامل را باعث ایجاد بیماری آلزایمر می‌دانند.

1 .Choline Acetyltransferase

2 .plaque

3 .Amyloid

۶. نقص دستگاه ایمنی

برخی از پزشکان معتقدند که آلزایمر نتیجهٔ نقص یا نارسایی در دستگاه ایمنی بدن است. این نارسایی ممکن است به علت کهولت یا بدکاری دستگاه ایمنی به وجود آید.

علایم آلزایمر

علایم اولیهٔ آلزایمر شامل فراموشی‌های جزئی است، ولی با پیشرفت بیماری علایم دیگری نیز به آن اضافه می‌شود. فرد مبتلا گاهی در به یاد آوردن اسامی، مکان‌های خاص یا راه‌های معمولی رفت و آمد خود دچار فراموشی شده و به تدریج در حالتی از ابهام و گیجی فرمی روید. در شخصیت این بیماران علایمی نظیر بی تفاوتی، فقدان توجه، انزواج تدریجی و توهם مشاهده می‌شود. بیمار به تدریج به جایی می‌رسد که اگر در خانه تنها بماند ممکن است به خود صدمه بزند. در مراحل آخر شخص مبتلا حتی قادر به لباس پوشیدن، غذا خوردن و نظافت‌های اولیه نیست.

درمان

طبق برآوردهای موجود آلزایمر چهارمین بیماری کشنده در سنین بالاست ولی درمان قطعی بر آن وجود ندارد بلکه با تشخیص به موقع می‌توان تا حدودی از سرعت پیشرفت بیماری جلوگیری کرد. Tacrine، از جمله داروهایی است که در درمان بیماری موفقیت نسبی داشته است. از آنجا که مصرف این دارو با عوارض جانبی متعدد، از جمله ناراحتی کبد همراه بوده است، مصرف آن هنوز جنبهٔ آزمایشی دارد. تزریق مستقیم^۱ NGF به مغز نیز تا حدودی نوید بخش بوده است. این ماده باعث احیای فعالیت سلول‌های تولید کنندهٔ استیل کولین می‌شود. روان درمان و مشاوره نیز می‌تواند افسردگی ناشی از ابتلاء به بیماری را کاهش دهد.

1 .Nerve Growth Factor

یکی دیگر از شیوه های در حال بررسی نیز برنامه ای موسوم به آشنایی با واقعیت ها^۱ است. این کار طی برنامه‌ی مشخصی با کمک کارت‌های یادآوری کننده و تکرار برخی جمله‌های کلیدی صورت می‌گیرد. گاهی نیز این بیماران در کلاس‌های خاصی شرکت می‌کنند.

از آنجا که به علت پیشرفت بهداشت و درمان‌های پزشکی طول عمر سالم‌مندان نیز رو به افزایش است، اهمیت بیماری آلزایمر توجه مردم جهان را بیشتر به خود جلب کرده است. در سال‌های اخیر میزان پژوهش در مورد این بیماری گسترش چشمگیری داشته است.

روش‌های تقویت حافظه

برخی بر این باورند که برای تقویت حافظه باید غذاهای مقوی بخورند. کمبود مواد غذایی در هوش، حافظه، دقت و میران یادگیری اثر منفی دارد درست است که بچه گرسنه نمی‌تواند دقت داشته باشد و آن چه را که می‌خواند به خاطر بسیار داما زیادی مواد غذایی توانایی‌های ذهنی او را افزایش نمی‌دهد. برای تقویت حافظه به روش‌های ذیل اشاره می‌کنیم.

۱. **تمرین:** تکرار یا مرور ذهنی برای یادآوری موجب می‌شود که اطلاعات را از حافظه کوتاه مدت به حافظه بلند مدت انتقال دهیم.

۲. **ارتباط دادن اطلاعات جدید با اطلاعات قبلی:** در واقع با این کار باعث یکپارچه کردن اطلاعات در ذهن خود می‌شویم.

۳. **تداعی‌های غیر معمولی، محرك‌هایی که از دور و بر خود جدا باشند راحت‌تر در حافظه می‌مانند** زیرا بیشتر به آنها توجه می‌کنیم و آنها نیز واکنش‌های هیجانی بیشتری ایجاد می‌کنند.

۴. **روش کلمات کلیدی:** این روش به این صورت است که یک کلمه‌ی شناخته شده را با کلماتی که می‌خواهیم به حافظه بسپاریم تداعی می‌کنیم این روش در یادگیری زبان خارجی مفید است.

۵. استفاده از علایم اختصاری: علایم اختصاری یعنی حروف اول کلمات را برداشتن و با آنها یک یا چند کلمه ساختن، مثلاً برای حفظ جمله «نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» علایم اختصاری ناجا و نزاجا به خاطر سپرده می شود.

منابع و مأخذ

۱. پیشگامان روان شناسی رشد، فربد فدایی، انتشارات سمت، ۱۳۸۰.
۲. روان شناسی رشد، دکتر حسن احمدی، دکتر شکوه سادات بنی جمالی، انتشارات پردیس، ۱۳۸۴.
۳. روان شناسی رشد، دکتر حسن احمدی، دکتر جمهوری، انتشارات پردیس، ۱۳۸۲.
۴. روان شناسی عمومی، دکتر گنجی، ۱۳۸۲.
۵. روان شناسی عمومی، هیئت مولفان، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۱۳۸۶.
۶. شناسایی هوش و افزایش هوش، دکتر علی ابراهیمی، دکتر احمد عابدی، دکتر سعید صادقی، انتشارات جنگل، ۱۳۹۲.
۷. استفاده از سایت های مختلف و اینترنت.